

Cohortonderzoek asielzoekers en statushouders

Asiel en integratie

2025

Cohortonderzoek asielzoekers en statushouders

Asiel en integratie

2025

Verklaring van tekens

niets (blanco)	een cijfer kan op logische gronden niet voorkomen
.	het cijfer is onbekend, onvoldoende betrouwbaar of geheim
0 (0,0)	het cijfer is kleiner dan de helft van de gekozen eenheid
*	voorlopige cijfers
**	nader voorlopige cijfers
-	(indien voorkomend tussen twee getallen) tot en met
2016-2017	2016 tot en met 2017
2016/2017	het gemiddelde over de jaren 2016 tot en met 2017
2016/'17	oogstjaar, boekjaar, schooljaar, enz. beginnend in 2016 en eindigend in 2017
2004/'05-2016/'17	oogstjaar enz., 2004/'05 tot en met 2016/'17

In geval van afronding kan het voorkomen dat het weergegeven totaal niet overeenstemt met de som van de getallen.

Colofon

Uitgever

Centraal Bureau voor de Statistiek
Henri Faasdreef 312, 2492 JP Den Haag
www.cbs.nl

Prepress: Textcetera, Den Haag en CCN Redactie & Visualisatie, Den Haag
Omslagfoto: ANP / Frank de Roo

Inlichtingen

Tel. 088 570 70 70
Via contactformulier: www.cbs.nl/infoservice

© Centraal Bureau voor de Statistiek, Den Haag/Heerlen/Bonaire, 2024.
Verveelvoudigen is toegestaan, mits CBS als bron wordt vermeld.

Inhoud

Samenvatting	5
Executive summary	12

1 Over het onderzoek 20

1.1	Introductie	20
1.2	Dashboard	24
1.3	Methode en begrippen	24
1.4	Dossier Asiel, migratie en integratie	25
1.5	Literatuur	25

2 Asielaanvraag en opvang 26

2.1	Instroom	26
2.2	Nationaliteiten	27
2.3	Leeftijd en geslacht	28
2.4	Huishoudenssamenstelling	30
2.5	Verblijfssituatie	31
2.6	Alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's)	37
2.7	Hervestigers	39
2.8	Dashboard	40

3 Huisvesting en integratie van statushouders 41

3.1	Verblijfsvergunningen asiel	41
3.2	Nationaliteiten	42
3.3	Nareis	43
3.4	Nareis en (reguliere) gezinshereniging	44
3.5	Wachttijd tot vergunning	46
3.6	Vestigingsgemeente	47
3.7	Huishoudenssamenstelling	51
3.8	Onderwijs	52
3.9	Inburgering	55
3.10	Sociaal-economische positie	59
3.11	Huishoudinkomen en zorggebruik	65
3.12	Geregistreerde verdachten	68
3.13	Literatuur	70

4 Oekraïners in Nederland 71

- 4.1 Vestiging in Nederland **71**
- 4.2 Verblijfssituatie **73**
- 4.3 Huishoudenssamenstelling **74**
- 4.4 Werk **75**
- 4.5 Vestigingsgemeente **76**
- 4.6 Dashboard **77**
- 4.7 Literatuur **77**

Medewerkers **78**

Samenvatting

Het CBS volgt sinds 2017 alle asielzoekers die vanaf 2014 bij een opvang van Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) instroomden en de statushouders die vanaf 2014 een verblijfsvergunning asiel ontvingen, inclusief hun nareizigers en gezinsherenigers. Deze negende jaarlijkse rapportage van dit cohortonderzoek geeft inzicht in de instroom van asielzoekers bij het COA en in de samenstelling van de groep statushouders van 2014 tot en met de eerste helft van 2024. Daarnaast wordt in deze rapportage een actueel beeld geschetst van de leefsituatie en integratie van deze statushouders. Er worden cijfers gepresenteerd over het verblijf in COA-opvang, de wachttijd tot het verkrijgen van een verblijfsvergunning, huisvesting, inburgering, huishoudenssamenstelling, gezinshereniging, onderwijs, naturalisatie, werk en inkomen, zorggebruik en criminaliteit. Ook is er in deze rapportage speciale aandacht voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen en is er een apart hoofdstuk over Oekraïners die sinds 24 februari 2022 (het begin van de grootschalige oorlog) onder de Richtlijn Tijdelijke Bescherming (RTB) naar Nederland kwamen. Naast deze rapportage is er een interactief [dashboard](#), met daarin nog meer cijfers over de opvang van asielzoekers, de integratie van statushouders en cijfers over Oekraïense vluchtelingen onder de RTB.

Dit onderzoek wordt uitgevoerd in opdracht van het ministerie van Justitie en Veiligheid (JenV) en het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW).

Actuele ontwikkelingen over de nieuwe instroom van asielzoekers bij het COA en de periode van het verblijf in COA-opvanglocaties:

- **Hoge jaarlijkse instroom COA-opvang sinds 2021** – Na een tijdelijke daling in 2020 is het totale aantal asielzoekers dat in 2021 tot en met 2023 in COA instroomde hoger dan het aantal in de jaren voor 2020, met uitzondering van 2015. Het aantal asielzoekers dat in 2023 in een COA-opvang instroomde (50 duizend, inclusief nareizigers) was het hoogst sinds de piek van 2015 (54 duizend). In de eerste helft van 2024 stroomden er 24 duizend asielzoekers in een COA opvang in, 4 duizend meer dan in de eerste helft van 2023.
- **Meer asielzoekers uit Irak** – Sinds 2018 staat Turkije in de top vijf van aantallen nationaliteiten van ingestroomde asielzoekers in COA-opvang, en Jemen sinds 2020 ook. In 2021 is de grootste groep na de Syriërs niet langer Eritreeërs maar Afghanen. In 2022 en 2023 zijn Turken en in de eerste helft van 2024 Irakezen de tweede grootste groep na de Syriërs.
- **Aandeel jonge mannen relatief groot** – Ruim driekwart van alle asielzoekers is jonger dan 35 jaar op het moment van aankomst in Nederland, ongeveer de helft is jonger dan 25 jaar. Met 66 procent blijft het aandeel mannen in de eerste helft van 2024 hoog. Het gaat, net als in eerdere jaren, vooral om mannen tussen de 15 en 35 jaar.
- **Aandeel mannen uit Syrië weer gestegen** – Sinds 2020 bedraagt het aandeel (jonge) mannen onder de Syrische asielzoekers ongeveer twee derde. Dit beeld lijkt op het beeld van de eerste twee cohorten uit 2014 en 2015. Vooral in 2016 en 2017 is het percentage vrouwen en ook het percentage jonge kinderen wat hoger dan in de voorgaande en de meest recente jaren. Dit komt vooral doordat het aantal nareizigers onder Syriërs in 2016 en 2017 relatief hoog is ten opzichte van de andere jaren. In de eerste helft van 2024 ligt het percentage mannen op 65 procent, waaronder een aanzienlijk deel 15-tot-20 jarigen.
- **Minder asielzoekers in gezinsverband** – In 2023 en de eerste helft van 2024 reisde ongeveer 40 procent van alle asielzoekers die in Nederland asielaanvraag deden in gezinsverband. In 2017 was dit percentage nog 59 procent. Met name onder Eritreeërs

nam het percentage dat in gezinsverband naar Nederland kwam af: van 71 procent in 2020 naar 18 procent in de eerste helft van 2024.

- **Aantal verhuizingen in COA-opvang neemt voor recente cohorten iets af** – Asielzoekers verhuizen gemiddeld 2,1 keer binnen COA, over alle cohorten heen. Vanaf cohort 2020 stijgt het aantal verhuizingen binnen twee jaar na instroom in COA. Deze stijging in verhuizingen binnen COA komt mogelijk door de toename van tijdelijke noodopvang-locaties. Asielzoekers die in 2021 en 2022 bij het COA binnenkwamen verhuisden in de eerste drie maanden gemiddeld iets vaker naar een andere opvanglocatie dan mensen uit 2023 en 2024.
- **Merendeel van de asielzoekers na één maand in een reguliere opvang** – In de eerste maand na instroom zat 57 procent van de asielzoekers die in 2023 instroomden in het COA in een reguliere opvang. Daarnaast zat 30 procent in een noodopvang en 5 procent in een crisisonoodopvang. Na drie maanden daalde het percentage in de reguliere opvang naar 44 procent terwijl het aandeel in een noodopvang steeg naar 44 procent. Het percentage in de crisisonoodopvang steeg naar 10 procent na drie maanden.
- **Minder asielzoekers met verblijfsvergunning na een jaar in Nederland** – Gemiddeld heeft 76 procent van alle asielzoekers die tussen 2014 en 2022 de asielopvang van het COA instroomden na twaalf maanden een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij het laatste cohort waarvan de status twaalf maanden later bekend was, de asielzoekers die in 2022 instroomden, was dit 57 procent. Dit is een daling in vergelijking met vorige jaren (met uitzondering van 2019, waar het aantal vergunningen mogelijk lager was als gevolg van de COVID-pandemie in 2020). Voor de verschillende instroomcohorten en voor de verschillende nationaliteiten¹⁾ verschillen de cijfers sterk: 88 procent van de Syriërs en 87 procent van de Eritreeërs die in 2014 t/m 2022 instroomden hebben na twaalf maanden een verblijfsvergunning. Het laagste percentage was dat bij de Iraniërs met 39 procent.
- **Verschillen tussen nationaliteiten in toewijzen verblijfsvergunning** – Bijna alle Syriërs en Eritreeërs van het instroomcohort 2014, die nog in Nederland waren, kregen binnen anderhalf jaar na instroom een verblijfsvergunning. Ter vergelijking: ongeveer tweederde van de asielzoekers uit Irak kreeg een vergunning na dezelfde tijd. Na 108 maanden (negen jaar) waren er in totaal nog 140 asielzoekers in de opvang zonder een verblijfsvergunning. Dit betekent niet dat de IND de aanvraag nog in behandeling heeft voor al deze mensen. Na een afwijzing blijven sommigen in de opvang wachten op hun vertrek of wachten op een uitspraak op beroep. Ook kunnen mensen na een afwijzing opnieuw een asielaanvraag indienen (tweede of volgende aanvraag), bijvoorbeeld wanneer er iets is veranderd in hun situatie, of omdat er nieuwe informatie is over het land van herkomst.
- **Afghanen uit 2022 weer vaker een eigen adres** – Gemiddeld was bijna 44 procent van alle asielzoekers die tussen 2014 en 2022 instroomden in de asielopvang van het COA na twaalf maanden uitgestroomd uit COA en zelfstandig ingeschreven op een adres in een gemeente. In het kort noemen we dit een eigen adres. Eritreeërs en Syriërs hebben het vaakst binnen twaalf maanden een eigen adres, met 66 en 64 procent. Van de Afghanen die in 2022 zijn ingestroomd woonde 61 procent na twaalf maanden op een eigen adres.
- **Meeste asielzoekers vertrokken zelfstandig uit Nederland (met onbekende bestemming)** – Van de bijna 27 duizend asielzoekers die in 2014 instroomden in de COA-opvang zijn er 5 980 na negen-en-een-half jaar weer vertrokken of hebben tijdelijk geen adres. Dit is ruim een-vijfde van het originele cohort. De meeste asielzoekers die

1) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

vertrekken doen dit zelfstandig. Een gedeelte van de asielzoekers vertrekt zonder toezicht, ook wel zelfstandig vertrek met onbekende bestemming genoemd, van het instroomcohort 2014 zijn dat er 2 075 na negen-en-een-half jaar. Voor een klein deel van de asielzoekers die niet willen vertrekken en geen hulp van de overheid accepteren, gaat de Dienst Terugkeer & Vertrek over tot gedwongen vertrek: van cohort 2014 waren dit er 360 na negen-en-een-half jaar.

- **Bijna 31 duizend alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's)** – Sinds 2014 kwamen bijna 31 duizend amv's naar Nederland. Nidos heeft de voogdij over alle amv's. De meerderheid van de amv's bestaat uit Syriërs (37 procent) en Eritreeërs (23 procent). Vooral in 2015 was de instroom van amv's groot (4 510 nieuwe amv's). In de eerste helft van 2024 zijn er 2 425 nieuwe amv's naar Nederland gekomen. Twee derde van alle amv's is 15, 16 of 17 jaar oud, 83 procent bestaat uit jongens. Erg jonge amv's komen weinig voor: slechts 1 procent is jonger dan vijf jaar.
- **In de eerste helft van 2024 zijn 280 hervestigers ingestroomd** – Sinds 2014 zijn 8 duizend hervestigers ingestroomd in een COA opvanglocatie. De hoogste instroom van hervestigers in COA was in 2017, toen meer dan 2 duizend hervestigers instroomden. De groep hervestigers die instromen in COA bestaat voornamelijk uit personen met een Syrische nationaliteit, namelijk 85 procent.

Actuele ontwikkelingen over huisvesting en integratie van statushouders en hun nareizigers en gezinsherenigers:

- **Aantal verleende vergunningen in 2023 lager dan jaar ervoor** – In 2023 is het aantal verleende vergunningen (bijna 31 duizend) lager dan dat van 2022 (bijna 33 duizend). In de eerste helft van 2024 zijn er 22 duizend vergunningen verleend. Ook nareizigers van statushouders ontvangen een (afgeleide) asielvergunning en behoren net als gezinsherenigers in dit onderzoek tot de statushouders.
- **Top vijf nationaliteiten²⁾ van statushouders wisselt, maar Syrië blijft op plek één** – In de periode 2014–2020 staan de Syrische en de Eritrese nationaliteiten op de plaatsen één en twee. In 2021 staat Afghanistan op plek twee en Turkije in 2022. In 2023 en de eerste helft van 2024 staat Jemen op plek twee.
- **Aantal nareizigers verandert laatste jaren weinig** – Sinds 2014 is aan bijna 97 duizend nareizigers een vergunning verleend. Twee derde hiervan zijn Syriërs. Het aandeel vergunningen dat verleend wordt aan nareizigers varieert over de cohorten. In 2017 was 51 procent van de nieuwe statushouders een nareiziger en in de eerste helft van 2024 was dit 26 procent. In absolute aantallen veranderde het aantal verleende vergunningen aan nareizigers van 2021 tot 2023 niet zoveel, met ruim 10 duizend per jaar.
- **Meer nareis na twee-en-een-half jaar voor recente cohorten dan voor 2017–2019** – De percentages van statushouders (exclusief nareizigers) die na twee-en-een-half jaar familieleden hebben laten overkomen lopen sterk terug in cohorten 2017, 2018 en 2019. Van deze cohortjaren lieten tussen de 8 en 12 procent van de statushouders via de nareisregeling en tussen 5 en 6 procent van de statushouders via reguliere gezinshereniging familieleden overkomen na twee-en-een-half jaar. In 2020 en 2021 ligt het aandeel van statushouders (exclusief nareizigers) die binnen twee-en-een-half jaar familieleden hebben laten overkomen weer hoger.
- **Aandeel nareizigers bij amv's stijgt vanaf 2018** – Van alle amv's met een verleende vergunning liet binnen twee-en-een-half jaar 39 procent familieleden overkomen via de nareisregeling en 13 procent via de reguliere gezinshereniging. In absolute aantallen

2) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

lieten amv's uit cohort 2016 het vaakst familieleden via de nareisregeling en de reguliere gezinshereniging komen (respectievelijk 1 300 en 350).

- **Gemiddelde wachttijd langer in 2020 en 2021** – De gemiddelde wachttijd voor alle statushouders die een vergunning kregen in de periode 2014 tot en met de eerste helft van 2024 is 195 dagen. Dit is opnieuw een lichte toename ten opzichte van de gemiddelde wachttijd die in de vorige rapportage werd geregistreerd (175 dagen). Asielzoekers met de Eritrese en Syrische nationaliteit kregen in verhouding snel een verblijfsvergunning (gemiddeld na 122 en 125 dagen).
- **Weinig regionale verschillen** – Zowel twee maanden als twee jaar nadat statushouders uit de opvang van het COA zijn betrokken wonen ze verspreid over Nederland. De verschillen tussen gemeenten, uitgedrukt per 10 duizend inwoners, zijn klein.
- **Statushouders wonen in de loop van de tijd stedelijker** – Statushouders wonen als ze langer in Nederland verblijven steeds vaker in stedelijke gebieden. Van het vergunningscohort 2015 woonde na twee maanden 55 procent in sterk of zeer sterk stedelijk gebied, na acht jaar is dat 62 procent.
- **Statushouders wonen vooral in huurwoningen** – De 280 duizend statushouders die in de periode 2014 tot en met eerste helft 2024 een verblijfsvergunning ontvingen, vormden op 1 juli 2024 104 duizend huishoudens. Van het cohort 2014 woont het overgrote deel (93 procent) van de huishoudens in een huurwoning.
- **Steeds meer statushouders thuiswonend kind, aandeel alleenstaanden neemt af** – De vergunningscohorten vanaf 2017 bestaan voor een steeds groter deel uit thuiswonende kinderen. Dit percentage is 40 procent of meer in de tweede maand na het verlaten van de COA-opvang. In cohort 2014 was dit 29 procent. Het aandeel alleenstaanden neemt steeds verder af. Van de mensen die in 2014 een verblijfsvergunning krijgen, is 38 procent alleenstaand twee maanden na het verlaten van de COA-opvang. Voor de eerste helft van 2024 is dit 10 procent.
- **Statushouders van recente vergunningscohorten volgen vaker onderwijs** – Als statushouders langer in Nederland zijn volgen ze vaker onderwijs. Van alle statushouders die in 2014 hun vergunning kregen, volgde 28 procent onderwijs op 1 oktober 2015. Op 1 oktober 2018, vier jaar na het verkrijgen van een vergunning, was dit gestegen naar 39 procent. Vier jaar na het verkrijgen van een vergunning is dit percentage hoger voor recentere cohorten: voor de cohorten 2017 tot en met en 2019 is dit aandeel tussen 49 en 53 procent. Ook niet-leerplichtige jongeren vanaf 18 jaar oud volgen vaker onderwijs naarmate ze langer in Nederland zijn.
- **Hoge onderwijsdeelname voor nieuwste cohorten amv's** – Amv's volgen de afgelopen jaren steeds vaker onderwijs. Zo volgde 57 procent van alle amv's die in 2014 hun vergunning kregen op 1 oktober 2025 onderwijs. Van latere cohorten volgde tussen 68 en 80 procent onderwijs een jaar na het verkrijgen van een verblijfsvergunning.
- **Toename mbo gestopt** – Naarmate statushouders langer in Nederland zijn, volgen zij vooral onderwijs op mbo-niveau. Het aandeel onderwijsvolgende statushouders (vanaf het niveau voortgezet onderwijs) uit 2014 dat een mbo-opleiding volgt steeg van 12 procent in 2015 naar 53 procent in 2024.
- **Meerderheid van amv's volgt mbo-opleiding** – De meeste amv's gaan naar het mbo. Vier jaar na het verkrijgen van een vergunning is dit in alle cohorten voor gemiddeld 78 en 86 procent van de onderwijsvolgende amv's (vanaf het niveau voortgezet onderwijs) het geval.
- **Steeds hoger mbo-niveau** – Van de statushouders volgde in de eerste jaren het grootste deel een opleiding op niveau 1, daarna is er een stijging van de overige niveaus. Op 1 oktober 2015 deed 68 procent van de statushouders uit cohort 2014 die een mbo-

opleiding volgde niveau 1. In 2024 is dit nog 11 procent. In 2024 volgden de meeste statushouders een mbo-opleiding op niveau 4 (40 procent).

- **1 procent van de statushouders uit cohort 2014 nog inburgeringsplichtig met overschrijding** – Van de bijna 20 duizend personen die in 2014 een verblijfsvergunning asiel ontvingen was voor 28 procent (nog) geen inburgeringsplicht vastgesteld op 1 oktober 2024. De meeste personen die een verblijfsvergunning asiel ontvangen en tussen de 18 en 65 jaar oud zijn, zijn inburgeringsplichtig onder de Wet inburgering 2013. Van deze groep heeft 61 procent het inburgeringsexamen behaald of een (tijdelijke) vrijstelling. Dit is 98 procent van de groep die inburgeringsplichtig is en dus geen ontheffing heeft en niet is vertrokken of overleden. 1 procent heeft het examen nog niet gehaald en de inburgeringstermijn van drie jaar overschreden en krijgt een boete en minder dan 0,5 procent heeft het examen nog niet gehaald (maar heeft nog wel tijd om dat alsnog te doen). Voor recentere cohorten liggen de cijfers met geslaagden of (tijdelijke) vrijstellingen uiteraard lager.
- **Nationaliteiten verschillen in aandeel dat inburgeringsexamen heeft gehaald** – 74 procent van de Iraniërs van cohort 2014 die vallen onder de Wet inburgering 2013 heeft in oktober 2024 het inburgeringsexamen behaald of een (tijdelijke) vrijstelling gekregen. Dit aandeel is het laagst bij personen uit Somalië, namelijk 34 procent. Dat dit aandeel laag is komt doordat 32 procent van deze groep een volledige ontheffing heeft.
- **Taalniveau vooral A2, met name bij Eritreeërs** – Bij het volgen van een inburgeringscursus leren statushouders Nederlands begrijpen, spreken en schrijven op tenminste taalniveau A2. Met dit taalniveau kunnen mensen zich in het dagelijkse leven redden. In de verschillende cohorten haalden de meesten (83 procent of meer) het inburgeringsexamen op niveau A2. Personen met Eritrese nationaliteit behaalden het vaakst het inburgeringsexamen op A2 niveau (98 procent).
- **Naturalisaties nemen toe vanaf zes jaar na ontvangen vergunning** – Wanneer statushouders vijf jaar in Nederland verblijven, kunnen zij onder voorwaarden de Nederlandse nationaliteit aanvragen (naturaliseren). Bij cohort 2014 is na negen-en-een-half jaar 89 procent van de statushouders genaturaliseerd. Van de Syriërs die in 2014 een verblijfsvergunning kregen, heeft 94 procent na negen-en-een-half jaar de Nederlandse nationaliteit gekregen. Voor personen uit Turkije is dit 71 procent.
- **Werk belangrijkste inkomstenbron voor 4 op de 10 statushouders negen jaar na verkrijgen verblijfsvergunning** – Veel statushouders hebben in de eerste maanden na het krijgen van hun vergunning nog geen inkomen. Dit komt doordat ze vaak nog in een opvanglocatie wonen en leefgeld krijgen. Na negen jaar is voor 25 procent van de statushouders uit cohort 2014 een uitkering de belangrijkste inkomstenbron en voor 38 procent is werk de belangrijkste inkomstenbron. Het aandeel statushouders met werk als belangrijkste inkomstenbron neemt toe als statushouders langer in Nederland zijn. Mannelijke statushouders hebben vaker werk als belangrijkste inkomstenbron dan vrouwelijke statushouders. De belangrijkste inkomstenbron is leeftijdsafhankelijk. Jonge statushouders, tot 25 jaar, gaan vaak nog naar school. Vanaf 25 is werk vaak de voornaamste inkomstenbron en vanaf 45 jaar is een uitkering de belangrijkste inkomstenbron. De meeste amv's gaan de eerste jaren na het verkrijgen van hun vergunning nog naar school. Na negen jaar is het percentage amv's uit cohort 2014 met werk als belangrijkste bron van inkomsten gegroeid tot 58 procent en het deel dat naar school gaat gedaald tot 14 procent.
- **Steeds meer statushouders werken** – Een jaar na het krijgen van de verblijfsvergunning is ongeveer 3 procent van de statushouders uit cohort 2014 werkzaam als werknemer of zelfstandige. Voor latere cohorten zijn dat er meer met 12 procent in cohort 2022.

Als statushouders langer in Nederland zijn, hebben ze zij vaker betaald werk.

Van cohort 2014 heeft 55 procent van de statushouders na negen jaar werk.

- **Amv's werken vaker in deeltijd met tijdelijk contract** – In vergelijking met de totale groep statushouders werken amv's iets vaker in deeltijd dan de totale groep (68 tegen 65 procent), hebben ze vaker een baan met een tijdelijk contract (80 tegen 73 procent), werken ze vaker in de uitzendbranche (32 tegen 22 procent) en in de horeca (22 tegen 16 procent), maar minder in de handel (18 tegen 20 procent) en werken ze minder vaak als zelfstandige (5 tegen 8 procent).
- **Statushouders eerst vaak als oproepkracht aan het werk** – De meeste statushouders werken als oproepkracht of als werknemer. Het deel dat als oproepkracht werkt wordt kleiner wanneer statushouders langer in Nederland zijn.
- **Meer dan een derde van werkende statushouders van cohort 2014 heeft vijf of meer banen gehad** – Na negen jaar heeft 37 procent van cohort 2014 vijf of meer banen gehad. Statushouders uit nieuwere cohorten hebben meer banen gehad dan statushouders uit oudere cohorten. Het aantal banen dat statushouders in hun loopbaan hebben neemt langzaam toe over tijd.
- **Steeds vaker voltijd baan onder werkende statushouders** – Statushouders beginnen vaak hun werkzame leven in een deeltijd baan (tot 1 vte). Twee jaar na het verkrijgen van hun vergunning werkt ongeveer de helft van de werkenden binnen cohort 2014 in een baan met een deeltijdfactor tot 0,25 vte. Nieuwere cohorten hebben vaker een voltijd baan (1 vte) en de groep die deeltijd werkt wordt bij alle cohorten met de tijd kleiner. Na negen jaar werkt 54 procent van de werkenden binnen cohort 2014 deeltijd en 46 procent werkt voltijd.
- **Gemiddeld uurloon werkende statushouders neemt flink toe** – Drie jaar na het krijgen van een vergunning verdient 11 procent van de werkende statushouders van cohort 2014 gemiddeld 15 euro per uur of meer. Voor nieuwere cohorten is dit aandeel hoger. Van cohort 2020 verdient bijna de helft 15 euro per uur of meer drie jaar na het krijgen van een vergunning. Als statushouders langer in Nederland zijn en werken, neemt hun gemiddeld uurloon toe. Na negen jaar verdient 63 procent van cohort 2014 15 euro of meer. Gecorrigeerd voor inflatie is de stijging minder sterk, maar nog wel zichtbaar.
- **Opnieuw minder uitkeringsgerechtigden in cohort 2014** – Twee jaar na het verkrijgen van de verblijfsvergunning, krijgt 89 procent van de 18- tot 65- jarigen die in 2014 een vergunning hebben gekregen een uitkering. Voor nieuwere cohorten is dit aandeel lager. Van cohort 2021 heeft 73 procent een uitkering, twee jaar na het krijgen van een verblijfsvergunning. Negen jaar na het verkrijgen van de vergunning, is iets minder dan een derde van cohort 2014 nog afhankelijk van een uitkering.
- **Inkomensverschillen tussen verschillende nationaliteiten blijven klein** – Dit komt doordat een aanzienlijk deel van de statushouders een bijstandsuitkering ontvangt en dat zijn vaste bedragen, afhankelijk van de gezinssituatie.
- **Zorggebruik blijft gelijk na ongeveer twee jaar** – Voor alle cohorten geldt dat twee jaar na het krijgen van een verblijfsvergunning meer dan 96 procent kosten heeft gemaakt bij de huisarts. Eritrese statushouders maken de minste kosten voor huisartsenzorg, ziekenhuiszorg en medicijnen. Iraanse statushouders maken gemiddeld het vaakst kosten voor zorggebruik.
- **Iets meer jongeren met jeugdzorg** – Van alle jongeren (tot en met 22 jaar) die in 2014 of 2015 een verblijfsvergunning asiël ontvingen en niet meer bij een opvanglocatie van het COA verbleven maakte ongeveer 5 procent in 2016 gebruik van een vorm van jeugdzorg. In 2023 is dat gestegen naar 9 procent. Voor Afghaanse jonge statushouders is dit met 13 procent het hoogst. De meeste jongeren met jeugdzorg ontvangen jeugdhulp. In 2023

kreeg 1,4 procent van de jongeren hulp van jeugdbescherming (bijvoorbeeld de onder voogdij plaatsing van alleenstaande minderjarige statushouders).

- **Statushouders relatief vaker geregistreerd als verdachte van misdrijf dan personen met Europese herkomst** – Mannelijke statushouders zijn in verhouding iets vaker verdacht van een misdrijf dan mannen met een Nederlandse of Europese herkomst. Er zijn 70 verdachte statushouders uit cohort 2021 in verslagjaar 2023 in de leeftijdscategorie 18 tot 23 jaar. Dit komt neer op 420 verdachten per 10 duizend statushouders. In de leeftijdscategorie 23 tot 45 jaar is dit absolute aantal 140, wat relatief gezien 250 verdachten per 10 duizend statushouders is.

Actuele ontwikkelingen met betrekking tot Oekraïners die sinds februari 2022 naar Nederland zijn gekomen onder de Richtlijn Tijdelijke Bescherming:

- **Meer vrouwen dan mannen** – Tot en met juni 2024 schreven 157 duizend vluchtelingen uit Oekraïne zich bij in een Nederlandse gemeente in, waarvan er op 1 juli 2024 nog 115 duizend in Nederland verbleven. De meeste vluchtelingen hebben een Oekraïense nationaliteit (150 duizend) en een klein deel heeft een niet-Oekraïense nationaliteit, ook wel derdelanders genoemd (7 duizend). Tot en met juni 2022 was ongeveer 65 procent van de Oekraïense vluchtelingen in Nederland vrouw, naderhand zakte dit aandeel tot 57 procent in de overige drie cohorten.
- **1 op de 4 Oekraïners is voor 1 juli 2024 uit Nederland vertrokken** – Bijna iedere vluchteling uit Oekraïne woont zelfstandig in een gemeente – bij de gemeentelijke opvanglocaties of bij particulieren, zoals een gastgezin. Ruim 800 vluchtelingen die sinds het begin van de oorlog naar Nederland zijn gekomen verbleven op 1 juli 2024 in een opvanglocatie van COA en ruim 350 vluchtelingen waren inmiddels overleden. Een vierde van alle Oekraïense vluchtelingen was voor 1 juli 2024 weer uit Nederland vertrokken.
- **Vooraf alleenstaanden en thuiswonende kinderen** – Vergeleken met derdelanders, komen Oekraïners minder vaak als alleenstaande naar Nederland (43 procent tegen 68 procent), vaker als thuiswonend kind (22 tegen 4 procent) en wat vaker als ouder in een eenouderhuishouden (10 procent tegen 2 procent).
- **Na vier maanden in Nederland werkt 47 procent** – Vier maanden na het verkrijgen van de tijdelijke bescherming in Nederland werkt 47 procent van de vluchtelingen uit Oekraïne: 45 procent van de personen met een Oekraïense nationaliteit en 64 procent van de derdelanders. Na zes maanden werkt bijna de helft van de werkende Oekraïense vluchtelingen voltijd. De meeste Oekraïense vluchtelingen werken in de uitzendbranche (50 procent) of de horeca (15 procent), net als reguliere statushouders.
- **Oekraïners wonen verspreid over Nederland** – Net als reguliere statushouders wonen Oekraïners verspreid over Nederland. De meeste Oekraïners staan één maand na verkrijgen van het verblijfbewijs tijdelijke bescherming ingeschreven in Amsterdam, Den Haag, Rotterdam, Almere en Westland. Van deze vijf gemeenten heeft Westland in verhouding het grootste aandeel Oekraïners (209 per 10 duizend inwoners).

Executive summary

Since 2017, Statistics Netherlands (CBS) has been collecting data on all asylum seekers who arrive at reception centres run by the Central Agency for the Reception of Asylum Seekers (COA) and asylum seekers with residency status (known as 'status holders') who have been granted an asylum residence permit since 2014, including family reunification applicants and their following family members. This ninth edition of the annual report on this cohort study provides insight into asylum seekers arriving at COA reception centres and the characteristics of asylum seekers with residency status between 2014 and the first half of 2024. This report also provides the latest information on the living situation of these status holders and the degree to which they have integrated into Dutch society. The figures presented here include the numbers entering and leaving COA accommodation, the waiting period for asylum residence permits, housing, civic integration, household composition, family reunification, education, naturalisation, work and income, health care utilisation and crime. The report also focuses on unaccompanied minors arriving from other countries and devotes a specific section to the Ukrainian migrants who have come to the Netherlands under the Temporary Protection Directive (RTB) since 24 February 2022 (the date on which the war in Ukraine began). Next to this report, there is also an interactive [dashboard](#) with more information on asylum seekers, integration of status holders and data on the Ukrainian migrants under the RTB.

This research has been commissioned by the Ministry of Justice and Security (JenV) and the Ministry of Social Affairs and Employment (SZW).

Latest news concerning asylum seekers entering COA accommodation and their stay there:

- **The number of asylum seekers entering COA accommodation per year since 2021 has increased** – Following a temporary decline in numbers seen in 2020, the total number of asylum seekers arriving at COA reception centres in the years 2021, 2022 and 2023 exceeded the numbers arriving every year prior to 2020 with the exception of 2015. The number of asylum seekers entering COA accommodation in 2023 (50 thousand, including following family members) was the highest since the 2015 peak (54 thousand). In the first half of 2024, 24 thousand asylum seekers entered COA accommodation, which was 4 thousand more than in the first half of 2023.
- **More asylum seekers from Iraq** – Since 2018, migrants from Türkiye (Turkey) have consistently been among the top five nationalities entering COA accommodation. Yemen has ranked in the top five since 2020. In 2021 the second-largest group of migrants, after migrants from Syria, was from Afghanistan, and not from Eritrea as in the previous year. Migrants from Türkiye (in 2022 and 2023) and from Iraq (in the first half of 2024) formed the second-largest group after migrants from Syria.
- **Relatively high share of young men** – To date, over three-quarters of all asylum seekers are under the age of 35 when they arrive in the Netherlands, and half are under the age of 25. At 66 percent, the share of men remained high in the second half of 2024. Just as in previous years, these were predominantly men aged between 15 and 35.
- **Share of men from Syria has risen again** – The share of (younger) men among asylum seekers from Syria has been around two-thirds since 2020. This was also the case for the first two asylum cohorts in 2014 and 2015. In 2016 and 2017, by contrast, the percentage of women and the percentage of young children were both somewhat higher than in the previous years, and also higher than in the most recent years. This was largely due to the relatively high shares of following family members among migrants from Syria compared

to the other years. In the first half of 2024, 65 percent of migrants from Syria were men, including a significant share aged between 15 years and 19 years.

- **Fewer asylum seekers arriving as families** – In 2023 and the first half of 2024, around 40 percent of all asylum seekers who applied for asylum in the Netherlands arrived here with their family. In 2017, the share was 59 percent. Particularly among Eritreans, the percentage coming to the Netherlands as a family has fallen – from 71 percent in 2020 to 18 percent in the first half of 2024.
- **Number of moves between COA reception centres fell slightly among recent cohorts** – Asylum seekers moved between COA locations an average of 2.1 times, across all cohorts. From the 2020 cohort onwards, there was a rise in the number of moves within two years of entering COA accommodation. This increase may be due to the increase in the number of emergency locations in temporary usage. Asylum seekers who entered COA accommodation in 2021 and 2022 were slightly more likely to move to another reception location in the first three months, on average, than those who arrived in 2023 and 2024.
- **Most asylum seekers in regular COA accommodation after one month** – 57 percent of asylum seekers who entered COA accommodation in 2023 were placed in a regular reception centre one month after their arrival. An additional 30 percent were in emergency accommodation and 5 percent were in crisis emergency accommodation. Three months after arriving, the share in regular COA accommodation fell to 44 percent, while the proportion in emergency accommodation rose to 44 percent. The share in crisis emergency accommodation after three months rose to 10 percent.
- **Fewer asylum seekers with residence status after one year in the Netherlands** – On average, 76 percent of all asylum seekers who entered COA accommodation between 2014 and 2022 were granted a temporary asylum residence permit within 12 months. For the most recent cohort for which the status 12 months later is known – the asylum seekers who arrived in 2022 – the share was 57 percent, lower than in all previous years (except for 2019, when the number of residence permits granted may have been lower due to the COVID pandemic in 2020). The figures vary widely between different arrival cohorts and different nationalities¹⁾: 88 percent of Syrians and 87 percent of Eritreans who arrived between 2014 and 2022 were granted a residence permit within 12 months. Arrivals from Iran had the lowest percentage, at 39 percent.
- **Differences in the allocation of residence status among nationalities** – Nearly all Syrian and Eritrean asylum seekers from the 2014 cohort, who were still residing in the Netherlands, had received a residence permit within a year and a half of their arrival. In comparison, approximately two-thirds of asylum seekers from Iraq received a residence permit within the same period. After nine years, 140 asylum seekers from the 2014 cohort remain in COA reception centres without residence status. This does not mean that the Immigration and Naturalisation Service (IND) is currently processing the applications of all these persons. Some remain in COA accommodation after a rejected asylum application and are now awaiting their departure. Others are awaiting a court decision regarding an appeal. Furthermore, following a rejection, applicants are entitled to submit a second or subsequent asylum application – for example if there has been a change in their situation or because new information has become available regarding their country of origin.
- **Afghans from 2022 cohort more likely to have their own address** – On average, nearly 44 percent of all asylum seekers who entered COA accommodation between 2014 and 2022 had left again within 12 months and were independently registered as a resident at an address in a municipality. We refer to this group as having their own

1) Nationality based on country of birth, country of origin, or the original nationality in cases where nationality is unknown or has now changed to Dutch nationality.

address. Asylum seekers from Eritrea and Syria are the most likely to have their own address within 12 months, at 66 and 64 percent respectively. Among Afghans who arrived in 2022, 61 percent were living at their own address within 12 months.

- **Most asylum seekers left the Netherlands independently (with unknown destination)** – Of the nearly 27 thousand asylum seekers who entered COA accommodation in 2014, 5,980 had left again after nine-and-a-half years or temporarily have no address. This is just over one-fifth of the initial number of asylum seekers who entered COA accommodation in 2014. Most asylum seekers who leave the Netherlands do so independently. A proportion of asylum seekers leave of their own accord, also known as 'independent departure with unknown destination'; of the 2014 intake cohort, 2,075 had departed after nine-and-a-half years. For a small number of asylum seekers who do not want to leave and will not accept help from the government, the Repatriation and Departure Service (DTenV) initiates a forced departure procedure: in the 2014 cohort, this was the case for 360 asylum seekers after nine-and-a-half years.
- **Nearly 31 thousand unaccompanied minors** – Nearly 31 thousand unaccompanied minors have arrived in the Netherlands since 2014. Nidos is the organisation that provides care for unaccompanied minors in the Netherlands. The majority of unaccompanied minors were from Syria (37 percent) and Eritrea (23 percent). The number of unaccompanied minors arriving was particularly high in 2015 (4,510 new unaccompanied minors). In the first half of 2024, 2,425 new unaccompanied minors arrived in the Netherlands. Two-thirds of all unaccompanied minors are aged 15, 16 to 17, and 83 percent of them are men. Very young unaccompanied minors are rare: only 1 percent are under the age of five.
- **Resettled refugees** – In the first half of 2024, 280 resettled refugees arrived. Since 2014, 8,000 resettled refugees have arrived at a COA reception location. The greatest number of arrivals in a single year was 2,000 resettled refugees in 2017. Syrian nationals comprise the largest proportion of all resettled refugees (arriving at COA), at 85 percent.

Latest news concerning housing and civic integration among asylum seekers with residence status and following family members, as well as family reunification applicants:

- **Number of residence permits issued in 2023 lower than 2022** – In 2023, the number of residence permits issued to asylum seekers was lower than the numbers issued in 2022. In 2022 this number was almost 33 thousand and in 2023 this was almost 31 thousand. In the first half of 2024, 22 thousand residence permits were issued. Following family members who come to the Netherlands to join a status holder are granted a (derived) asylum residence permit and, as such, are also included as status holders in this study; the same applies to family reunification applicants.
- **Most asylum seekers from Syria, variation in other top 5 nationalities²⁾** – Between 2014 and 2020, migrants from Syria and Eritrea were the largest and second-largest groups of asylum seekers, respectively. In 2021 migrants from Afghanistan were in second place, and in 2022 it was migrants from Türkiye. In 2023 and the first half of 2024, migrants from Yemen were the second-largest group.
- **Little change in number of following family members in recent years** – Since 2014, nearly 97 thousand following family members have been granted residency. Two-thirds of these are Syrians. The share of residence permits granted to following family members varies between cohorts. It stood at 51 percent in 2017, and at 54 percent in the first half

2) Nationality based on country of birth, country of origin, or the original nationality in cases where nationality is unknown or has now changed to Dutch nationality.

of 2021. In absolute terms, the number of residence permits granted to following family members did not vary much between 2021 and 2023, at just over 10 thousand per year.

- **More following family members after two-and-a-half years for recent cohorts compared with 2017–2019** – The percentage of status holders (excluding following family members) who were joined by relatives after two-and-a-half years declined sharply in the 2017, 2018 and 2019 cohorts. Of these cohorts, between 8 and 12 percent of status holders were joined by relatives under the following family members rules, and between 5 and 6 percent of status holders were joined by relatives under the regular family reunification rules after two and a half years. In 2020 and 2021 the number of status holders (excluding following family members) who were joined by relatives within two-and-a-half years, increased again.
- **Share of following family members joining unaccompanied minors has increased since 2018** – Among unaccompanied minors granted residency, 39 percent were joined by relatives within two-and-a-half years under following family members rules and 13 percent under regular family reunification rules. In absolute numbers, the highest number of unaccompanied minor status holders was joined by relatives in 2016 (1,300 under following family members rules and 350 under regular family reunification rules).
- **Average waiting time for residence status longer in 2020 and 2021** – The average waiting time for all status holders granted a residence permit between 2014 and the first half of 2024 was 195 days. This was another slight increase on the average waiting time reported for the previous year (175 days). Asylum seekers from Eritrea and Syria receive their residence permits relatively quickly (after 122 and 125 days on average).
- **Few differences between regions** – Status holders are well distributed across the Netherlands, both two months after leaving COA accommodation and two years afterwards. There is limited variation between municipalities (status holders per 10 thousand inhabitants).
- **Status holders tend to move to urban areas, over time** – The longer status holders stay in the Netherlands, the more likely they are to live in urban areas. Among the cohort granted residency in 2015, 55 percent were living in highly urbanised areas or very highly urbanised areas after two months, but this share increased to 62 percent after eight years.
- **Status holders mainly live in rental housing** – The 280 thousand status holders who were granted residence permits between 2014 and the first half of 2024 formed 104 thousand households on 1 July 2024. Of the 2014 cohort, the vast majority (93 percent) of households lived in rental housing.
- **More status holders are children living with their parent(s), while share of single-person households is declining** – Cohorts since 2017 have included an increasing number of children living with one or both parents. One month after leaving COA accommodation, the share of children living with their parents was 40 percent or more. In 2014, that share was 29 percent. The share of single-person households continues to decline. Of those granted residence permits in 2014, 38 percent were in single-person households two months after leaving COA accommodation. In the first half of 2024, the share was 10 percent.
- **Status holders in more recent cohorts are more often in education** – The longer status holders stay in the Netherlands, the more likely they are to be in education. Of all status holders who were granted residence permits in 2014, 28 percent were enrolled in education on October 1, 2015. By October 1, 2018, four years after obtaining a permit, this had increased to 39 percent. Four years after obtaining a permit, this percentage is higher for more recent cohorts: for the 2017 to 2019 cohorts, this share ranges between 49 and

- 53 percent. Even young people aged 18 and over, for whom education is no longer compulsory, are more likely to be in education the longer they stay in the Netherlands.
- **High levels of participation in education among most recent cohorts of unaccompanied minors** – Unaccompanied minors have become increasingly likely to take part in education in recent years. For instance, 57 percent of all unaccompanied minors who were granted residency in 2014 were in education on 1 October 2025. Among more recent cohorts, between 68 and 80 percent were in education one year after being granted residency.
 - **No further increase in participation in vocational education (MBO)** – As status holders stay for longer in the Netherlands, more of them take part in secondary vocational education (MBO). The share of status holders from 2014 in MBO programmes rose from 12 percent in 2015 to 53 percent in 2024.
 - **Majority of unaccompanied minors are in vocational education (MBO)** – Most unaccompanied minors attend secondary vocational education (MBO). This is the case for an average of 78 percent of those in education across all cohorts, four years after being granted a residence permit, and 86 percent of unaccompanied minors in education.
 - **Level in MBO is increasing** – The majority of status holders enrol in a Level 1 MBO programme in their initial years, and after that there is a rise in the other levels. On 1 October 2015, 68 percent of status holders from the 2014 cohort who were enrolled in MBO were following Level 1. In 2024, the share in Level 1 was 11 percent, and the majority of status holders (40 percent) were following a Level 4 MBO programme.
 - **1 percent of 2014 cohort still required to integrate after deadline has passed** – Of the nearly 20 thousand people who were granted an asylum residence permit in 2014, 28 percent had not (yet) been designated as required to undergo civic integration as of 1 October 2024. Most people aged between 18 and 65 who receive an asylum residence permit fall under Wet inburgering 2013 (2013 Civic Integration Act). Of this group, 61 percent have passed the civic integration exam or have received a (temporary) exemption. This represents 98 percent of those who are required to integrate and who have not been exempted, left the country, or died. One percent has not passed the exam and has exceeded the three-year integration period. Less than 0.5 percent have not yet passed the exam but still have time to do so. For more recent cohorts, the share of people who have passed the exam or received an exemption is understandably lower.
 - **Differences between nationalities with respect to the civic integration exam** – 74 percent of Iranians from the 2014 cohort falling under Wet inburgering 2013 had passed the civic integration exam or been granted a (temporary) dispensation by October 2024. Among those from Somalia, by contrast, this share was 34 percent – the lowest of any nationality. This share is low because 32 percent of this group have a full dispensation from the civic integration requirement.
 - **Language level mainly A2, particularly among Eritreans** – Civic integration candidates learn how to read, write and speak the Dutch language to at least A2 level. This is the minimum level needed to get by in daily life. Across the cohorts, most (83 percent or more) attained the level of A2 in Dutch in the civic integration exam. Those of Eritrean nationality were the most likely to pass the civic integration exam at A2 level (98 percent).
 - **Number of naturalisations six years after gaining residence permit is increasing** – Once status holders have been resident in the Netherlands for five years, they can apply for Dutch citizenship by naturalisation, under certain conditions. In the case of the 2014 cohort, 89 percent of status holders had naturalised as Dutch citizens after nine and a half years. Among the Syrians granted residence permits in 2014, 94 percent held Dutch citizenship after nine and a half years. For persons from Türkiye, this share was 71 percent.

- **Work is main source of income for 4 out of 10 status holders nine years after obtaining residence permit** – Many status holders have no income in the months immediately after receiving their residence permit. This is because they are often still living in a reception centre and receive a living allowance. After nine years, welfare benefits were the main source of income for 25 percent of status holders from cohort 2014, while for 38 percent of them it is paid work. The share of status holders in employment increases the longer they stay in the Netherlands. Male status holders are more likely to have work as their main source of income than female status holders. There is also an association between main source of income and age. Younger status holders, younger than 25, are often still in education. From the age of 25 upwards, work is often the primary source of income, while from the age of 45 upwards, welfare benefits are the main source of income. Most unaccompanied minors continue to attend school for the first few years after obtaining a residence permit. After nine years, the percentage of unaccompanied minors in the 2014 cohort with work as their main source of income had increased to 58 percent and the share in education had fallen to 14 percent.
- **More status holders are in work** – One year after being granted residence, around 3 percent of status holders from cohort 2014 were employed or self-employed. That share is higher among later cohorts – 12 percent in the 2022 cohort, for example. The longer status holders have been in the Netherlands, the more likely they are to be in employment: 55 percent of status holders in the 2014 cohort were in work after nine years.
- **Unaccompanied minors more likely to be in part-time work with a temporary employment contract** – Unaccompanied minors are slightly more likely to work part-time than the average status holder (68 versus 65 percent); they are also more likely to have a temporary employment contract (80 versus 73 percent), to work for an employment agency (32 versus 22 percent) and to work in the accommodation and food services sector (22 versus 16 percent), but less likely to work in commerce (18 versus 20 percent), and less likely to be self-employed (5 versus 8 percent).
- **Status holders in work often on zero-hour contracts** – Most status holders have no fixed minimum number of working hours. The longer they stay in the Netherlands, however, the more likely they are to have an employment contract with a fixed minimum number of hours.
- **Over one-third of status holders from cohort 2014 who are in work have had five or more different jobs** – After nine years, 37 percent of status holders from the 2014 cohort has had five or more jobs. Status holders from more recent cohorts have had more jobs than status holders from older cohorts. The number of jobs that status holders have had in their careers increases gradually over time.
- **Increasing number of working status holders in full-time employment** – Status holders often begin their career with a part-time job. Two years after being granted a residence permit, approximately half of those from the 2014 cohort that were employed, had a job of 0.25 FTE or less. More recent cohorts are more likely to work full-time, and the share working part-time is falling over time across all cohorts. After nine years, 54 percent of the employees among the 2014 cohort, were working part-time and 46 percent were working full-time.
- **Average hourly earnings of status holders in work rise sharply** – Three years after being granted a residence permit, 11 percent of status holders from the 2014 cohort who were in work were earning an average of 15 euros per hour or more. Among newer cohorts, this share is higher. In the 2020 cohort, nearly half were earning 15 euros per hour or more three years after being granted residency. The longer status holders live and work in the Netherlands, the higher their average hourly wage. After nine years, 63 percent of the

2014 cohort were earning 15 euros or more. When adjusted for inflation, the increase of earnings over time and cohorts is still visible, though less strong.

- **Number of benefit recipients among 2014 cohort down once again** – 89 percent of those granted residency in 2014 and aged between 18 and 64 were receiving welfare benefits two years later. This share is lower in more recent cohorts. In the 2021 cohort, 73 percent were receiving welfare benefits two years after being granted residency. Nine years after being granted residency, just under one-third of the 2014 cohort were still reliant on welfare benefits.
- **Income disparities between nationalities are limited** – This is because a significant share of status holders rely on social assistance benefits, which are based on fixed amounts based on the situation of that family.
- **Health care usage remains the same after two years** – For all cohorts, over 96 percent have incurred health care costs due to visiting a GP two years after being granted a residence permit. Eritrean status holders incur the lowest health care costs from GP appointments, hospital care and medicines. Status holders from Iran incur costs for healthcare usage the most frequently, on average.
- **Slightly more young people receiving youth care** – Of all the younger asylum seekers (aged 22 or younger) granted residency in 2014 or 2015 and no longer living in COA accommodation, around 5 percent were receiving some form of youth care in 2016. By 2023, however, that share had risen to 9 percent. This was highest among younger status holders from Afghanistan, at 13 percent. Most recipients of youth care receive youth assistance. In 2023, 1.4 percent of younger asylum seekers were receiving support from youth protection services (e.g. the placement of status holders younger than 18 under legal guardianship).
- **Status holders more likely to be registered as criminal suspects than persons of European origin** – Male status holders are slightly more likely to be criminal suspects than men of Dutch or European origin. The number of status holders aged 18–22 from the 2021 cohort who were suspected of a crime in the 2023 reporting year was 70 – this is 420 suspects per 10 thousand status holders; in the 23 to 45 age group, the total was 140 – relatively speaking this is 250 suspects per 10 thousand status holders.

Latest news concerning Ukrainians who have arrived in the Netherlands since February 2022 under the Temporary Protection Directive:

- **More women than men** – As of June 2024, 157 thousand refugees from Ukraine had registered as resident in a municipality in the Netherlands, of whom 115 thousand were still resident in the Netherlands on 1 July 2024. Most of those refugees hold Ukrainian nationality (150 thousand) but a small number (7 thousand) hold another nationality (this group is known as third-country nationals). Most refugees settled in the Netherlands in the first half of 2022. Until July 2022, around 65 percent of Ukrainian refugees in the Netherlands were women. This percentage has dropped to 57 percent in the other recent cohorts.
- **1 in 4 Ukrainians had left the Netherlands before 1 July 2024** – Almost all refugees from Ukraine live independently in a municipality – either at a municipal reception centre or with private citizens, such as host families. Over 800 refugees who arrived in the Netherlands since the start of the war were living in COA accommodations as of July 1, 2024, while more than 350 refugees had passed away. By July 1, 2024, a quarter of all Ukrainian refugees had left the Netherlands.
- **Mainly single persons and children living with their parents** – Compared to third-country nationals, Ukrainians are less likely to come to the Netherlands as single persons (43 percent versus 68 percent), more often as children living with their parents

(22 percent versus 4 percent), and slightly more often as a parent in a single-parent household (10 percent versus 2 percent).

- **47 percent are in work after four months in the Netherlands** – Four months after obtaining temporary protection in the Netherlands, 47 percent of refugees from Ukraine are employees: 45 percent of those with Ukrainian nationality, and 64 percent of third-country nationals. After six months, nearly half of the employed Ukrainian refugees are in full-time work. Most Ukrainian refugees work for employment agencies (50 percent) or in the accommodation and food services sector (15 percent), which is similar to the average for all status holders.
- **Ukrainians are distributed throughout the Netherlands** – Like other status holders, Ukrainians live throughout the Netherlands. One month after obtaining temporary protection, most Ukrainians are registered in the municipalities of Amsterdam, The Hague, Rotterdam, Almere and Westland. Of these, Westland has the largest relative share of Ukrainians (209 per 10 thousand inhabitants).

1 Over het onderzoek

1.1 Introductie

Het ministerie van Asiel en Migratie (AenM) en het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) hebben het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) gevraagd om in kaart te brengen hoe het de asielmigranten, die vanaf 2014 in Nederland zijn aangekomen, vergaat op terreinen als de asielprocedure, arbeidsmarkt, sociale zekerheid, onderwijs, gezondheidszorg en criminaliteit.

In 2017 zijn de eerste resultaten gepubliceerd over de positie van asielzoekers in de periode 2014–medio 2016. Die periode stond voor veel asielzoekers in het teken van het verkrijgen van een verblijfsvergunning, het betrekken van een nieuwe woning, gezinshereniging en de start van de inburgeringsperiode, het volgen van onderwijs en het vinden van werk. Tussen 2018 en 2024 publiceerde het CBS jaarlijks een update, telkens met een extra jaar aan gegevens. Inmiddels heeft het CBS de achtste update uitgevoerd; we weten nu ook hoeveel asielzoekers in de periode van juli 2023 tot en met juni 2024 naar Nederland zijn gekomen. De cijfers voor deze periode zijn voorlopig en kunnen nog wijzigen. Er is nu een actueler beeld van hoe het gaat met de statushouders die sinds 2014 in Nederland een verblijfsvergunning asiel hebben gekregen. Net als in de vorige edities wordt ook in dit rapport aandacht besteed aan integratie op het gebied van arbeidsmarkt, inburgering, onderwijs, sociale zekerheid, zorggebruik, inkomen, criminaliteit en de inburgering van statushouders. Vanaf de editie van 2022 is de methodiek herzien.¹⁾ Hierdoor waren kleine verschillen in aantallen en percentages ontstaan ten opzichte van eerdere updates. Vanaf de editie van 2023 is er speciale aandacht voor de groep alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's), is er een set aan baanindicatoren toegevoegd, alsmede een apart hoofdstuk over Oekraïners onder de Richtlijn Tijdelijke Bescherming (RTB) die sinds eind februari 2022 naar Nederland zijn gevlucht als gevolg van de oorlog in Oekraïne. In de editie van 2024 is informatie toegevoegd over de verschillende typen COA-opvanglocaties, loonkostensubsidies en vertrekprocedures en zijn de figuren over nareis en gezinshereniging aangepast.

In de huidige update is er informatie toegevoegd over hervestigers, het land waarnaartoe asielzoekers vertrekken bij vertrekprocedures en informatie over de nieuwe Wet Inburgering (Wi2021). Personen die inburgeringsplichtig worden vanaf 1 januari 2022 vallen in principe onder de Wi2021. Dit kunnen ook personen uit eerdere cohorten zijn, bijvoorbeeld omdat ze ten tijde van hun instroom leer- of kwalificatieplichtig waren en daardoor op dat moment niet inburgeringsplichtig waren, maar deze kwalificatie niet volbracht hebben en later alsnog inburgeringsplichtig geworden zijn.²⁾ In deze editie volgen we vier cohorten Oekraïners: het eerste halfjaar van 2022, het tweede halfjaar van 2022, het hele jaar 2023 en het eerste halfjaar van 2024.

In deze editie staan de totale populatie asielzoekers en statushouders centraal. Aan veel figuren is een selectieknop toegevoegd die de lezer kan gebruiken om te filteren op cohort of nationaliteit. Aandelen over asielzoekers en statushouders worden steeds berekend op basis van het aantal in het originele cohort. Een deel van dit cohort kan op een peilmoment inmiddels uit Nederland zijn vertrokken of zijn overleden. Vaak wordt dit in de figuren

1) Meer details over de methode, begrippen en afkortingen zijn te vinden in het 'Dashboard asiel en integratie' onder het kopje 'Algemene toelichting'.
2) <https://www.divosa.nl/sites/default/files/2023-05/overgangsrecht-wi2013-wi2021-hoofdregel-en-uitzonderingen-szw.pdf>

weergegeven. Vanaf deze editie is vaker ook weergegeven wat het aandeel is van een cohort asielzoekers of statushouders dat op een peilmoment nog in Nederland verblijft. Ook zijn kenmerken over statushouders vanaf deze editie vaker uitgesplitst naar geslacht en leeftijdscategorie. Deze uitsplitsingen zijn te vinden in het dashboard.

Uit eerder onderzoek (De Mooij et al., 2024; Engbersen et al., 2020; Maliepaard et al., 2017) blijkt dat er verschillen zijn in bijvoorbeeld onderwijsprestatie en arbeidsmarktparticipatie tussen asielmigranten naar land van herkomst. De getalsmatig grootste nationaliteiten³⁾ worden daarom apart onderscheiden. In de vorige update waren dit: Syrië, Eritrea, Irak, Afghanistan, Iran en Turkije. In deze editie is er opnieuw bekeken welke nationaliteiten over de jaren heen het meest voorkomend zijn onder de statushouders en zijn naar aanleiding hiervan ook de nationaliteiten Jemenitisch en Somalisch uitgesplitst. Asielzoekers en statushouders met andere nationaliteiten worden in deze publicatie gegroepeerd in de groep 'Overig'.

Het CBS zal dit onderzoek tenminste tot en met editie 2026 jaarlijks uitvoeren, waardoor we de asielzoekers die sinds 2014 Nederland instromen en in Nederland een verblijfsvergunning krijgen, over een steeds langere periode kunnen volgen. Dit vergroot de meerwaarde van dit onderzoek: er wordt immers steeds meer bekend over hoe deze groep statushouders in Nederland participeert. Dit betekent bijvoorbeeld ook dat achterstanden in integratie eerder dan voorheen kunnen worden gesignaleerd.

Deze cohortstudie op basis van registerinformatie maakt deel uit van een breder onderzoeksprogramma, waarin ook kennispartners het Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum (WODC), het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM), het Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP) en Erasmus Universiteit Rotterdam samenwerken (Dagevos et al., 2020; Huijnk et al., 2021; Van der Meer et al., 2024).

Populaties

In dit onderzoek worden vijf (deels overlappende) groepen beschreven: asielzoekers in COA-opvang, statushouders, hervestigers, alleenstaande minderjarige vreemdelingen en Oekraïense vluchtelingen onder de RTB.

Onder asielzoekers in COA-opvang valt in dit onderzoek iedereen die wordt opgevangen door het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA). Hiertoe behoren zowel mensen die een lopende asielaanvraag hebben, als mensen die al een asielvergunning hebben ontvangen, maar nog wel wonen in een opvanglocatie van het COA. Deze laatste groep is formeel geen asielzoeker meer: het asielverzoek is toegewezen. Zolang zij nog bij het COA verblijven, behoren ze in dit onderzoek echter wel tot de groep asielzoekers. Indien nareizende familieleden worden opgevangen door het COA, worden zij in dit onderzoek ook tot de asielzoekers gerekend. Ook mensen die na een afwijzing in afwachting van vertrek of in afwachting van een uitspraak op beroep of herhaalde aanvraag verblijven in een COA-opvanglocatie behoren tot deze populatie.

Tot de statushouders rekenen we alle personen die een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde of onbepaalde tijd hebben ontvangen van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). In andere publicaties wordt ook wel de term vergunninghouder gebruikt. Zij kunnen nog in COA verblijven of zelfstandig in een gemeente gevestigd zijn. Ook nareizigers van statushouders ontvangen een (afgeleide) asielvergunning en

³⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

behoren in dit onderzoek tot de statushouders. Nareizigers zijn gezinsleden van de statushouders aan wie onder speciale voorwaarden een machtiging voorlopig verblijf (mvv) wordt verleend binnen de nareistermijn (3 maanden na beslissing vergunning).⁴⁾ Wanneer een mvv wordt verstrekt, krijgen deze gezinsleden na binnenkomst in Nederland een afgeleide asielvergunning.

Daarnaast worden in dit onderzoek ook de familieleden van statushouders meegenomen die via reguliere gezinshereniging naar Nederland komen. Deze familieleden worden in dit onderzoek meegeteld in het cohort statushouders, hoewel ze feitelijk geen asielvergunning hebben.

Gezinsleden waarbij bezwaar is gemaakt op hun vergunning en dat bezwaar is afgedaan als 'gegrond met inwilliging', worden momenteel niet meegenomen in de brondata over statushouders. Dit zorgt voor een lichte onderschatting van het totale aantal statushouders, voor het meest recente jaar ongeveer 0,6%. Een deel van deze groep wordt wel in de populatie asielzoekers meegenomen. De verwachting is dat de groep vanaf verslagperiode tweede helft van 2024 kan worden meegenomen in de analyses.

Hervestigers zijn vluchtelingen die in het kader van het hervestigingsprogramma van de United Nations High Commissionair for Refugees (UNHCR) worden geselecteerd en vervolgens door de Nederlandse overheid uitgenodigd worden om naar Nederland te komen. Deze personen krijgen daarmee een verblijfsstatus zonder voorafgaande indiening van een asielverzoek.⁵⁾ Indien er nog geen zelfstandige woning voor hen beschikbaar is, kunnen zij ook in COA verblijven.

Een alleenstaande minderjarige vreemdeling (amv) is een minderjarige persoon die een aanvraag om toelating als vluchteling heeft ingediend en bij binnenkomst niet wordt begeleid en/of verzorgd door ouders of wettelijk voogd. De groep alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's) valt onder de verantwoordelijkheid van Nidos en wordt voor een deel opgevangen bij een COA-opvanglocatie, maar dat hoeft niet. Een deel van amv's wordt opgevangen door Nidos zelf.

Oekraïense vluchtelingen zijn in deze rapportage gedefinieerd als personen die volgens de IND vallen onder de Richtlijn Tijdelijke Bescherming van de Europese Unie. Dit kunnen personen zijn met een Oekraïense of niet-Oekraïense nationaliteit (derdelanders) die sinds eind februari 2022 uit Oekraïne naar Nederlands zijn gekomen. Nederland kent sinds 19 juli 2022 geen verblijfsbewijzen in het kader van de RTB meer toe aan personen die geen Oekraïense nationaliteit hebben en een tijdelijke verblijfsvergunning hadden in Oekraïne, daarom nemen deze aantallen af na juli 2022.

In het eerste deel van deze rapportage wordt de eerste fase na aankomst van asielzoekers in Nederland besproken. Dit is de periode waarin mensen door het COA worden opgevangen. In het bijzonder wordt ingegaan op de omvang en samenstelling van de populatie en de verblijfssituatie. De populatie bestaat in dit deel uit alle asielzoekers (met of zonder verblijfsvergunning) en nareizigers die in de asielopvang verblijven. Het tweede deel van de rapportage gaat over personen die een verblijfsvergunning asiel hebben ontvangen. Hier wordt aandacht besteed aan hoe het de statushouders vergaat op het vlak van huisvesting, onderwijs, inburgering, arbeidsmarkt, sociale zekerheid, zorggebruik en criminaliteit. Vanaf

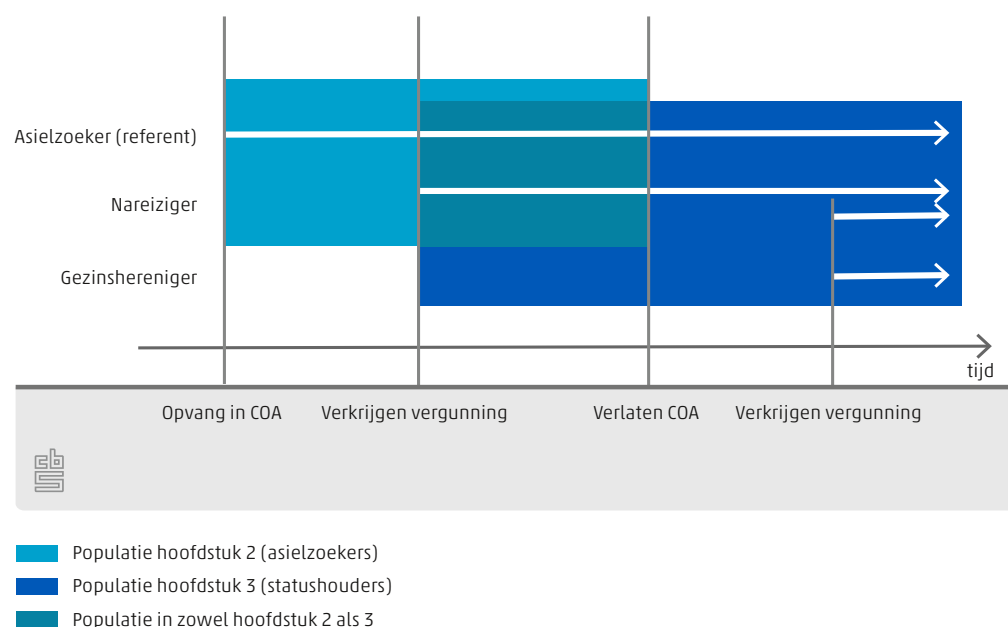
4) [Ind.nl/nl/verblijfsvergunningen/asiel/nareizigers](https://ind.nl/nl/verblijfsvergunningen/asiel/nareizigers)

5) Zie ook tabel 'Uitgenodigde vluchtelingen; nationaliteit, geslacht en leeftijd' en de toelichting hiervan.

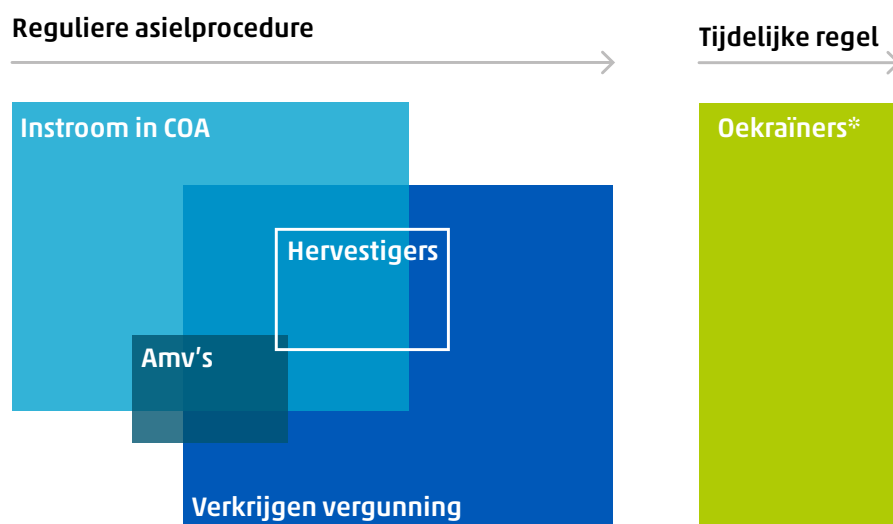
de editie van 2024 wordt de nareis en gezinshereniging alleen in kaart gebracht voor statushouders, niet (zoals daarvoor) voor alle asielzoekers, omdat alleen personen met een verblijfsvergunning asiel een verzoek tot nareis kunnen doen. De populatie van dit deel bestaat uit alle asielzoekers en nareizigers met een verblijfsvergunning, en de gezinsherenigers die horen bij deze statushouders. Het derde deel van deze rapportage bestaat uit Oekraïners die sinds eind februari 2022 naar Nederland zijn gevlucht. Het gaat hierbij zowel om personen met de Oekraïense nationaliteit als om personen met een niet-Oekraïense nationaliteit die vallen onder de Richtlijn Tijdelijke Bescherming. Figuur 1.1.1 geeft een schematisch overzicht van de populaties in hoofdstuk 2 en 3 en hun overlap door de tijd heen, terwijl figuur 1.1.2 een overzicht geeft van alle voorkomende populaties en hoe die zich juridisch verhouden.

In deze publicatie zijn aantallen kleiner dan tien onderdrukt in verband met geheimhouding. Alle overige cijfers zijn afgerond op vijftallen, waardoor de som van de afzonderlijke aantallen kan afwijken van het totaal. Percentages zijn berekend op basis van deze afgeronde cijfers. De cijfers over het jaar 2023 en de eerste helft van 2024 zijn voorlopig en kunnen nog wijzigen.

1.1.1 Overzicht populaties in hoofdstuk 2 en 3

1.1.2 Overzicht inclusief nieuwe populaties

* Oekraïners zijn gedefinieerd als personen die vallen onder de Richtlijn Tijdelijke Bescherming. Dit kunnen mensen zijn met een Oekraïense of niet-Oekraïense nationaliteit.

1.2 Dashboard

Naast deze rapportage is er een interactief [dashboard](#), met daarin nog meer cijfers over de opvang van asielzoekers, de integratie van statushouders en cijfers over Oekraïense vluchtelingen onder de Richtlijn Tijdelijke Bescherming. In dit dashboard kunt u verdere uitsplitsingen bekijken naar cohorten, nationaliteiten⁶⁾, amv's, hervestigers en waar relevant geslacht, leeftijd en verslagjaar. In deze rapportage kunnen maar beperkte cijfers worden opgenomen en daarom raden we aan het dashboard daarnaast te raadplegen. Het dashboard biedt interactieve visuele representaties van de cijfers en ook mogelijkheid tot het inzien van de onderliggende tabellen. Toelichting van cijfers in het dashboard is te vinden bovenaan iedere pagina onder het knopje 'Meer informatie'. Ook wordt er meer informatie gegeven op de pagina's 'Algemene toelichting' en 'Bronnen, begrippen & afkortingen' in het dashboard.

1.3 Methode en begrippen

Naast de omschrijving in 1.1 zijn meer details over de methode, begrippen en afkortingen te vinden in het [dashboard](#) Asiel en Integratie onder het kopje 'Algemene toelichting' en 'Bronnen, begrippen & afkortingen'. Ook is op iedere pagina van het dashboard bovenaan onder de knop 'Meer informatie' een toelichting te vinden over de aanpak die gehanteerd wordt bij de onderwerpen die op die pagina te vinden zijn. De figuren in de rapportage sluiten hierbij aan.

6) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

1.4 Dossier Asiel, migratie en integratie

Meer informatie over asiel, migratie en integratie kunt u vinden in het [dossier](#). In dit dossier staan recente cijfers en verdiepende artikelen over migratie, asielzoekers en de integratie van mensen met een migratieachtergrond.

1.5 Literatuur

Dagevos, J., Miltenburg, E., Mooij, M. de, Schans, D., Uitters, E. & Wijga, A. (2020). [*Syrische statushouders op weg in Nederland: de ontwikkeling van hun positie en leefsituatie*](#). Sociaal en Cultureel Planbureau.

De Mooij, M., Dieleman, D., Hogendoorn, B., Van Houdt, K., & Van Klingereren, F. (2024). [*Integratie en Samenleven 2024*](#). Centraal Bureau Voor de Statistiek.

Engbersen, G. B. M., Bovens, M. A. P., Bokhorst, A. M., & Jennissen, R. P. W. (2020). [*Samenleven in verscheidenheid. Beleid voor de migratiesamenleving*](#). Wetenschappelijke Raad Voor het Regeringsbeleid. Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid.

Huijnk, W., Dagevos, J., Djundeva, M., Schans, D., Uitters, E., Ruijsbroek, A. & Mooij, M. de (2021) [*Met beleid van start. Over de rol van beleid voor ontwikkelingen in de positie en leefsituatie van Syrische statushouders*](#). Sociaal en Cultureel Planbureau.

IND (19 juli 2022). [*Mensen met een tijdelijke Oekraïense verblijfsvergunning niet langer recht op gemeentelijke opvang*](#).

Maliepaard, M., Witkamp, B. & Jennissen, R. (2017). [*Een kwestie van tijd? De integratie van asielmigranten: een cohortonderzoek \(CAHIER, 2017-3\)*](#). Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum.

Meer, M. van der, Otten, K., Noyon, S. M., Hendriks, I. P. & Schans, J. M. D. (2024). [*Een passende plek voor statushouders; ervaringen met de woonomgeving en het huisvestingsbeleid van Syrische en Eritrese statushouders \(CAHIER, 2024-3\)*](#). Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum.

2 Asielaanvraag en opvang

Dit hoofdstuk beschrijft de instroom van asielzoekers in de periode 2014 tot en met de eerste helft van 2024. Hierin komen de omvang en de samenstelling van de groep, de verblijfssituatie, het verkrijgen van een verblijfsvergunning en vertrekprocedures aan de orde. Er is een uitsplitsing gemaakt naar nationaliteit¹⁾, leeftijdsgroepen en gezinsvorming. De laatste paragrafen gaan in op specifieke groepen, de alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's) en de hervestigers.

2.1 Instroom

Hoge jaarlijkse instroom COA-opvang sinds 2021

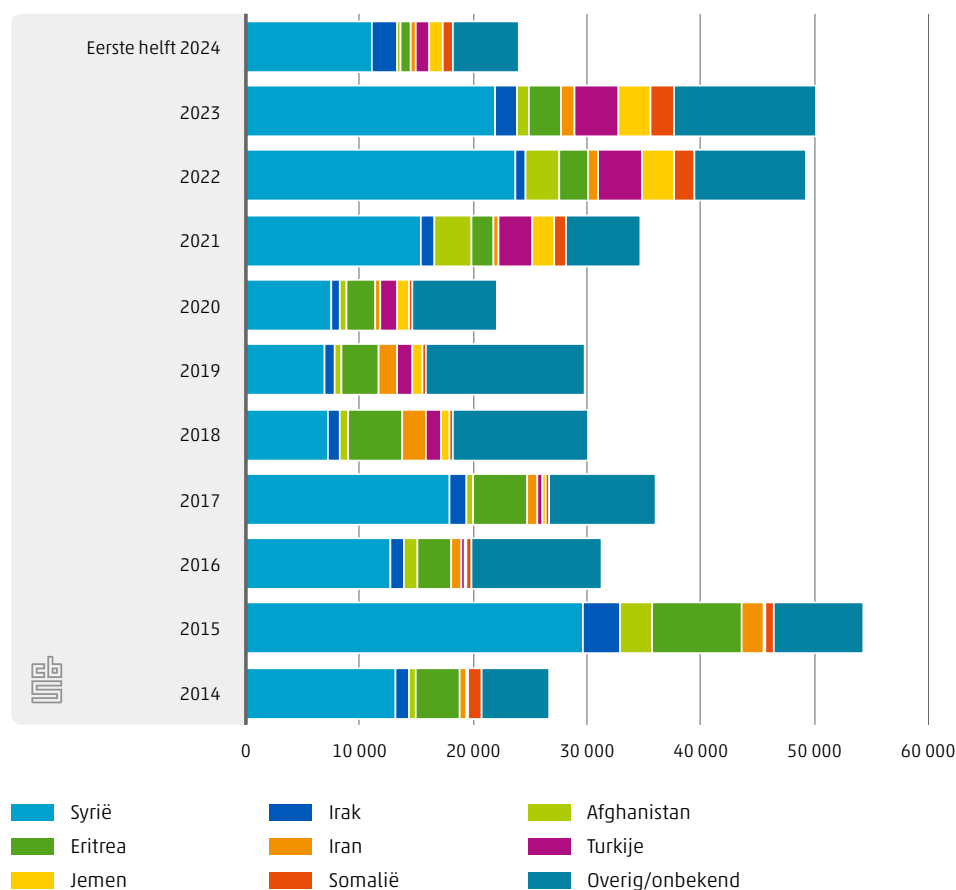
In de eerste helft van 2024 stroomden 4 duizend meer asielzoekers in bij het COA dan in dezelfde periode in 2023. In de eerste helft van 2024 ging het om 24 duizend asielzoekers, in de eerste helft van 2023 waren dit er 20 duizend. In heel 2023 stroomden 50 duizend asielzoekers in. Dat zijn er meer dan eerdere jaren, met uitzondering van 2015 toen 54 duizend asielzoekers instroomden. De stijging in 2023 volgt de toename van asielzoekers in 2021 en 2022, na een lagere instroom in 2020 van 22 duizend asielzoekers. Ook nareizende familieleden die zijn ingestroomd via COA-opvang worden meegeteld. De afname in vooral de eerste helft van 2020 kwam door de coronacrisis. In veel landen, inclusief Nederland, werden grensmaatregelen ingevoerd, en asielprocedures en rechterlijke uitspraken konden niet doorgaan. Asielzoekers werden in andere opvanglocaties geplaatst dan bij het COA. In Ter Apel lag de identificatie en registratie tijdelijk stil en konden asielaanvragen niet worden ingediend. Vanaf eind april 2020 werden veel tijdelijke maatregelen langzaam aan weer versoepeld²⁾³⁾ waardoor de instroom in de COA-opvang weer steeg.

1) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

2) <https://ind.nl/nl/documenten/03-2022/migratieradar-eerste-tertaal-2020.pdf>

3) <https://ind.nl/nl/documenten/03-2022/migratieradartweede-tertaal-2020.pdf>

2.1.1 Ingestroomde asielzoekers in COA-opvang naar nationaliteit, 2014 tot en met eerste helft 2024

2.2 Nationaliteiten

Meer asielzoekers uit Irak

In alle jaren zijn Syriërs duidelijk de grootste groep onder asielzoekers die instroomden bij de asielopvang van het COA. Van de ingestroomde asielzoekers in 2023 had 44 procent de Syrische nationaliteit. In de eerste helft van 2024 bleef dat bijna gelijk (46 procent). Tot en met 2020 was de op één na grootste groep asielzoekers die met de Eritrese nationaliteit. In 2021 was dat die met de Afghaanse nationaliteit, en in 2022 en 2023 die met de Turkse nationaliteit. In de eerste helft van 2024 waren asielzoekers met de Iraakse nationaliteit de op één na grootste groep. Sinds 2018 stond deze groep niet meer in de top vijf van aantallen nationaliteiten van ingestroomde asielzoekers (zie tabel 2.2.1). De mensenrechten in Irak gingen in 2024 verder achteruit. Zo nam het Iraakse parlement begin 2024 een amendement aan dat homoseksualiteit en transseksualiteit strafbaar stelt, met een gevangenisstraf van minimaal tien jaar. In deze periode zijn er ook verschillende mensen in Irak vermoord. Hierdoor moesten veel mensen uit Irak vluchten.⁴⁾

⁴⁾ <https://ind.nl/nl/documenten/07-2024/migratieradar-asiel-voorjaar-2024.pdf>

Vanaf 2020 verschijnen er Jemenieten in de top vijf van aantallen nationaliteiten. Dat er meer Jemenieten naar Nederland kwamen, komt waarschijnlijk door de ernstig verslechterde humanitaire situatie in hun land door het voortdurende conflict tussen het leger van de officiële regering van Hadi en de Houthi's.⁵⁾ Dit lijkt geen tijdelijke ontwikkeling, want in de eerste helft van 2024 staat Jemen op de derde plek wat betreft instroom in de COA-opvang. De redenen voor toenames van asielverzoeken verschillen per land. Dit kan te maken hebben met, bijvoorbeeld, een verslechterde veiligheid, een onzekere politieke situatie, een slechte economie of veranderingen zoals de invoering van de dienstplicht.

2.2.1a Top vijf nationaliteiten van ingestroomde asielzoekers in COA-opvang, 2014 tot en met eerste helft 2024

	2014		2015		2016		2017		2018		2019	
1	Syrië	13 260	Syrië	29 685	Syrië	12 780	Syrië	17 960	Syrië	7 240	Syrië	7 005
2	Eritrea	3 955	Eritrea	7 895	Eritrea	2 990	Eritrea	4 805	Eritrea	4 755	Eritrea	3 290
3	Somalië	1 295	Irak	3 350	Albanië	1 655	Irak	1 540	Iran	2 040	Nigeria	2 225
4	Irak	1 080	Afghanistan	2 690	Marokko	1 265	Marokko	940	Turkije	1 365	Iran	1 660
5	Afghanistan	615	Iran	2 025	Joegoslavië	1 230	Iran	870	Algerije	1 240	Turkije	1 330

2.2.1b Top vijf nationaliteiten van ingestroomde asielzoekers in COA-opvang, 2014 tot en met eerste helft 2024

	2020		2021		2022		2023		Eerste helft 2024	
1	Syrië	7 585	Syrië	15 460	Syrië	23 800	Syrië	21 970	Syrië	11 085
2	Eritrea	2 485	Afghanistan	3 285	Turkije	3 805	Turkije	3 985	Irak	2 295
3	Turkije	1 420	Turkije	3 090	Afghanistan	2 950	Jemen	2 820	Jemen	1 250
4	Algerije	1 120	Eritrea	2 005	Jemen	2 915	Eritrea	2 800	Turkije	1 130
5	Jemen	1 020	Jemen	1 815	Eritrea	2 455	Somalië	2 000	Eritrea	880

Bron: CBS.

2.3 Leeftijd en geslacht

In verhouding veel jonge mannen

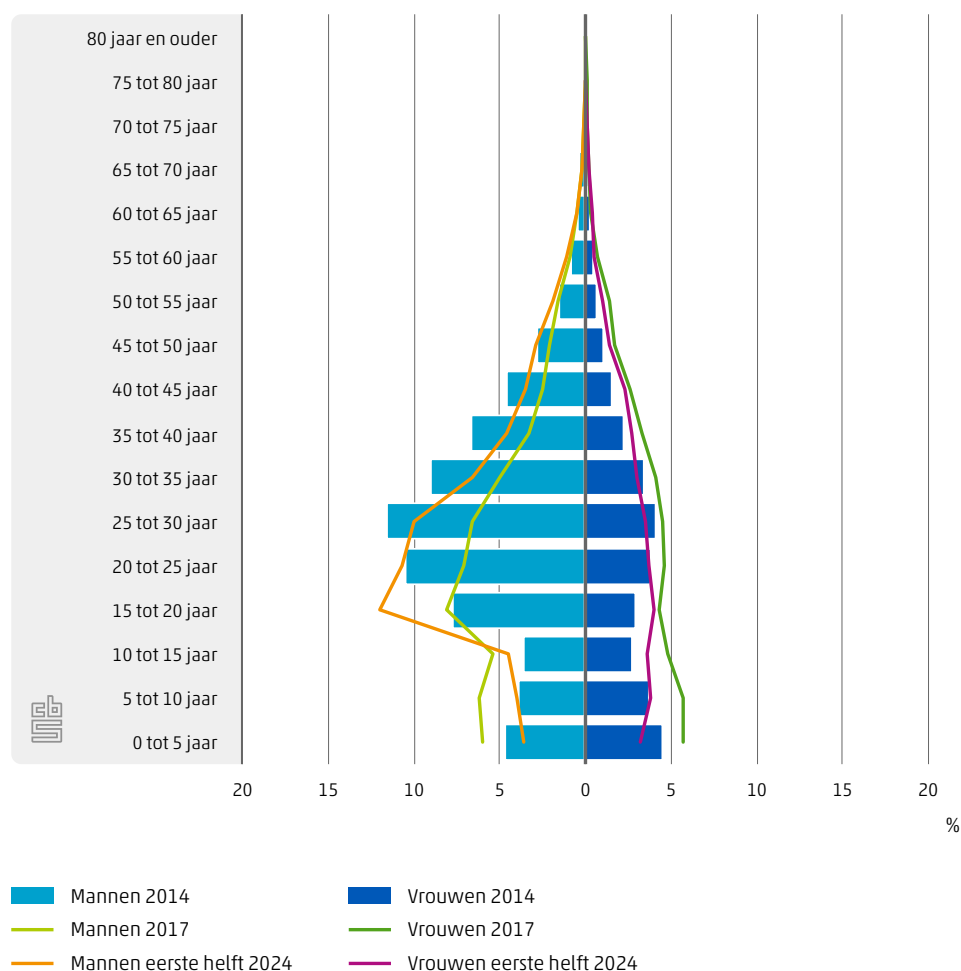
De meeste asielzoekers zijn jong. Ruim driekwart van de asielzoekers is jonger dan 35 jaar (en dit geldt voor alle jaren). Ongeveer de helft van alle asielzoekers uit 2014 en 2015 is op het moment van aankomst in Nederland jonger dan 25 jaar. Van de asielzoekers uit 2016 en 2017 is dat bijna 60 procent. Van 2018 tot en met de eerste helft van 2024 is dat weer ongeveer de helft. Ter vergelijking: van de Nederlandse bevolking op 1 januari 2024 is 27 procent jonger dan 25 jaar en 41 procent jonger dan 35 jaar. Het percentage mannen onder asielzoekers was 68 procent in 2014, daalde naar 56 procent in 2017, en is sindsdien weer gestegen naar 66 procent in de eerste helft van 2024.

Uit Syrië en Eritrea kwamen in 2014 en 2015 vooral mannen bij COA-opvang binnen. In die jaren was ruim twee derde van alle Syrische asielzoekers man. Vooral in 2016 en 2017 is het percentage vrouwen en jonge kinderen wat hoger dan in de andere jaren. Dit komt vooral doordat er die jaren in verhouding veel nareizigers uit Syrië waren. Deze groep nareizigers bestaat voor een groter deel uit vrouwen en kinderen dan de groep personen die in

5) <https://ind.nl/nl/documenten/03-2022/migratieradar-eerste-tertaal-2021.pdf>

Nederland een initiële asielaanvraag doet (de referenten). De asielverzoeken in 2014 kwamen vooral van jongvolwassen mannen en die in 2017 vooral van vrouwen en kinderen (nareizigers). In de eerste helft van 2024 was het percentage mannen onder de Syrische asielaanvragen 65 waaronder in verhouding een grote groep 15- tot 20-jarigen. In deze periode is het percentage mannen onder de Eritrese asielzoekers 69, waaronder ook een grote groep tussen 15 en 20 jaar oud.

2.3.1 Ingestroomde asielzoekers in COA-opvang naar cohort-jaar, nationaliteit*, leeftijd en geslacht, Totaal

* Deze figuur bevat een selectieknop voor nationaliteit. Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers. In de PDF-versie wordt alleen de eerste variant van de selectie getoond. Voor de andere varianten kan de [webpublicatie](#) geraadpleegd worden.

2.4 Huishoudenssamenstelling

Meer alleenstaande asielzoekers, minder asielzoekers in gezinsverband

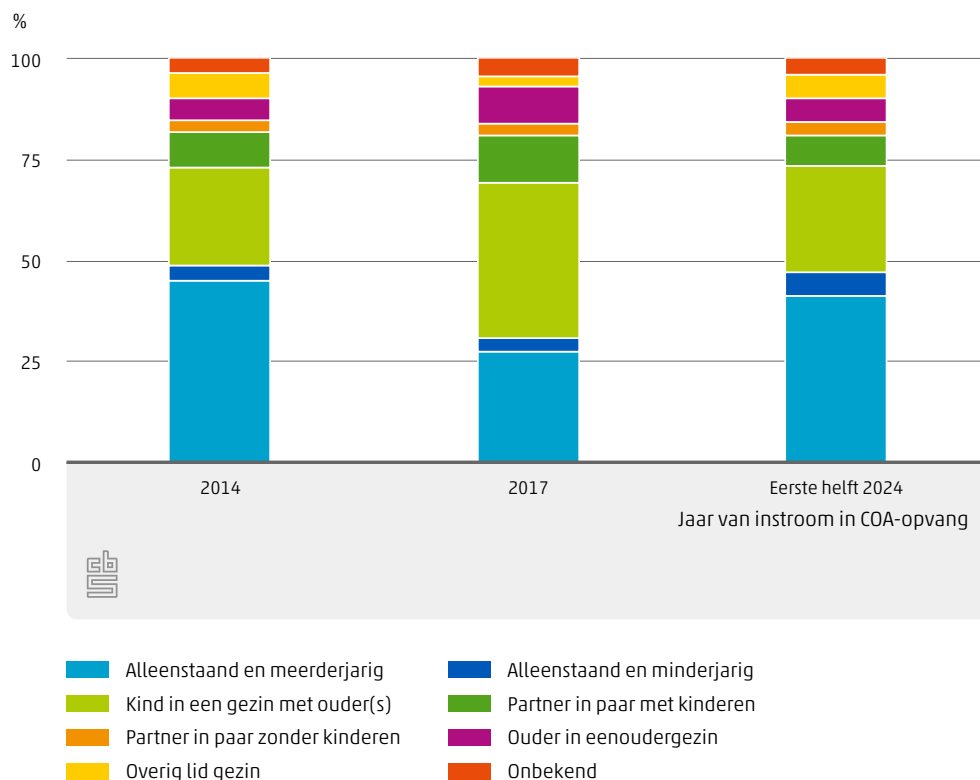
Bijna de helft van alle asielzoekers die in 2014 en 2015 in Nederland aankwamen, kwam als alleenstaande asielzoeker bij het COA binnen. In 2016 en 2017 daalde dit naar 35 en 31 procent. Daarna nam het percentage alleenstaande asielzoekers weer toe en schommelt sinds 2019 tussen 44 en 51 procent.

In 2014 werden 13 duizend alleenstaande asielzoekers opgevangen. Dit aantal was bijna twee keer zoveel in 2015, toen bijna 25 duizend alleenstaande asielzoekers werden opgevangen. In de jaren 2016 tot en met 2021 schommelde het aantal tussen de 11 en 15 duizend, vergelijkbaar met het niveau van 2014. In 2022 lag het aantal met ruim 23 duizend alleenstaande asielzoekers weer hoger dan in de jaren daarvoor, en in 2023 bereikte het met ruim 25 duizend het hoogste niveau sinds 2015. In de eerste helft van 2024 werden er 11 duizend alleenstaande asielzoekers opgevangen. Van alle alleenstaande asielzoekers over de jaren heen is ongeveer 11 procent minderjarig. Alleenstaand betekent hier trouwens dat deze asielzoekers als alleenstaande zijn opgevangen. Het is goed mogelijk dat (een deel van) deze asielzoekers wel een partner of gezin (tijdelijk) hebben achtergelaten en dat zij later herenigd zijn.

Een deel van de asielzoekers kwam in gezinsverband (als kind, partner, of ouder in een gezin met kinderen). In 2014 was dat 38 procent. Dit percentage liep op naar 59 procent in 2017. Dit daalde daarna weer naar 42 procent in 2022 en 38 procent in 2023. In de eerste zes maanden van 2024 steeg dit weer iets naar 40 procent. Het kan hierbij gaan om asielzoekers die met hun gezin in Nederland arriveren, maar ook om nareizigers die zich in de asielopvang bij hun familieleden voegen. Vooral asielzoekers met een Eritrese nationaliteit⁶⁾ kwamen tot 2020 steeds vaker dan daarvoor in gezinsverband naar Nederland (71 procent in 2020, vergeleken met 11 procent in 2014). Daarna nam dat percentage weer af tot 17 procent in 2023. In de eerste helft van 2024 ging het om 18 procent. Met name het percentage kinderen binnen Eritrese gezinnen steeg tussen 2014 en 2020 sterk – van 7 tot 51 procent – en daalde in de jaren daarna tot 12 procent in de eerste helft van 2024. Er zijn maar weinig asielzoekers die met partner maar zonder maar kinderen in Nederland aankomen. In de eerste helft van 2024 ging het om 3 procent van de asielaanvragen. Ter vergelijking: van de Nederlandse bevolking leeft op 1 januari 2024 26 procent met partner zonder kinderen. Er zijn verschillen tussen mannen en vrouwen in plaats in huishouden op het moment van instroom, deze verschillen zijn in het dashboard in te zien. Deze verschillen zijn vergelijkbaar voor alle cohorten. In de eerste helft van 2024 zijn vrouwen vaker partner in paar met kinderen (12 tegen 5 procent), ouder in eenouderhuishouden (16 tegen 1 procent) en kind in een gezin met ouder(s) (38 tegen 21 procent) vergeleken met mannen. Mannen zijn vaker alleenstaand vergeleken met vrouwen (61 procent tegen 20 procent).

6) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

2.4.1 Ingestroomde asielzoekers in COA-opvang naar plaats in het huishouden en nationaliteit*, 2014**, 2017 en eerste helft 2024, Totaal

* Deze figuur bevat een selectiekноп voor nationaliteit. Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers. In de PDF-versie wordt alleen de eerste variant van de selectie getoond. Voor de andere varianten kan de webpublicatie geraadpleegd worden.

** Vanwege kleine aantallen geven de gegevens voor Turkije en Jemen in 2014 een vertekenend beeld. Deze zijn daarom weggelaten. In het dashboard zijn deze cijfers wel beschikbaar.

2.5 Verblijfssituatie⁷⁾

Minder asielzoekers met verblijfsvergunning na een jaar in Nederland

Van alle asielzoekers die tussen 2014 en 2022 in de asielopvang van het COA zijn ingestroomd⁸⁾, heeft gemiddeld 76 procent na twaalf maanden een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.⁹⁾ Voor de groep die in 2022 asiel aanvraag was dit 57 procent, een daling vergeleken met de eerdere cohorten (met uitzondering van het instroomcohort van 2019, waar het na twaalf maanden 52 procent was, mogelijk door de eerste golf van de COVID-pandemie in 2020).¹⁰⁾ Het percentage asielzoekers met een verblijfsvergunning verschilt per nationaliteit.¹¹⁾ Voor recentere cohorten is nog geen volledig beeld van de situatie na twaalf

⁷⁾ In figuur 2.5.1 zijn de percentages berekend op de populatie exclusief degenen die zijn vertrokken of overleden, in figuur 2.5.2 zijn de percentages berekend op de populatie inclusief degenen die zijn vertrokken of overleden. Deze keuze hangt samen met de besproken onderwerpen.

⁸⁾ Voor cohort 2023 en de eerste helft van 2024 kunnen we nog geen twaalf maanden vooruit kijken.

⁹⁾ De aandelen zijn berekend op de populatie exclusief degenen die zijn vertrokken of overleden en gemiddelden over verschillende cohorten zijn berekend over percentages per cohort en zijn niet gewogen naar aantallen asielzoekers per cohort.

¹⁰⁾ Door coronamaatregelen zijn asielprocedures tijdelijk stil komen te liggen, zie <https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2020/21/immigratie-gedaald-na-uitbreken-coronapandemie>.

¹¹⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

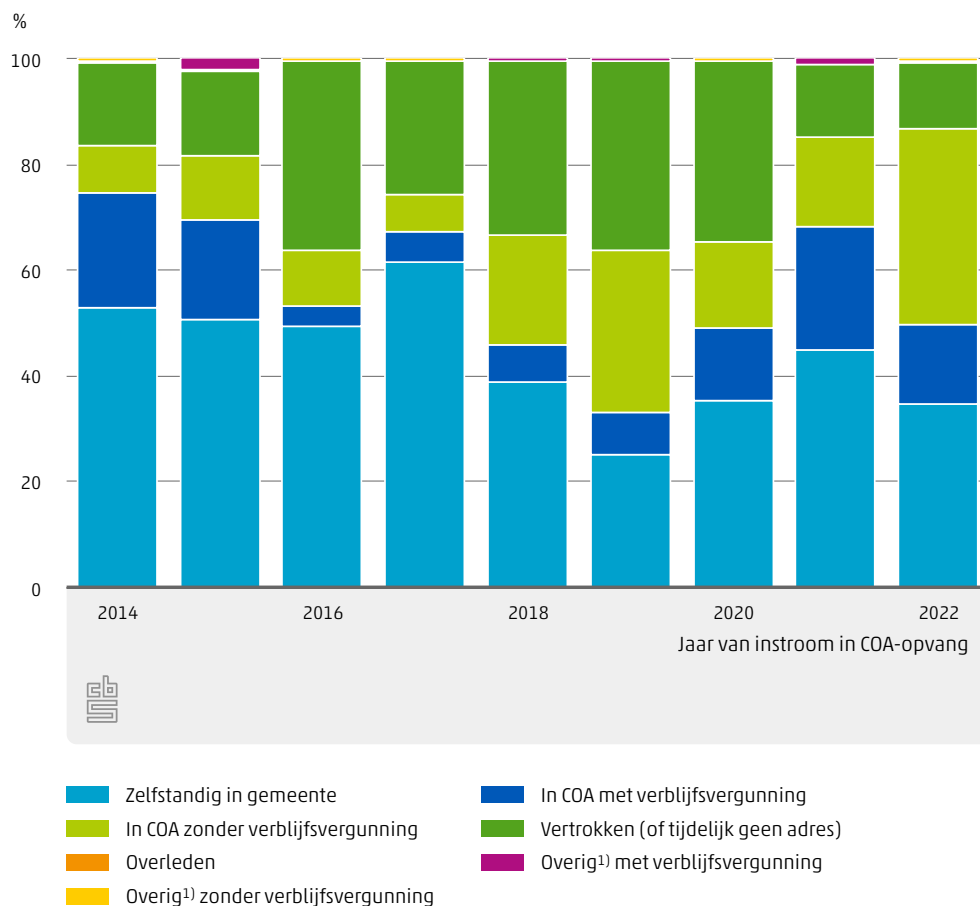
maanden. Het hoogste percentage van asielzoekers die na twaalf maanden een verblijfsvergunning kregen was ruim 88 procent voor Syriërs en daarna 87 procent voor Eritreeërs. Het laagste percentage was bij Iraanse asielzoekers (39 procent). De politieke situatie in de landen van herkomst beïnvloedt mogelijk beslissingen over welke nationaliteiten vaker in aanmerking komen voor een asielvergunning en leidt tot schommelingen in deze percentages voor verschillende cohorten. De onzekere situatie in Afghanistan – na de machtsovername door de Taliban in augustus 2021 – zorgde ervoor dat de situatie in het land te onzeker was om aanvragen goed te kunnen afwegen.¹²⁾ Het percentage Afghaanse asielzoekers dat na twaalf maanden een verblijfsvergunning kreeg was nog nooit zo hoog als voor de instroomcohorten van 2021 (92 procent) en 2022 (82 procent).

Afghanen uit instroomcohort 2022 na een jaar vaker een eigen adres dan andere nationaliteiten

Van alle asielzoekers die tussen 2014 en 2022 in de asielopvang van het COA instroomden, was gemiddeld bijna 44 procent na twaalf maanden uitgestroomd uit COA en zelfstandig ingeschreven op een adres in een gemeente. In het kort noemen we dit een eigen adres. Voor het instroomcohort van 2019 was dat met 28 procent het laagst en voor instroomcohort 2017 het hoogst met 51 procent. Eritreeërs en Syriërs hadden na twaalf maanden het vaakst een eigen adres (66 en 64 procent) en Iraniërs het minst vaak (22 procent). Grote verschillen in het aandeel asielzoekers per nationaliteit zijn ook te zien per cohort. Zo had van de in 2022 ingestroomde Somaliërs 14 procent na een jaar een eigen adres, en was dit bij Afghaanse asielzoekers 61 procent. Ter vergelijking: van de in 2014 ingestroomde Somaliërs had ongeveer 74 procent een eigen adres na twaalf maanden, bij Afghanen was dit 42 procent. Wanneer asielzoekers geen eigen adres hebben een jaar na instroom, verbleven zij vaak nog in COA of waren zij vertrokken (of tijdelijk geen adres).

¹²⁾ Zie <https://ind.nl/nl/nieuws/ind-gaat-weer-beslissen-op-afghaanse-asielaanvragen>.

2.5.1 Asielzoekers ingestroomd in COA-opvang naar instroomcohort, nationaliteit* en verblijfssituatie twaalf maanden na instroom, Totaal

¹⁾ Administratief geplaatst of logeer- of hotel- en accommodatieregeling

* Deze figuur bevat een selectieknop voor nationaliteit. Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers. In de PDF-versie wordt alleen de eerste variant van de selectie getoond. Voor de andere varianten kan de [webpublicatie](#) geraadpleegd worden.

COA-opvanglocaties

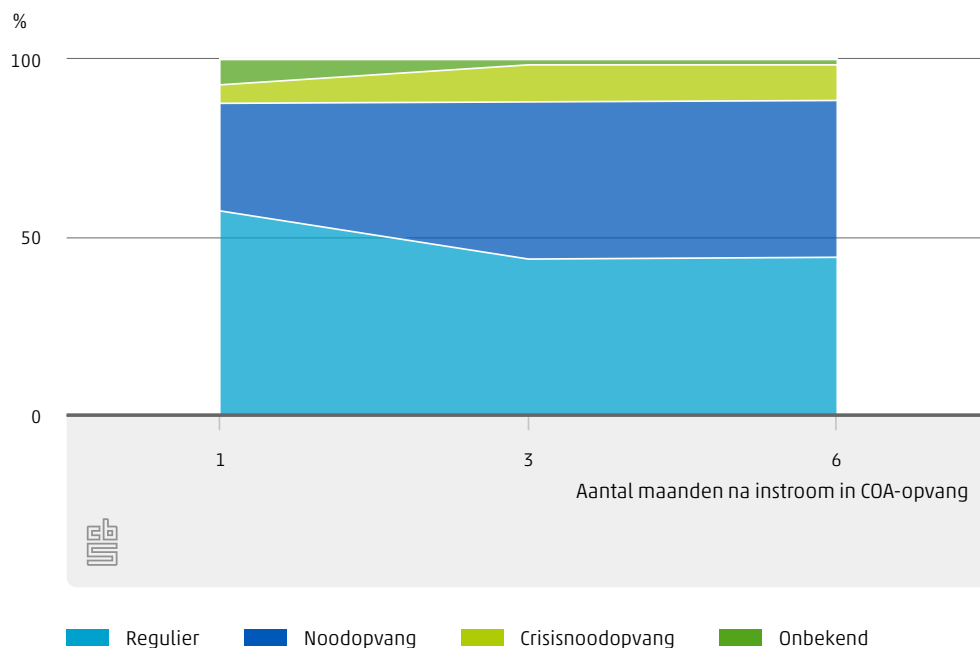
In de eerste maand na instroom woonde meer dan de helft van de asielzoekers die in 2023 bij COA instroomden in een reguliere opvang (57 procent). In de meeste gevallen was dat een centrale ontvangstlocatie (COL), waar de asielzoeker wordt geïdentificeerd, geregistreerd en gescreend op tbc. Ruim 30 procent woonde in een noodopvang en 5 procent in een crisis-noodopvang. Dit is meer dan bij het cohort 2022 (zie de rapportage van vorig jaar¹³⁾; toen was het in totaal (noodopvang en crisisnoodopvang samen) 28 procent. Noodopvanglocaties zijn tijdelijke opvanglocaties van COA waar het niveau van kwaliteit en voorzieningen vaak minder zijn. Het gaat bijvoorbeeld om evenementenhallen, leegstaande kantoren, recreatiewoningen, schepen of tijdelijke paviljoens. Crisisnoodopvang zijn locaties die gemeentes of provincies regelen bij een ramp of crisis.¹⁴⁾ Drie maanden na instroom in COA is het percentage asielzoekers in de reguliere opvang gedaald naar 44 procent. Het aandeel asielzoekers in de noodopvang is gestegen naar 44 procent en het aandeel asielzoekers in de

¹³⁾ <https://longreads.cbs.nl/asielenintegratie-2024/>

¹⁴⁾ <https://www.coa.nl/nl/noodopvang-en-tijdelijke-gemeentelijke-opvang>

crisisnoodopvang is gestegen naar 10 procent. Na zes maanden blijft deze verdeling ongeveer hetzelfde.

2.5.2 Ingestroomde asielzoekers in 2023 naar soort opvanglocatie en aantal maanden na instroom

Aantal verhuizingen in COA-opvang neemt voor recente cohorten iets af

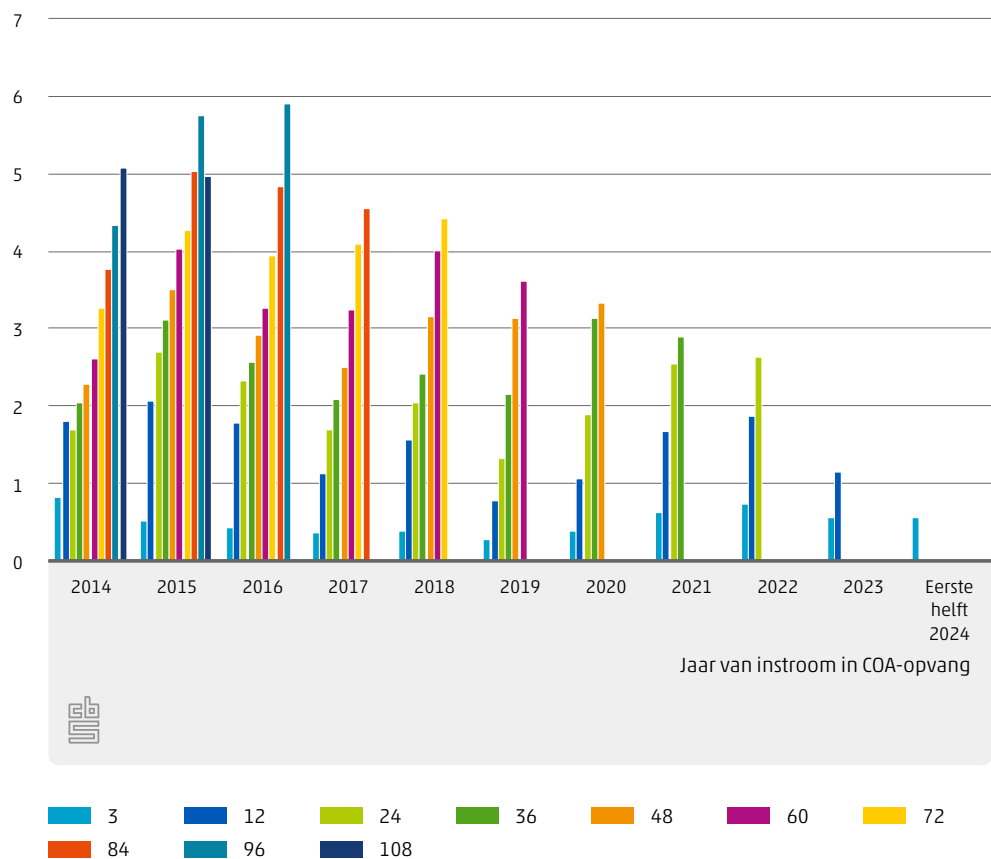
Gemiddeld verhuisden¹⁵⁾ asielzoekers 1,5 keer na een jaar na instroom in een opvanglocatie.¹⁶⁾ Asielzoekers uit instroomcohort 2019 verhuisden een jaar na instroom minder vaak dan andere instroomcohorten, namelijk 0,8 keer. Ook twee jaar na instroom is het gemiddeld aantal verhuizingen van dit cohort lager dan in andere cohorten. Gemiddeld verhuisden asielzoekers uit dit cohort 1,3 keer, terwijl het gemiddelde aantal verhuizingen van alle cohorten op 2,1 ligt. Vanaf 2020 stijgt het aantal verhuizingen na twee jaar na instroom. Dit komt mogelijk door meer (gebruik van) tijdelijke noodopvanglocaties¹⁷⁾ (JenV, 2023). Omdat deze locaties maar tijdelijk beschikbaar zijn, kan dit gezorgd hebben voor meer verhuizingen. Personen uit instroomcohort 2023 en 2024 verhuisden gemiddeld iets minder vaak binnen drie maanden na instroom dan de cohorten 2021 en 2022.

¹⁵⁾ Het aantal verhuizingen is bepaald door het adres op de eerste dag van de maand te vergelijken met het adres een maand eerder. Mensen kunnen op deze manier berekend maximaal één keer per maand verhuizen. Daarmee worden deze cijfers op een andere wijze gegenereerd dan het COA dat doet als onderdeel van de [Rapportage Vreemdelingenketen](#) over verhuisc Bewegingen van minderjarige kinderen die onderdeel zijn van een gezin.

¹⁶⁾ Dit gemiddelde is berekend over de gemiddelden per cohort en is niet gewogen naar aantallen asielzoekers per cohort.

¹⁷⁾ <https://www.coa.nl/nl/lijs/capaciteit-en-bezetting>

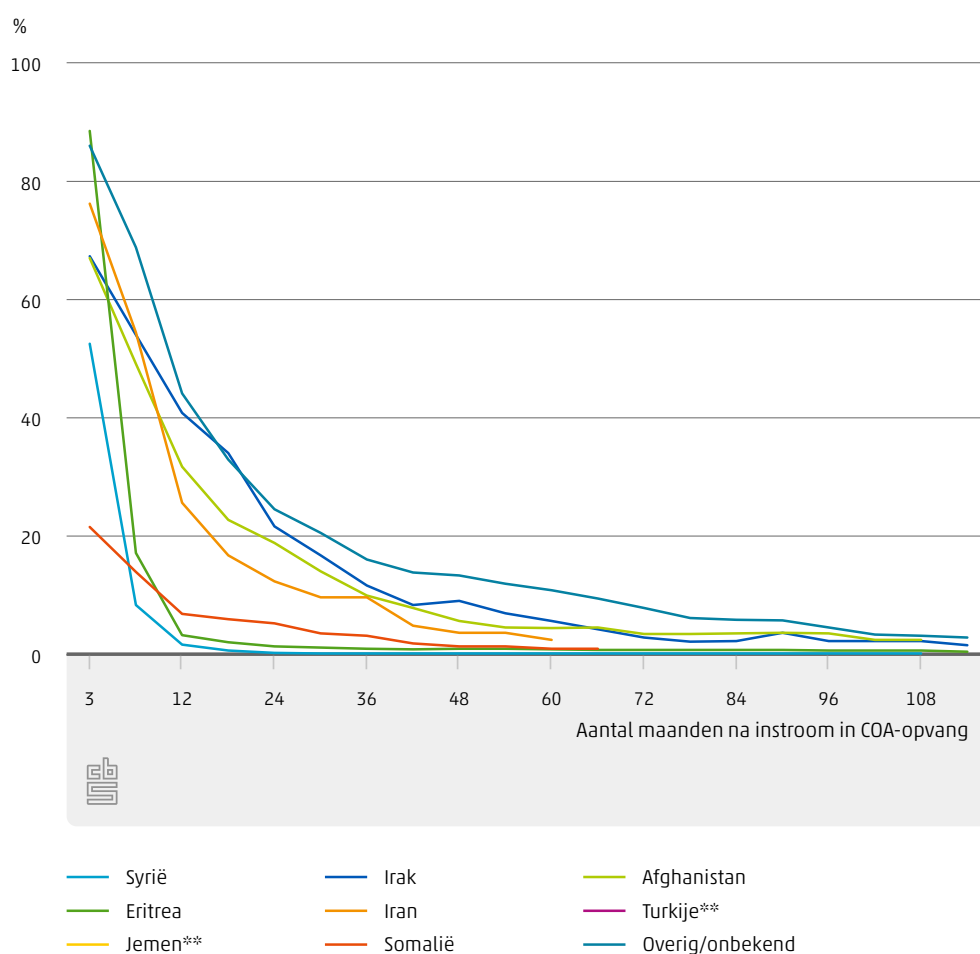
2.5.3 Gemiddeld aantal verhuizingen tijdens verblijf in COA- opvang, naar instroomcohort en aantal maanden na instroom

Verschillen tussen nationaliteiten in toewijzen verblijfsvergunning

Bijna alle Syriërs (99 procent) en Eritreeërs (98 procent) van het instroomcohort 2014, die nog in Nederland waren, kregen binnen anderhalf jaar na instroom een verblijfsvergunning. Ter vergelijking: ongeveer 66 procent van de asielzoekers uit Irak en 77 procent van de asielzoekers uit Afghanistan kreeg een vergunning na dezelfde tijd. Na 108 maanden (negen jaar) waren er in totaal nog 140 asielzoekers in de opvang zonder een verblijfsvergunning. Dit betekent niet dat de IND de aanvraag nog in behandeling heeft voor al deze mensen. Na een afwijzing blijven sommigen in de opvang wachten op hun vertrek of wachten op een uitspraak op beroep. Ook kunnen mensen na een afwijzing opnieuw een asielaanvraag indienen (tweede of volgende aanvraag), bijvoorbeeld wanneer er iets is veranderd in hun situatie, of omdat er nieuwe informatie is over het land van herkomst.

2.5.4 Asielzoekers ingestroomd in COA-opvang in 2014 naar aandeel zonder verblijfsvergunning en aantal maanden na instroom (exclusief vertrokken/overleden)*

* Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers.

** Vanwege kleine aantallen geven de gegevens voor Turkije en Jemen een vertekenend beeld. Deze zijn daarom weggelaten. In het dashboard zijn deze cijfers wel beschikbaar.

Meeste asielzoekers vertrokken zelfstandig uit Nederland (met onbekende bestemming)

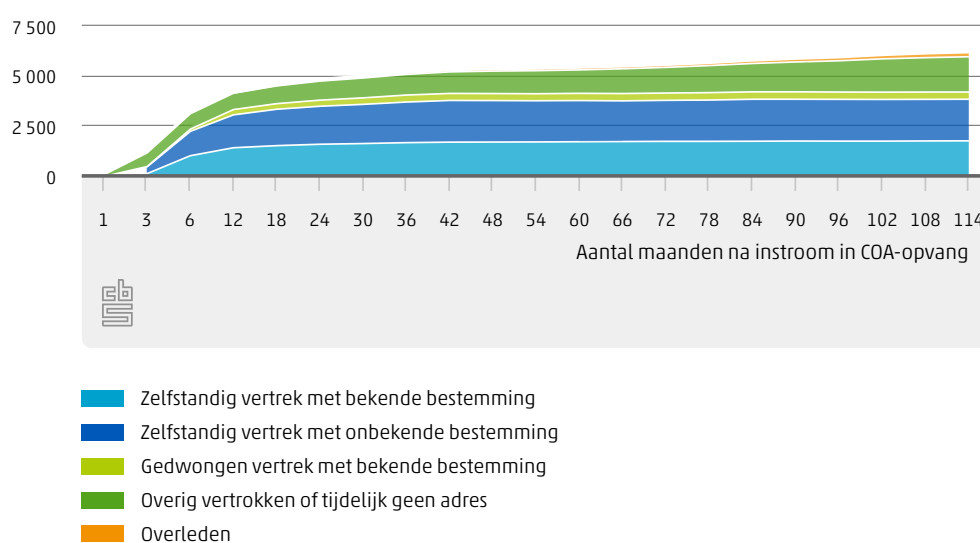
Een deel van de asielzoekers die naar Nederland komen vertrekt na een tijd weer. Bij dit vertrek kunnen asielzoekers hulp krijgen van de Nederlandse overheid, zoals van de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V), of van een andere organisatie.¹⁸⁾ Van de 26 790 asielzoekers die in 2014 naar Nederland kwamen, zijn er 9,5 jaar na instroom in COA 5 980 personen (22 procent) vertrokken of hebben tijdelijk geen adres. Dit is ruim een-vijfde van het oorspronkelijke cohort. Als asielzoekers dat vrijwillig doen wordt dat zelfstandig vertrek genoemd. Dit is het geval bij 3 860 asielzoekers. Een deel van de asielzoekers die zelfstandig vertrekken, vertrekt zonder toezicht. Dit wordt zelfstandig vertrek met onbekende

¹⁸⁾ Informatie over vertrekprocedures komt van DT&V en betreft twee overlappende groepen: vreemdelingen die een terugkeerbesluit, overdrachtsbesluit of besluit o.g.v. de Terugkeerrichtlijn hebben ontvangen en vreemdelingen die met behulp van assistentie zijn vertrokken uit Nederland (bv. een reisdocument, ticket en/of een van de ondersteuningsbijdragen door DT&V, EURP, IOM of NGO's). Onder asielzoekers vallen vooral personen met een negatieve asielbeschikking door de IND.

bestemming genoemd¹⁹⁾, en gold voor 2 075 van deze asielzoekers na 9,5 jaar. Als een asielzoeker niet wil vertrekken en geen hulp aanvaardt, gaat DT&V over tot gedwongen vertrek. Na 9,5 jaar ging dat om 360 personen.

Van de in totaal 2 145 vertrokken asielzoekers met een vertrekprocedure met bekende bestemming (zelfstandig of gedwongen vertrek), vertrok 62 procent naar het land van herkomst. Nog eens 30 procent vertrok naar een ander Europees land en 8 procent vertrok naar een overige bestemming. Tot slot is er nog een groep van 1 760 asielzoekers die niet bij COA verblijven en niet ingeschreven staan in een gemeente. Van deze groep is niet bekend waar zij verblijven en of ze vertrokken zijn. Een asielzoeker kan meerdere vertrekprocedures hebben. In dat geval is gekeken naar de laatste procedure.

2.5.5 Vertrekprocedures* van asielzoekers ingestroomd in 2014 naar aantal maanden na instroom**

* Er is gekeken naar meest recente vertrekprocedure.

** Niet alle gegevens per categorie zijn zichtbaar vanwege onderdrukking van cijfers.

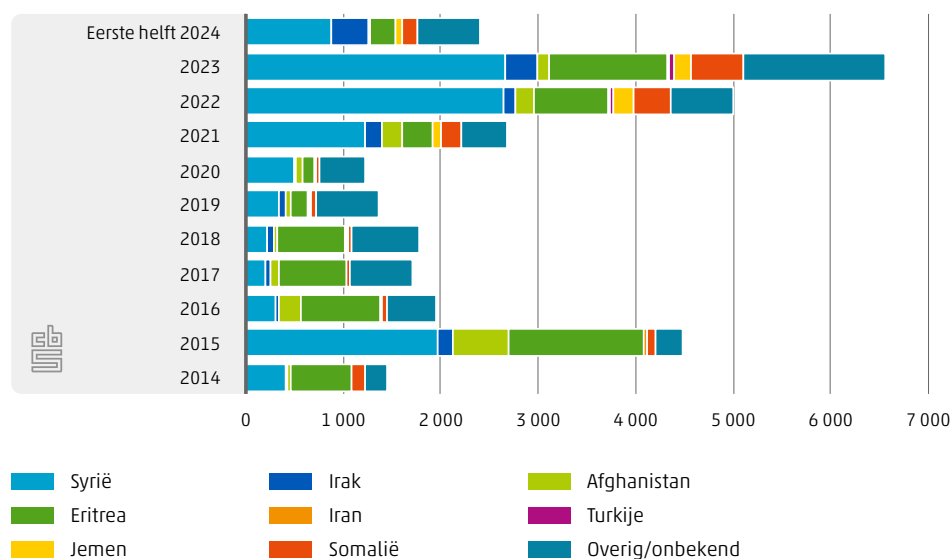
2.6 Alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's)

Alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's) zijn alle kinderen en jongeren die als minderjarige een aanvraag om toelating als vluchteling hebben ingediend en bij binnenkomst niet werden begeleid en/of verzorgd door ouders of een wettelijke voogd. Zij kunnen via COA zijn ingestroomd, maar dat is niet altijd het geval. Alle amv's vallen onder de voogdij van Nidos. In de periode 2014 tot en met de eerste helft van 2024 stroomden in totaal bijna 31 duizend amv's in. Het grootste deel van de amv's bestaat uit Syriërs (37 procent) en Eritreeërs (23 procent). Van de eerdere cohorten was de instroom van amv's in 2015 het grootst (4 510 nieuwe amv's). Ook in latere cohorten is te zien dat er meer amv's

¹⁹⁾ <https://www.dienstterugkeerenvertrek.nl/het-terugkeerproces#:~:text=Vreemdeling%20werkt%20mee-,Vreemdelingen%20zonder%20rechtmatig%20verblijf%20in%20Nederland%20hebben%20een%20wettelijke%20plicht,is%20vertrek%20vrijwel%20altijd%20mogelijk> en <https://www.dienstterugkeerenvertrek.nl/over-dtv/leidraad-terugkeer-en-vertrek/opvanglocaties/col-en-pol>.

naar Nederland komen. In 2022 kwamen er 5 010 nieuwe jongeren bij, in 2023 ging het om 6 570 amv's en in de eerste helft van 2024 waren dit er 2 425.

2.6.1 Alleenstaande minderjarige vreemdelingen op moment van instroom bij Nidos naar cohort en nationaliteit*

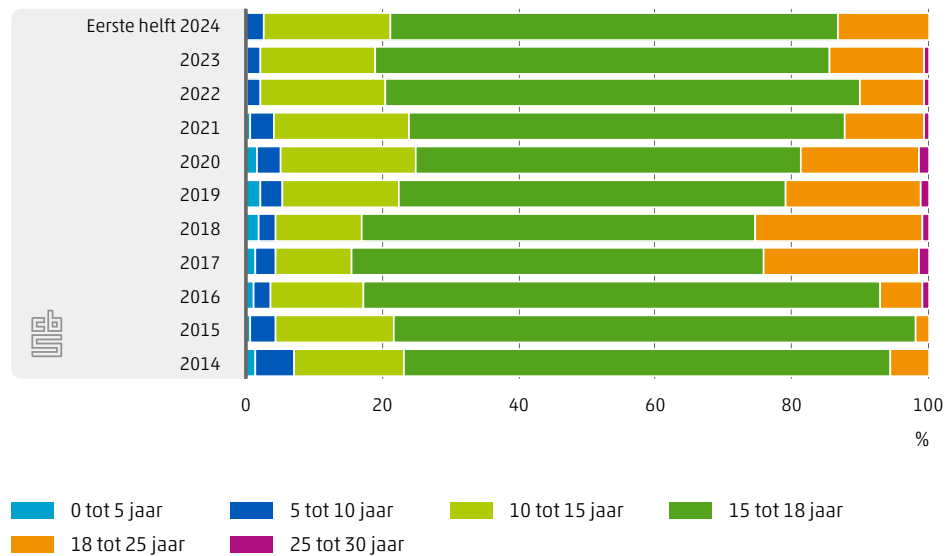

* Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers.

Twée derde van de amv's is 15 tot 18 jaar oud en meerderheid is man

De meeste amv's zijn 15, 16 of 17 jaar oud: 67 procent van alle amv's sinds 2014 valt in deze leeftijdsklasse. In de cohorten 2017 tot en met 2020 lag dat percentage tussen 56 en 60 procent. Nog eens 17 procent is 10 tot en met 14 jaar. Erg jonge amv's komen weinig voor: 1 procent is jonger dan vijf jaar. Het gaat om de leeftijd waarop een amv voor het eerst in de registraties is te vinden. Veel amv's ondergaan een leeftijdswijziging op een moment na instroom. Bij de personen die niet minderjarig zijn, is bij instroom een te lage leeftijd geregistreerd. Het overgrote deel van de amv's is man (83 procent), 15 procent is vrouw en van 3 procent is het geslacht (nog) niet bekend.

2.6.2 Alleenstaande minderjarige vreemdelingen op moment van instroom bij Nidos naar cohort en leeftijdsgroep*

* Niet alle gegevens zijn zichtbaar per leeftijdsgroep vanwege onderdrukking van cijfers.

2.7 Hervestigers

Sinds 2014 zijn 8 duizend hervestigers ingestroomd in een COA opvanglocatie. Omdat hervestigers geselecteerd zijn door de UNHCR en uitgenodigd zijn om naar Nederland te komen, komen veel hervestigers niet in een COA locatie terecht, maar kunnen ze vaak direct in een gemeente terecht voor een woning. De hoogste instroom van hervestigers in COA was in 2017, toen meer dan 2 duizend hervestigers hier instroomden. Dit was 6 procent van de totale instroom in COA dat jaar. Voor de overige cohorten ligt dit percentage lager. In de eerste helft van 2024 zijn 280 hervestigers ingestroomd in COA, dit is 1 procent van de totale COA instroom. De groep hervestigers die instromen in COA bestaat voornamelijk uit personen met een Syrische nationaliteit, namelijk 85 procent.

Geslacht is gelijk verdeeld onder hervestigers die instromen in een COA opvanglocatie: iets meer dan de helft van de hervestigers is man (53 procent). Verder bestaat de groep hervestigers vooral uit jonge asielzoekers. Iets meer dan de helft van de hervestigers is jonger dan 20 jaar (53 procent).

Hervestigers die in COA terecht komen wonen sneller zelfstandig in een gemeente dan de totale groep asielzoekers. Twaalf maanden na instroom woont 86 procent zelfstandig in een gemeente, tegen 44 procent van alle asielzoekers.

2.8 Dashboard

Naast deze rapportage is er een interactief [dashboard](#). Daarin staan nog meer cijfers over de opvang van asielzoekers. In het dashboard kunt u zelf kiezen over welke onderwerpen, voor welke populaties en voor welke nationaliteiten²⁰⁾ u cijfers (visueel) wilt zien.

²⁰⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

3 Huisvesting en integratie van statushouders

Dit hoofdstuk behandelt de eerste stappen die statushouders zetten richting integratie in de Nederlandse samenleving. Het richt zich op statushouders die tussen 2014 en de eerste helft van 2024 een verblijfsvergunning asiel kregen. De meeste statushouders begonnen hun verblijf in Nederland in de asielopvang. Ook nareizigers van statushouders ontvangen een (afgeleide) asielvergunning en vallen, net als gezinsherenigers, onder de statushouders binnen dit onderzoek. In totaal kregen tussen 2014 en de eerste helft van 2024 ruim 280 duizend personen een verblijfsvergunning.

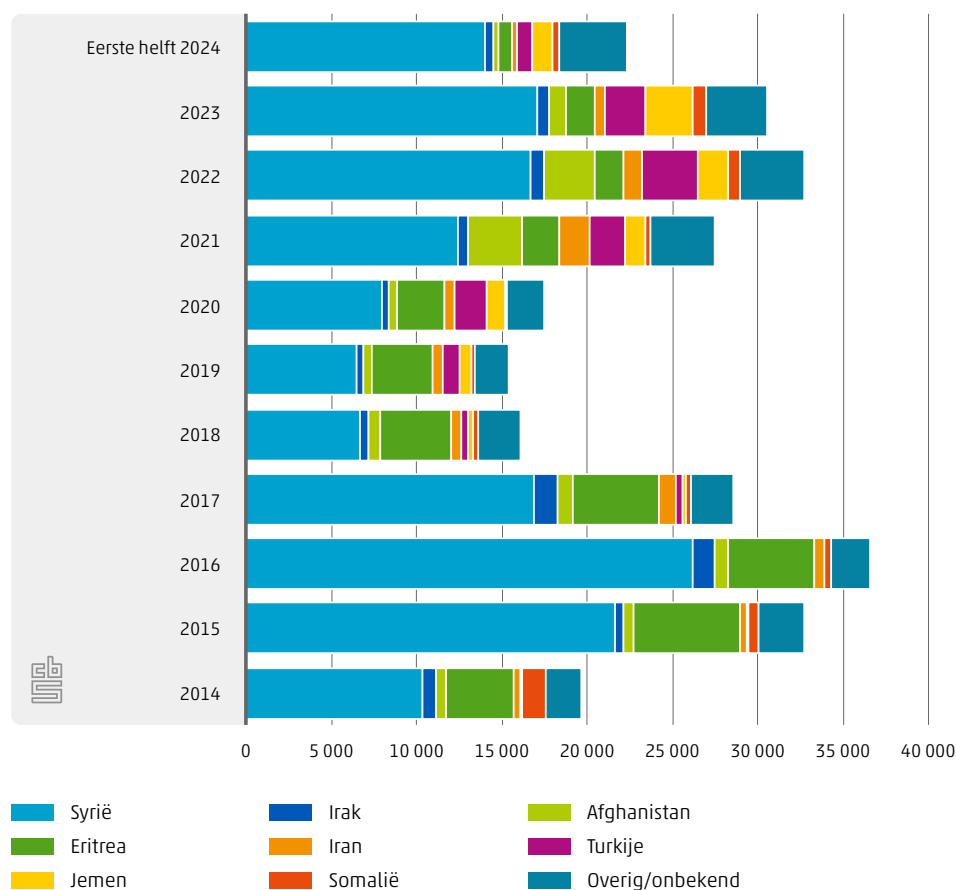
Er is onder andere gekeken naar de situatie van statushouders op het gebied van onderwijs, het inburgeringsexamen, sociale zekerheid, werk, gezondheidszorg en geregistreerde criminaliteit. Ook komen een paar baankenmerken van statushouders (deeltijd/volgtijd, soort contract) aan bod net als de situatie op het gebied van onderwijs, werk en uitkering en jeugdzorg voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's). Aandelen worden steeds berekend op het totale aantal statushouders uit het originele cohort, inclusief eventuele statushouders die op het peilmoment inmiddels vertrokken of overleden zijn.

3.1 Verblijfsvergunningen asiel

Aantal verleende vergunningen in 2023 lager dan jaar ervoor

In 2014 kregen bijna 20 duizend personen een verblijfsvergunning asiel. Dit aantal groeide tot bijna 37 duizend in 2016, en daalde daarna tot 15 duizend in 2019, het laagste aantal sinds 2014. Hierna steeg het aantal verblijfsvergunningen tot bijna 33 duizend in 2022 en bijna 31 duizend in 2023. In de eerste helft van 2024 ontvingen 22 duizend asielzoekers een verblijfsvergunning. De grootste groep waren statushouders van Syrische nationaliteit (63 procent), gevolgd door Jemenitische nationaliteit (5 procent). Gekeken naar alle cohorten samen, bestaat de groep statushouders vooral uit Syriërs (56 procent) en Eritreeërs (13 procent).

3.1.1 Verleende vergunningen naar nationaliteit, cohortjaar 2014 tot en met eerste helft 2024

3.2 Nationaliteiten

Top vijf nationaliteiten¹⁾ van statushouders verandert, maar Syrië blijft op plek één

In alle jaren hebben de meeste personen die een verblijfsvergunning asiel kregen de Syrische nationaliteit. In de periode 2014–2020 werd dit gevolgd door statushouders met de Eritrese nationaliteit. In 2021 stonden personen met Afghaanse nationaliteit op de tweede plaats, in 2022 ging het om personen met de Turkse nationaliteit. Vanaf 2023 staan personen met de Jemenitische nationaliteit op de tweede plaats.

¹⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

3.2.1a Top vijf verleende vergunningen naar nationaliteit, 2014 tot en met eerste helft 2024

	2014		2015		2016		2017		2018		2019	
1	Syrië	10 445	Syrië	21 645	Syrië	26 200	Syrië	16 980	Syrië	6 690	Syrië	6 560
2	Eritrea	3 980	Eritrea	6 265	Eritrea	5 065	Eritrea	4 980	Eritrea	4 135	Eritrea	3 600
3	Somalië	1 375	Somalië	590	Irak	1 330	Irak	1 310	Afghanistan	725	Turkije	1 075
4	Irak	705	Irak	550	Afghanistan	750	Iran	1 020	Iran	605	Jemen	685
5	Afghanistan	600	Afghanistan	540	Iran	585	Afghanistan	940	Irak	525	Iran	560

3.2.1b Top vijf verleende vergunningen naar nationaliteit, 2014 tot en met eerste helft 2024

	2020		2021		2022		2023		Eerste helft 2024	
1	Syrië	7 990	Syrië	12 460	Syrië	16 770	Syrië	17 165	Syrië	14 070
2	Eritrea	2 765	Afghanistan	3 135	Turkije	3 280	Jemen	2 755	Jemen	1 175
3	Turkije	1 825	Eritrea	2 205	Afghanistan	2 945	Turkije	2 425	Turkije	960
4	Jemen	1 105	Turkije	2 070	Jemen	1 830	Eritrea	1 650	Eritrea	815
5	Iran	585	Iran	1 800	Eritrea	1 715	Afghanistan	1 055	Irak	465

Bron: CBS.

3.3 Nareis

Aantal nareizigers verandert laatste jaren weinig

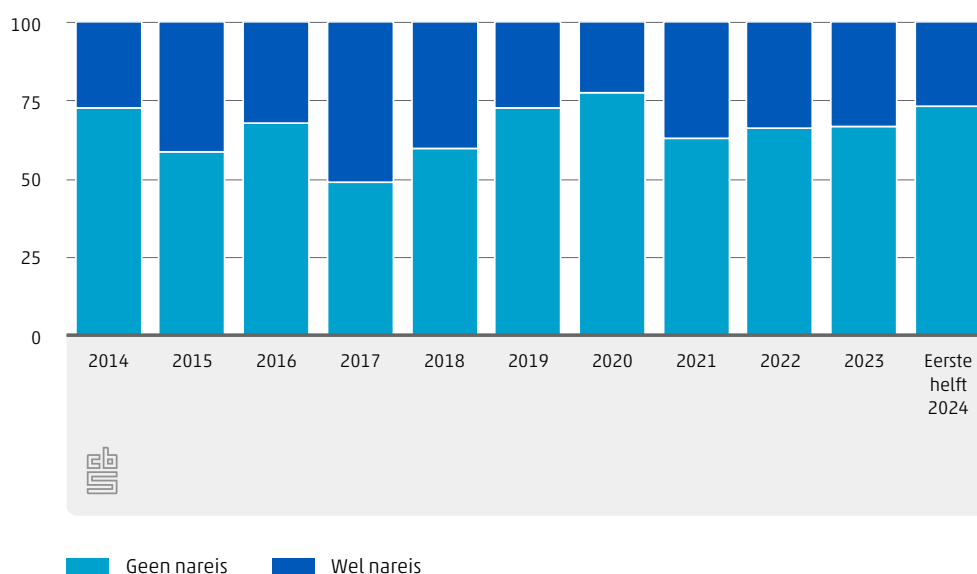
Sinds 2014 heeft de IND (Immigratie- en Naturalisatiedienst) aan bijna 97 duizend nareizigers een vergunning verleend. Dit betreft alleen personen die een status krijgen via de nareisregeling. Twee derde van deze groep zijn nareizigers uit Syrië. Het aandeel nareizigers in het totaal aantal verleende vergunningen verschilt sterk per nationaliteit. Zo was 47 procent van de verleende vergunningen aan Irakezen in de eerste helft van 2024 een nareiziger en onder Eritreeërs was dat 12 procent. Over alle cohorten heen, komen uit Somalië in verhouding de meeste nareizigers. Het aandeel nareiziger onder de groep Somaliërs is 45 procent. Onder de groep Afghanen en Iraniërs vallen de minste nareizigers, 11 en 12 procent respectievelijk.

Het aandeel vergunningen dat verleend wordt aan nareizigers varieert over de cohorten.

In 2017 was meer dan de helft van de nieuwe statushouders een nareiziger (51 procent).

Daarna nam dat af tot 22 procent in 2020. In 2021 nam de groep nareizigers onder de statushouders weer toe (37 procent), maar daalde daarna weer tot 26 procent in het eerste halfjaar van 2024. In absolute aantallen veranderde het aantal verleende vergunningen aan nareizigers van 2021 tot 2023 niet zo veel, met ruim 10 duizend per jaar.

3.3.1 Verleende vergunningen uitgesplitst naar wel/geen nareis* en nationaliteit**, 2014 tot en met eerste helft 2024, Totaal

* De onderste (helder gekleurde) balken betreffen niet-nareizigers, de bovenste (donkerdere) balken betreffen nareizigers.

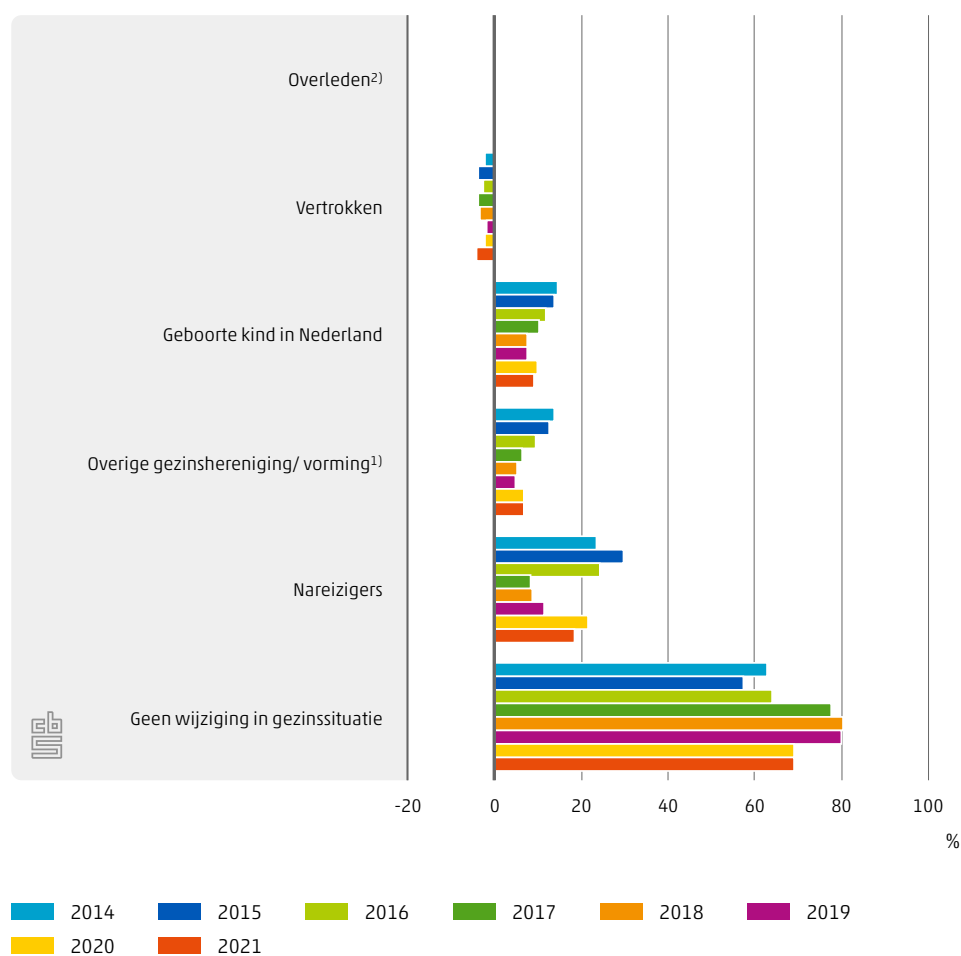
** Deze figuur bevat een selectieknop voor nationaliteit. Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers. In de PDF-versie wordt alleen de eerste variant van de selectie getoond. Voor de andere varianten kan de [webpublicatie](#) geraadpleegd worden.

3.4 Nareis en (reguliere) gezinshereniging

Meer nareis na twee-en-een-half jaar voor recente cohorten dan voor 2017-2019

Van alle statushouders tussen 2014 en 2021 (exclusief nareizigers) liet 18 procent binnen twee-en-een-half jaar familieleden overkomen via de nareisregeling en 8 procent via reguliere gezinshereniging. Dat er meer familieleden komen via de nareisregeling komt doordat er bij reguliere gezinshereniging strengere eisen gelden dan bij nareis (Cleton et al., 2017). De percentages van nareis en gezinshereniging zijn het laagst in cohorten 2017, 2018 en 2019. In deze cohorten ligt het aandeel dat familieleden liet overkomen via de nareisregeling tussen 8 en 12 procent en via reguliere gezinshereniging tussen 5 en 6 procent. Bij de statushouders uit cohort 2020 en cohort 2021 ligt dit hoger. Bij 10 procent van de statushouders vindt een gezinsuitbreiding plaats in de vorm van de geboorte van een kind in Nederland. Bij de meeste statushouders (62 procent) veranderde de gezinssituatie niet binnen twee-en-een-half jaar na krijgen van de vergunning.

3.4.1 Gezinsvorming- en hereniging onder statushouders (exclusief nareizigers) naar vergunningscohort, 30 maanden na verkrijgen vergunning

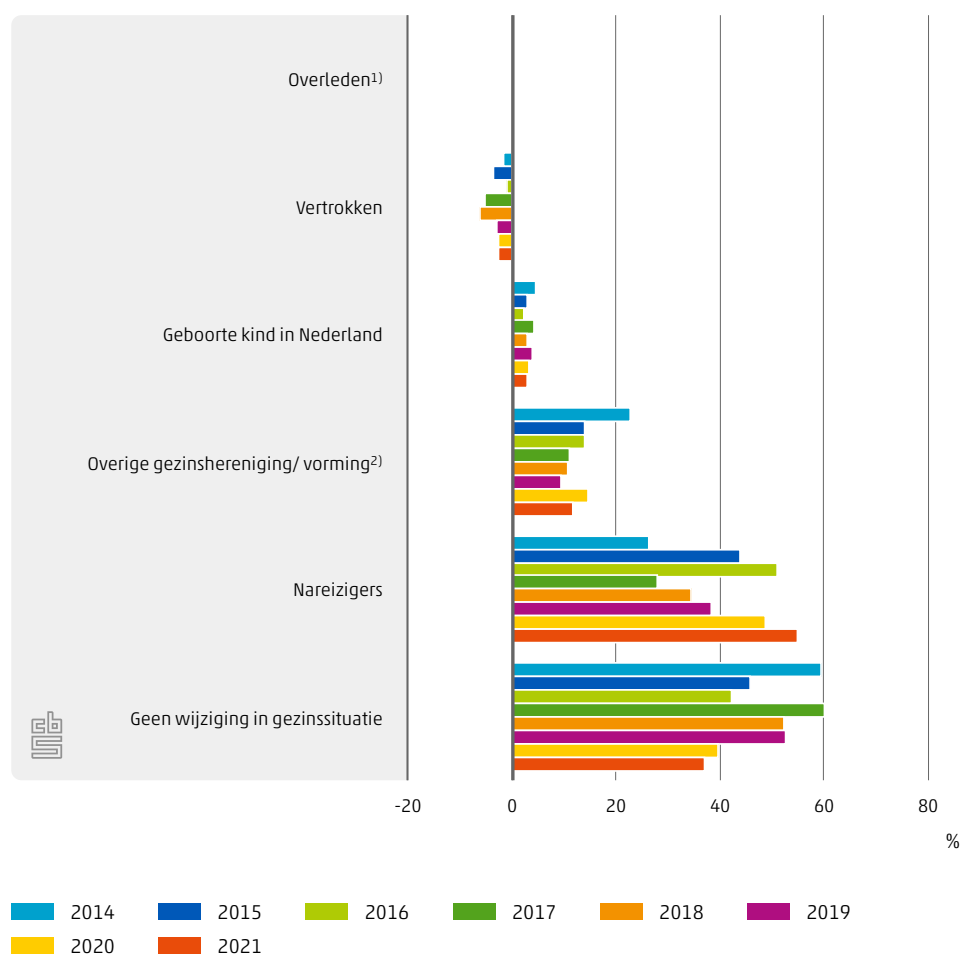
¹⁾ door immigratie partner/kinderen

²⁾ Aantallen zijn zeer laag en daarom niet zichtbaar in de figuur

Aandeel nareizigers bij amv's stijgt vanaf 2018

Van alle amv's met een verleende vergunning liet 39 procent binnen twee-en-een-half jaar familieleden overkomen via de nareisregeling en 13 procent via reguliere gezinshereniging. In cohorten 2014 en 2017 liet minder dan een derde van statushouders onder de amv's familieleden komen via de nareisregeling. In cohort 2016 en 2021 was dit meer dan de helft. In absolute aantallen lieten amv's uit vergunningscohort 2016 het vaakst familieleden via de nareisregeling en de reguliere gezinshereniging komen (respectievelijk 1 300 en 350). In 2021 was dit aantal twee keer zo klein. Van alle amv's veranderde voor 43 procent de gezinssituatie niet binnen twee-en-een-half jaar na het verlenen van de vergunning. Alleen voor cohort 2020 en 2021 ligt dit aandeel onder 40 procent.

3.4.2 Gezinsvorming- en hereniging onder alleenstaande minderjarige vreemdelingen naar vergunningscohort, 30 maanden na verkrijgen vergunning

¹⁾ De gegevens zijn niet zichtbaar vanwege onderdrukking van kleine aantallen
²⁾ door immigratie partner/kinderen

3.5 Wachtijd tot vergunning

Gemiddelde wachttijd langer in 2020 en 2021

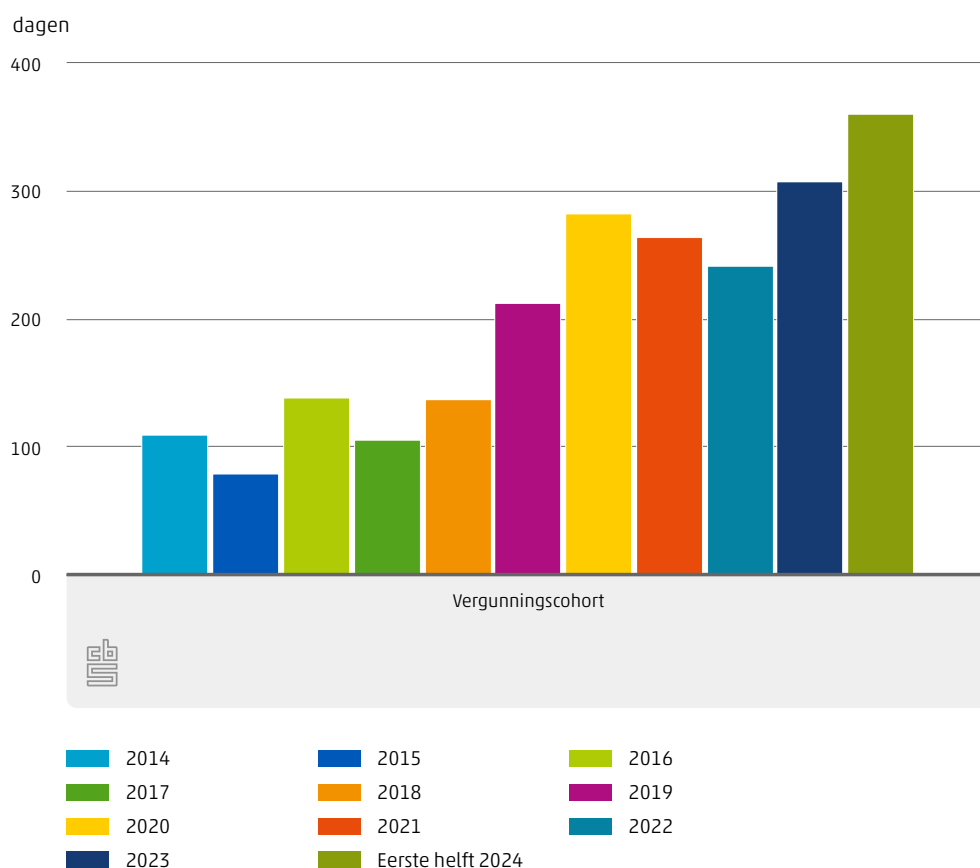
Gemiddeld, over alle vergunningscohorten, wachtten statushouders 195 dagen op een verblijfsvergunning. Het gaat dan om de tijd vanaf het moment dat ze voor het eerst in een COA-opvanglocatie kwamen tot het moment dat ze een vergunning kregen. Dit is opnieuw een toename vergeleken met de gemiddelde wachttijd die in de vorige rapportage werd geregistreerd, die was namelijk 175 dagen.

Asielzoekers met de Eritrese en Syrische nationaliteit²⁾ kregen in verhouding snel een verblijfsvergunning (gemiddeld na 122 en 125 dagen). Personen met de Afghaanse en Iraakse nationaliteit wachtten gemiddeld 397 en 392 dagen. Voor asielzoekers uit Iran was

²⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederland is.

de gemiddelde wachttijd het langst met 667 dagen (21 maanden). Terwijl een grote groep van de Syriërs (42 procent) bestaat uit nareizigers, is dit niet het geval voor Iraniërs (12 procent) en Afghanen (11 procent). Deze laatste twee groepen bestaan voor een groot deel uit initiële asielaanvragers (de groep die in Nederland een eerste of volgende asielaanvraag doet). Nareizigers hebben al een vergunning op het moment dat zij bij COA instromen, initiële aanvragers moeten daar nog op wachten. Nareizigers hebben daarom gemiddeld een kortere wachttijd. Zo wachten initiële aanvragers en gezinsherenigers gemiddeld respectievelijk 316 en 369 dagen, terwijl nareizigers 8 dagen wachten.

3.5.1 Wachttijd (in dagen) tot verkrijgen vergunning voor statushouders naar nationaliteit* en vergunningscohort, Totaal

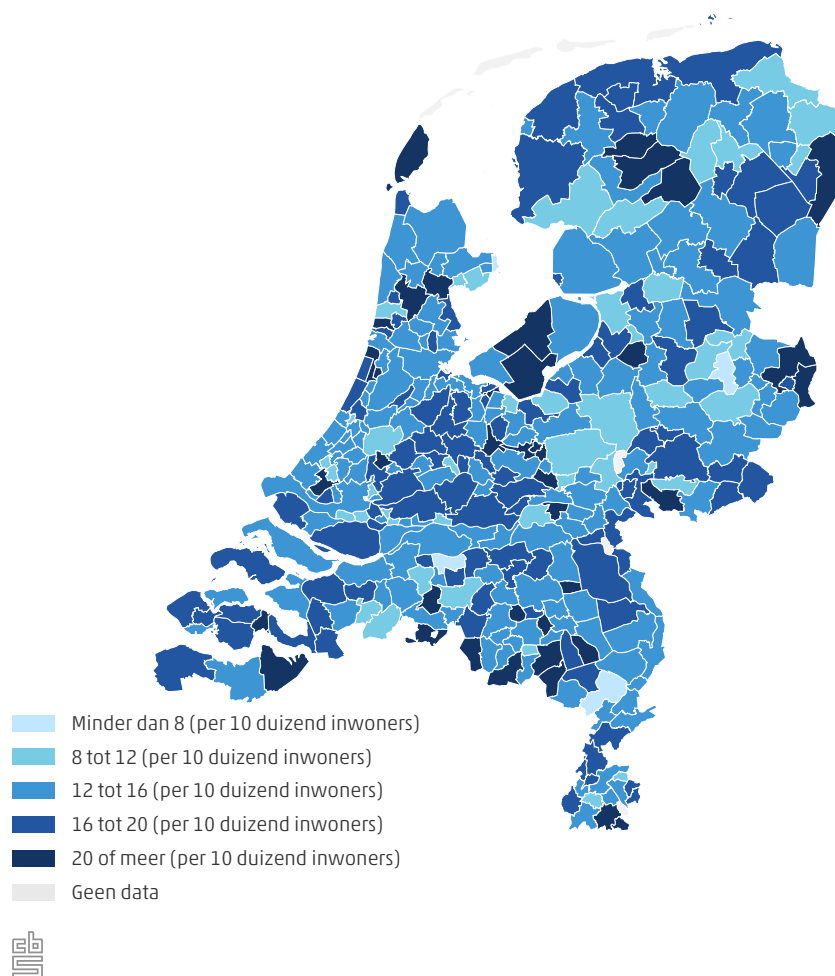
* Deze figuur bevat een selectieknoop voor nationaliteit. In de PDF-versie wordt alleen de eerste variant van de selectie getoond. Voor de andere varianten kan de [webpublicatie](#) geraadpleegd worden.

3.6 Vestigingsgemeente

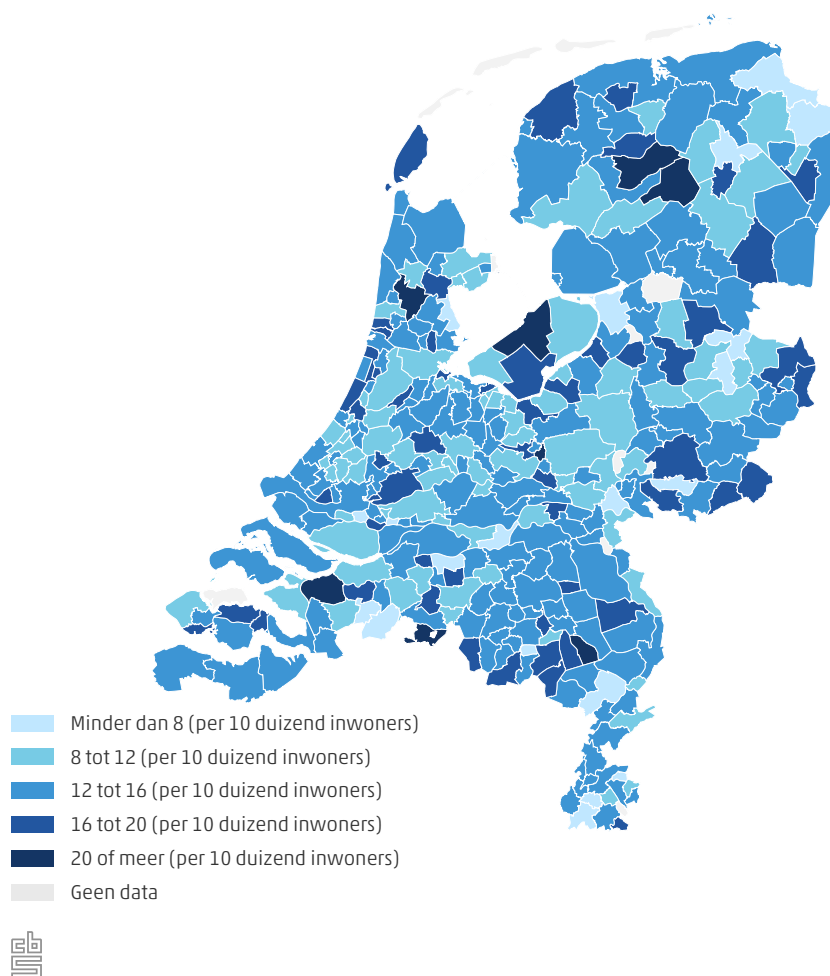
Weinig regionale verschillen

Tussen 2014 en de eerste helft van 2024 ontvingen 280 duizend personen een verblijfsvergunning. Bijna 249 duizend van hen wonen in de tussentijd zelfstandig en dus niet meer in de asielopvang van het COA. Twee jaar nadat ze uit de opvang van het COA zijn vertrokken, wonen statushouders verspreid over Nederland. De verschillen tussen gemeenten, uitgedrukt per 10 duizend inwoners, zijn klein.

3.6.1 Aantal statushouders per 10 duizend inwoners, twee maanden na verlaten van COA-opvang, cohort 2021

3.6.2 Aantal statushouders per 10 duizend inwoners, 24 maanden na verlaten van COA-opvang, cohort 2021

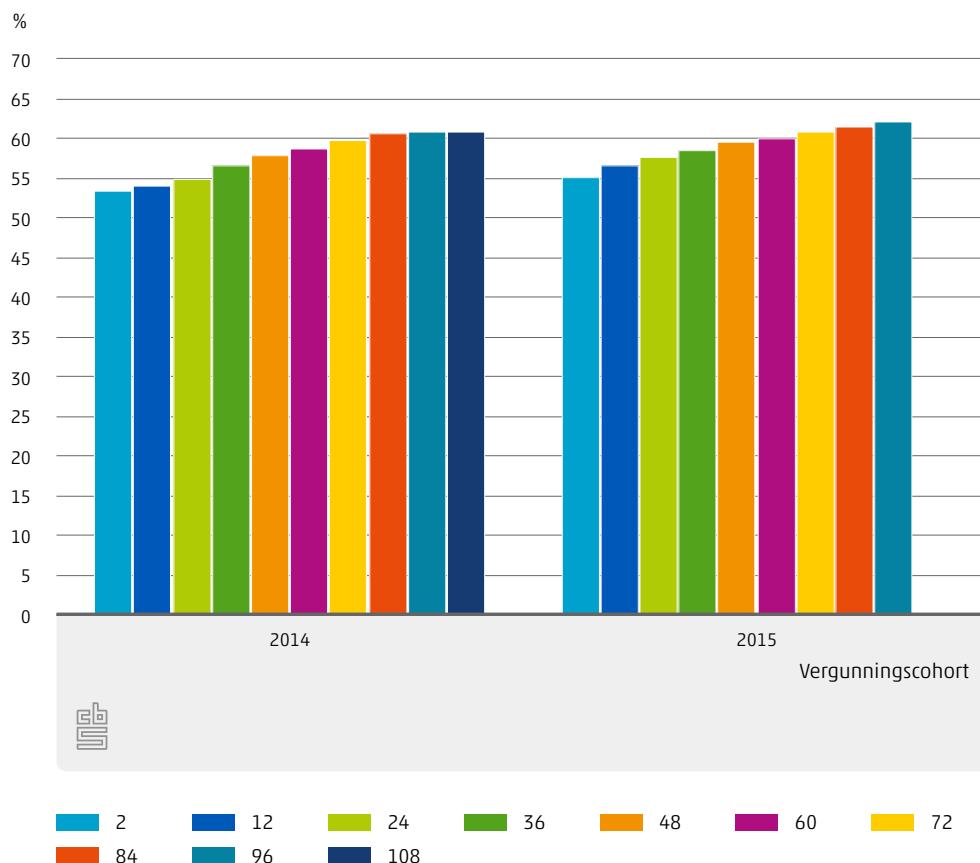
Statushouders wonen in de loop van de tijd stedelijker

Statushouders wonen als ze langer in Nederland verblijven steeds vaker in stedelijke gebieden. Van het cohort 2014 woonde twee maanden na verlaten van de COA-opvang 53 procent in sterk of zeer sterk stedelijk gebied. Na 108 maanden (negen jaar) is dat 61 procent. Cohort 2015 laat een vergelijkbare stijging zien: van 55 procent na twee maanden naar 62 procent na 96 maanden (acht jaar). Ook de andere cohorten zijn in de loop van de tijd iets stedelijker gaan wonen. Ter vergelijking: in 2015 woonde 48 procent van alle Nederlanders in een sterk of zeer sterk verstedelijkt gebied, in 2024 was dat 50 procent.³⁾

Deze stijging in het wonen in stedelijk gebied betekent niet altijd dat statushouders ook echt naar een verstedelijkt gebied zijn verhuisd. Door gemeentelijke herindelingen kan een gemeente in een andere categorie vallen waardoor de inwoners van die gemeente 'automatisch' in een ander stedelijkheidsgebied terechtkomen.

3) <https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/70072ned/table?dl=B6EED>

3.6.3 Aandeel statushouders dat (zeer) sterk stedelijk woont, naar vergunningscohort en aantal maanden na verlaten COA- opvang

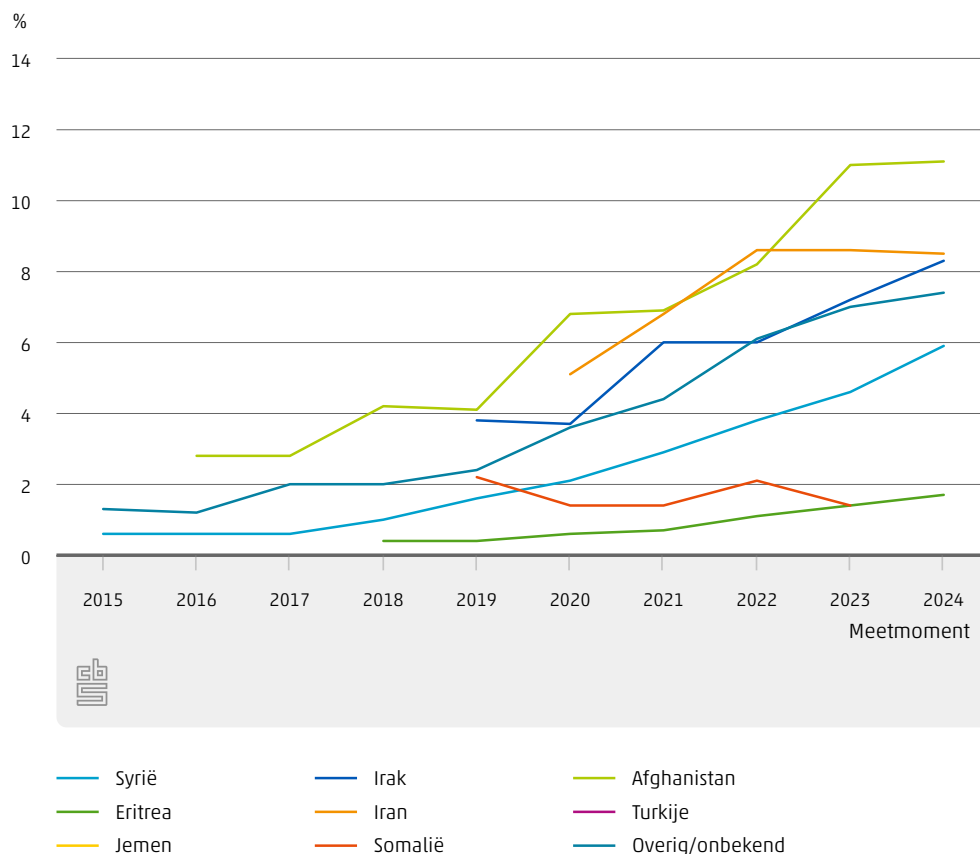

Statishouders wonen vooral in huurwoningen

De 280 duizend statushouders die in de periode 2014 tot en met eerste helft 2024 een verblijfsvergunning ontvingen, vormden op 1 juli 2024 104 duizend huishoudens. Van het cohort 2014 woont op 1 juli 2024 het overgrote deel (93 procent) van de huishoudens in een huurwoning. Ongeveer 5 procent van de huishoudens woont in een eigen woning. Van een klein deel van de huishoudens is het eigendom van de woning onbekend (2 procent). Ter vergelijking: 42 procent van de bewoonde woningen in 2024 was een huurwoning en 58 procent een eigen woning.⁴⁾ Er zijn verschillen tussen nationaliteiten: 11 procent van Afghanen van cohort 2014 woont in een eigen woning in 2023 en 2024, terwijl dit percentage bij Eritreeërs onder de 2 procent is. Uit cohort 2015 en 2016 hebben Iraniërs het vaakst een eigen woning (respectievelijk 15 en 12 procent) op 1 juli 2024. Van cohort 2017 en 2018 hebben statushouders met een Turkse nationaliteit op dat moment het vaakst een eigen woning (respectievelijk 13 en 9 procent).

⁴⁾ <https://opendata.cbs.nl/statline/#/CBS/nl/dataset/82900NED/table?dl=BBD03>

3.6.4 Aandeel huishoudens in eigen woning voor vergunningscohort 2014 per nationaliteit*

* Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers.

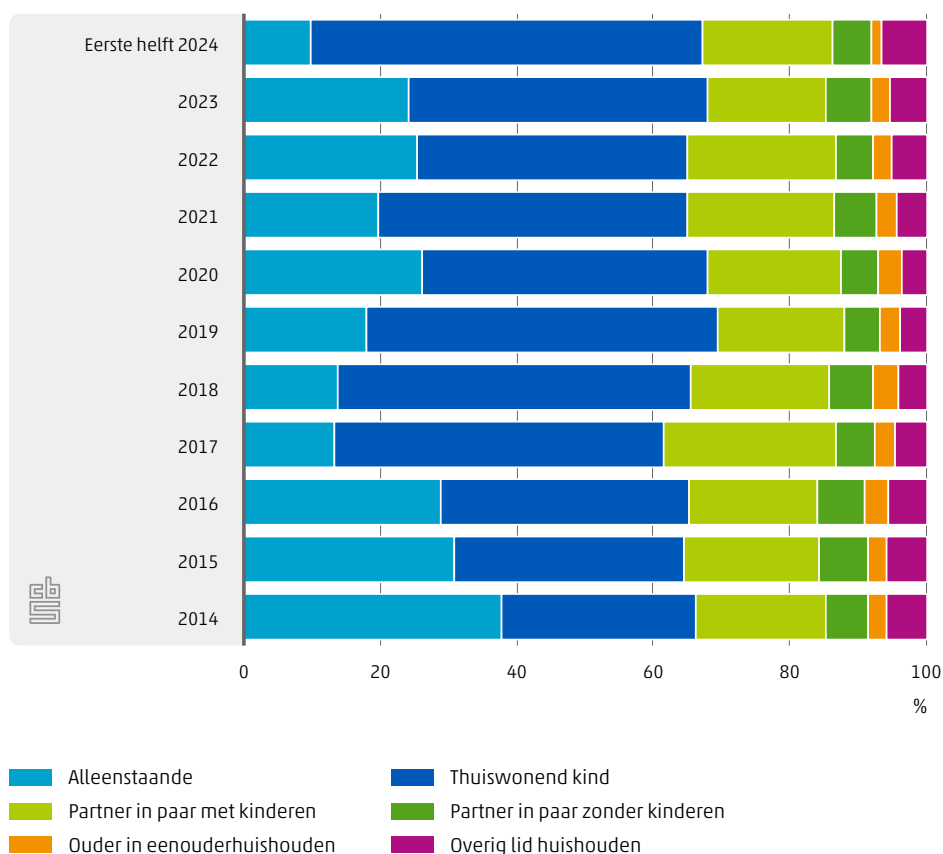
3.7 Huishoudenssamenstelling

Steeds meer statushouders thuiswonend kind, aandeel alleenstaanden neemt af

Vanaf vergunningscohort 2017 bestaat een groter deel van de statushouders uit thuiswonende kinderen. Dit percentage is 40 procent of meer in de tweede maand na het verlaten van de COA-opvang. Bij het vergunningscohort van 2014 was dit percentage, gemeten in de tweede maand buiten de asielopvang, 29 procent. Het aandeel alleenstaanden neemt steeds verder af. Van de personen die in 2014 een verblijfsvergunning kregen, was 38 procent twee maanden na uitstroom alleenstaand. Voor vergunningscohort 2023 was dit percentage 24 procent, en 10 procent in de eerste helft van 2024.

Er zijn verschillen tussen vrouwen en mannen in huishoudenssamenstelling. Voor de totale groep statushouders geldt dat 10 procent van de vrouwen alleenstaand is, tegenover 35 procent van de mannen. Vrouwen zijn vaker partner in paar met kinderen (28 tegen 15 procent) en ouder in eenouderhuishouden (6 tegen 1 procent).

3.7.1 Plaats in het huishouden van personen met verblijfsvergunning asiel, twee maanden na verlaten COA-opvang, naar vergunningscohort

3.8 Onderwijs

Statushouders van recente vergunningscohorten volgen vaker onderwijs

Als statushouders langer in Nederland zijn, volgen zij vaker onderwijs (basisonderwijs, voortgezet onderwijs, mbo, hbo of wo). Van alle statushouders die in 2014 hun vergunning kregen, volgde 28 procent onderwijs op 1 oktober 2015. Op 1 oktober 2018, vier jaar na het verkrijgen van een vergunning, was dit gestegen naar 39 procent voor cohort 2014 en daalt vervolgens weer naar 31 procent op 1 oktober 2024. Vier jaar na het verkrijgen van een vergunning is dit percentage hoger voor recentere cohorten: voor de cohorten 2017 tot en met en 2019 is dit aandeel tussen de 49 en 53 procent.

Vooraf jongeren tussen 18 en 22 jaar uit cohort 2014 volgen vaker onderwijs. In 2015 volgde 19 procent van hen onderwijs. Dit loopt op tot 86 procent op 1 oktober 2024. Ook in alle andere cohorten neemt deelname aan het onderwijs onder niet-leerplichtige jongeren toe over tijd.

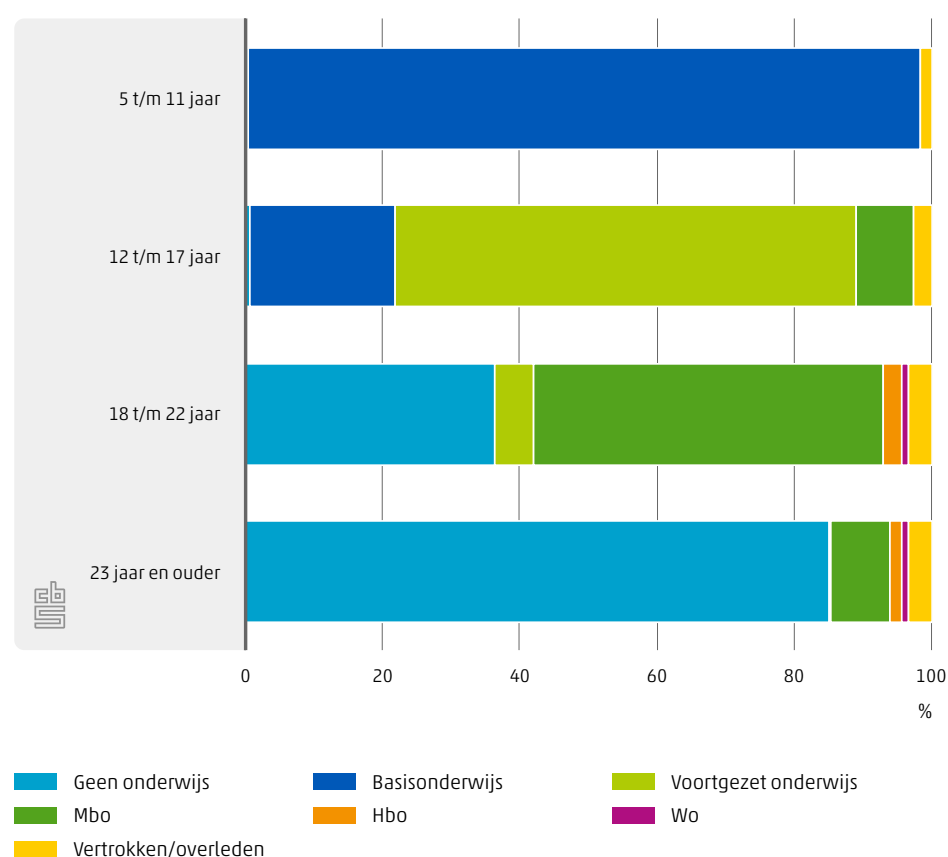
Hoge onderwijsdeelname voor nieuwste cohorten amv's

Onder de amv's laten de cohorten steeds hogere percentages onderwijsvolgenden zien. Zo volgde, op 1 oktober 2015, 57 procent van alle amv's die in 2014 hun vergunning kregen onderwijs. Voor de overige cohorten ligt dat aandeel, het jaar na verkrijgen van de verblijfsvergunning, tussen de 72 en 80 procent. Alleen in cohort 2023 is dit aandeel 68 procent.

Toename mbo gestopt

Er zijn 2 360 personen die in cohort 2014 een verblijfsvergunning ontvingen en een onderwijsniveau vanaf voorgezet onderwijs hadden in 2015. Dit aantal stijgt tot 5 350 in 2024, wat vooral verklaard wordt door meer mbo-studenten. Als statushouders langer in Nederland zijn, volgen zij namelijk vooral onderwijs op mbo-niveau. Van de onderwijsvolgende personen (vanaf het niveau voorgezet onderwijs) die in 2014 een verblijfsvergunning kregen, volgde ongeveer 12 procent mbo in 2015 (285 personen). In 2024 was dat 53 procent (ongeveer 2 830 personen).

3.8.1 Onderwijspositie vier jaar na verkrijgen vergunning, naar onderwijssoort, leeftijd en vergunningscohort*, 2014

* Deze figuur bevat een selectieknop voor vergunningscohort. Niet alle gegevens zijn zichtbaar per cohort vanwege onderdrukking van cijfers. In de PDF-versie wordt alleen de eerste variant van de selectie getoond. Voor de andere varianten kan de [webpublicatie](#) geraadpleegd worden.

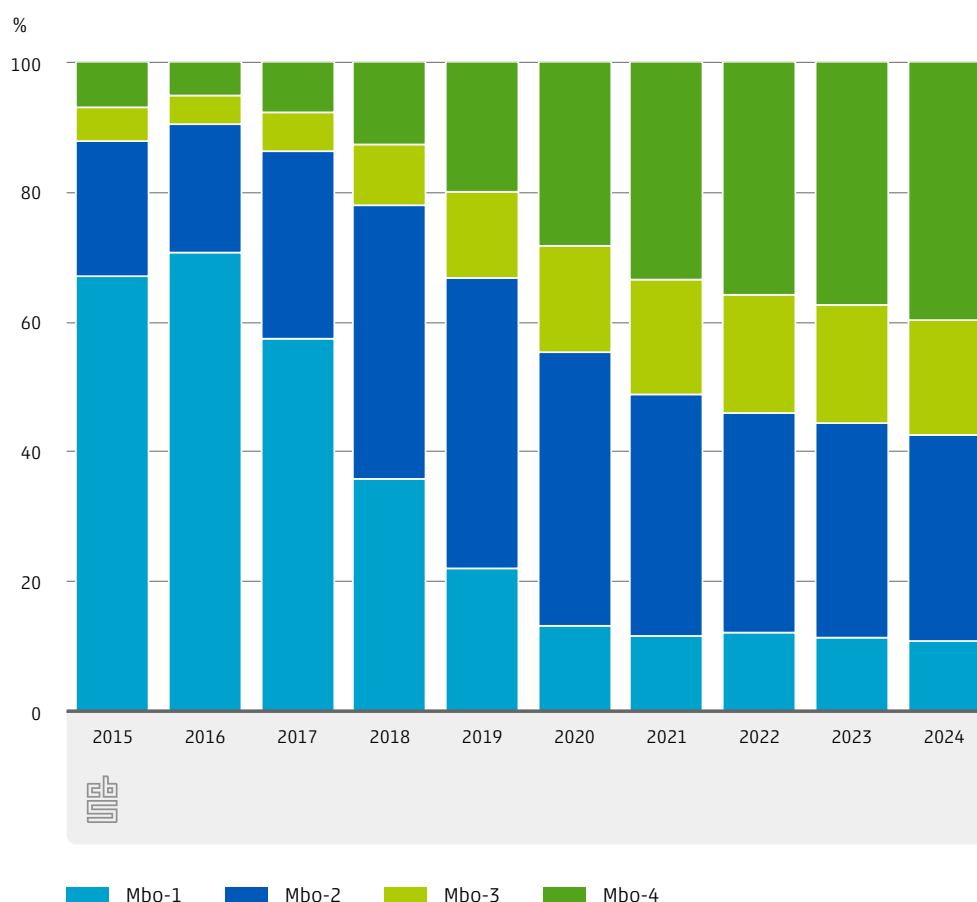
Meerderheid van amv's volgt mbo-opleiding en vindt steeds vaker de weg naar hbo en wo

De grootste groep amv's stroomt uiteindelijk uit naar het mbo. Vier jaar na het verkrijgen van een vergunning is dit in alle cohorten voor gemiddeld 78 en 86 procent van de onderwijsvolgende amv's met een onderwijsniveau vanaf voortgezet onderwijs het geval.

Steeds hoger mbo-niveau

Op het mbo volgen statushouders in de eerste jaren vooral een opleiding op niveau 1. Zo volgde 68 procent van de statushouders uit cohort 2014 die op 1 oktober 2015 een mbo-opleiding deden dit op niveau 1. In 2024 is dit nog 11 procent. De meeste statushouders in 2024 volgen een mbo-opleiding op niveau 4 (40 procent). De andere cohorten laten een vergelijkbaar beeld zien: een daling van niveau 1 en een stijging van de overige niveaus. Voor amv's is een vergelijkbare ontwikkeling te zien.

3.8.2 Mbo-niveau van statushouders van 1 oktober 2015 tot en met 1 oktober 2024 per vergunningscohort*, 2014

* Deze figuur bevat een selectieknop voor vergunningscohort. Niet alle gegevens zijn zichtbaar per cohort vanwege onderdrukking van cijfers. In de PDF-versie wordt alleen de eerste variant van de selectie getoond. Voor de andere varianten kan de [webpublicatie](#) geraadpleegd worden.

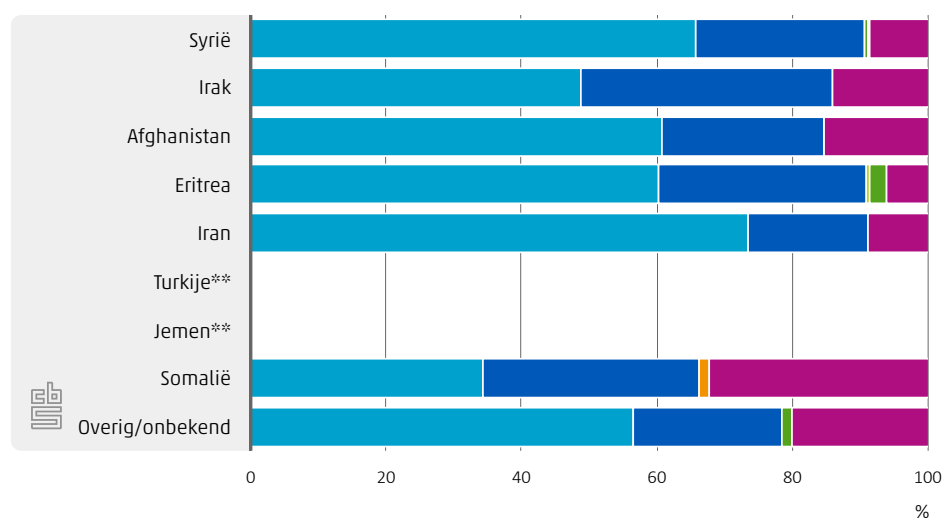
3.9 Inburgering

1 procent van de statushouders uit cohort 2014 nog inburgeringsplichtig met overschrijding

Van de bijna 20 duizend personen die in 2014 een verblijfsvergunning asiel ontvingen was voor 28 procent (nog) geen inburgeringsplicht vastgesteld op 1 oktober 2024. De groep niet-inburgeringsplichtigen bestaat grotendeels uit kinderen tot 18 jaar of personen van 65 jaar of ouder. Zij hebben geen inburgeringsplicht. De meeste personen die een verblijfsvergunning asiel ontvangen en tussen de 18 en 65 jaar oud zijn, zijn inburgeringsplichtig onder de Wet inburgering 2013. Deze groep vormt de basis voor de cijfers in figuur 3.9.1 en figuur 3.9.2. Een statushouder kan een ontheffing krijgen wanneer hij of zij een psychische, lichamelijke of verstandelijke beperking heeft. Ook als een statushouder met inburgeringsplicht kan bewijzen genoeg moeite te hebben gedaan om aan de inburgeringsvereiste te voldoen, is ontheffing van de inburgeringsplicht mogelijk. Voor 26 procent van de statushouders van cohort 2014 die vallen onder de Wet Inburgering 2013, geldt dat zij zo'n ontheffing hebben op 1 oktober 2024. Van dit cohort heeft 61 procent het inburgeringsexamen behaald of een (tijdelijke) vrijstelling. Dit is 98 procent van de groep die inburgeringsplichtig is en dus geen ontheffing heeft en niet is vertrokken of overleden. Een vrijstelling kan je bijvoorbeeld krijgen als je een Nederlands diploma hebt. 1 procent heeft het examen nog niet gehaald en de inburgeringstermijn van drie jaar overschreden en krijgt een boete. Minder dan 0,5 procent heeft het examen nog niet gehaald (maar heeft nog wel tijd om dat alsnog te doen). Tot slot is 10 procent van de statushouders vertrokken of overleden en voor minder dan 0,5 procent van de statushouders geldt dat er wel een inburgeringsplicht is vastgesteld maar deze nog niet is ingegaan óf inmiddels is vervallen.

74 procent van de Iraniërs van cohort 2014 die vallen onder de Wet inburgering 2013 heeft in oktober 2024 het inburgeringsexamen behaald of een (tijdelijke) vrijstelling gekregen. Dit aandeel is het laagst bij personen uit Somalië, namelijk 34 procent. Dat dit aandeel laag is komt doordat 32 procent van deze groep een volledige ontheffing heeft tegenover 17 procent van de Iraniërs.

3.9.1 Inburgeringsstatus (Wet inburgering 2013) van personen met verblijfsvergunning asiel verkregen in 2014, gemeten op 1 oktober 2024*

- Examen behaald (NT2 of WI) of (tijdelijke) vrijstelling
- Volledige ontheffing
- Nog geen examen behaald, geen overschrijding
- Inburgeringsplichtig met overschrijding (en nog geen examen behaald)
- Niet inburgeringsplichtig, incl. (uiteindelijk) vervallen
- Vertrokken (tijdelijk geen adres)/overleden

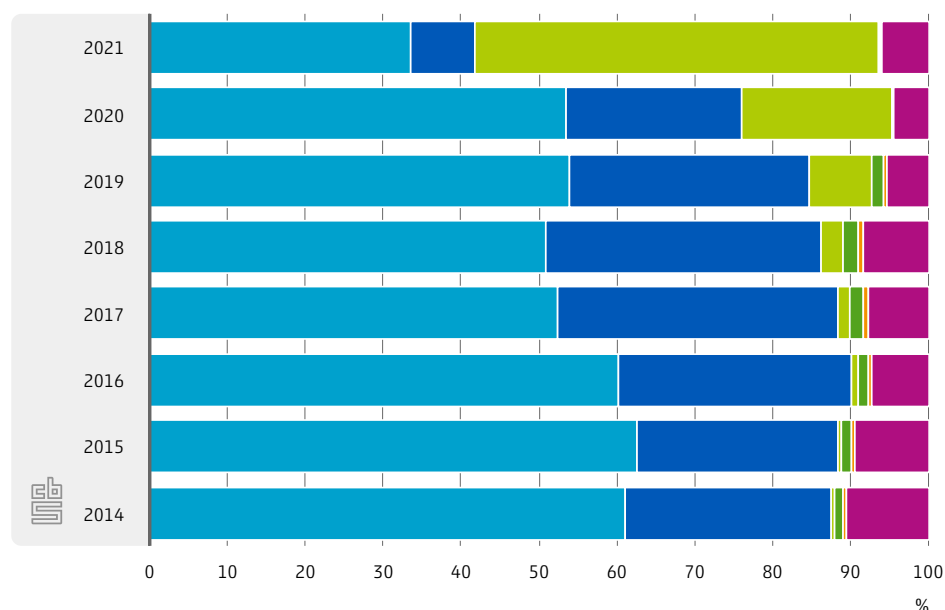
* Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers.

** Vanwege kleine aantallen geven de gegevens voor Turkije en Jemen een vertekend beeld. Deze zijn hier daarom weggelaten, maar in het dashboard wel te vinden.

Voor de nieuwste cohorten liggen de cijfers met geslaagden of (tijdelijke) vrijstellingen natuurlijk lager. Deze inburgeringsplichtigen hebben ook minder tijd gehad om het examen te halen. Voor de vergunningscohorten 2017 tot en met 2020 is het aandeel geslaagden of (tijdelijke) vrijstellingen tussen 51 en 54 procent. Voor de personen uit de laatste cohorten was de inburgeringstermijn in oktober 2024 ook nog niet overschreden.

Op 1 januari 2022 trad de Wet inburgering 2021 in werking. Deze wet geldt voor iedereen die vanaf 1 januari 2022 inburgeringsplichtig wordt. Ook statushouders uit eerdere cohorten dan 2022 kunnen onder de Wet inburgering 2021 vallen, als zij na 1 januari 2022 inburgeringsplichtig zijn geworden doordat zij bijvoorbeeld daarna de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt. Meer informatie over de groep statushouders die volgens de Wet inburgering 2021 inburgeringsplichtig is geworden, is te vinden in het [dashboard](#) en in de rapportage Statistiek Wet Inburgering (CBS, 2024).

3.9.2 Inburgeringsstatus (Wet inburgering 2013) van personen met verblijfsvergunning asiel, gemeten op 1 oktober 2024 naar cohort

- Examen behaald (NT2 of WI) of (tijdelijke) vrijstelling
- Volledige ontheffing
- Nog geen examen behaald, geen overschrijding
- Inburgeringsplichtig met overschrijding (en nog geen examen behaald)
- Niet inburgeringsplichtig, incl. (uiteindelijk) vervallen
- Vertrokken (tijdelijk geen adres)/overleden

Taalniveau vooral A2, met name bij Eritreeërs

Bij het volgen van een inburgeringscursus leren statushouders Nederlands begrijpen, spreken en schrijven op minimaal taalniveau A2. Met dit taalniveau kunnen personen zich in het dagelijkse leven redden. Statushouders kunnen ook op een hoger taalniveau inburgeren, bijvoorbeeld als ze na hun inburgering willen studeren of werken. Niveau B1 is voor personen die willen werken of studeren op mbo 3-niveau of mbo 4-niveau. Niveau B2 is voor personen die willen werken of studeren op hbo- of universitair niveau.⁵⁾

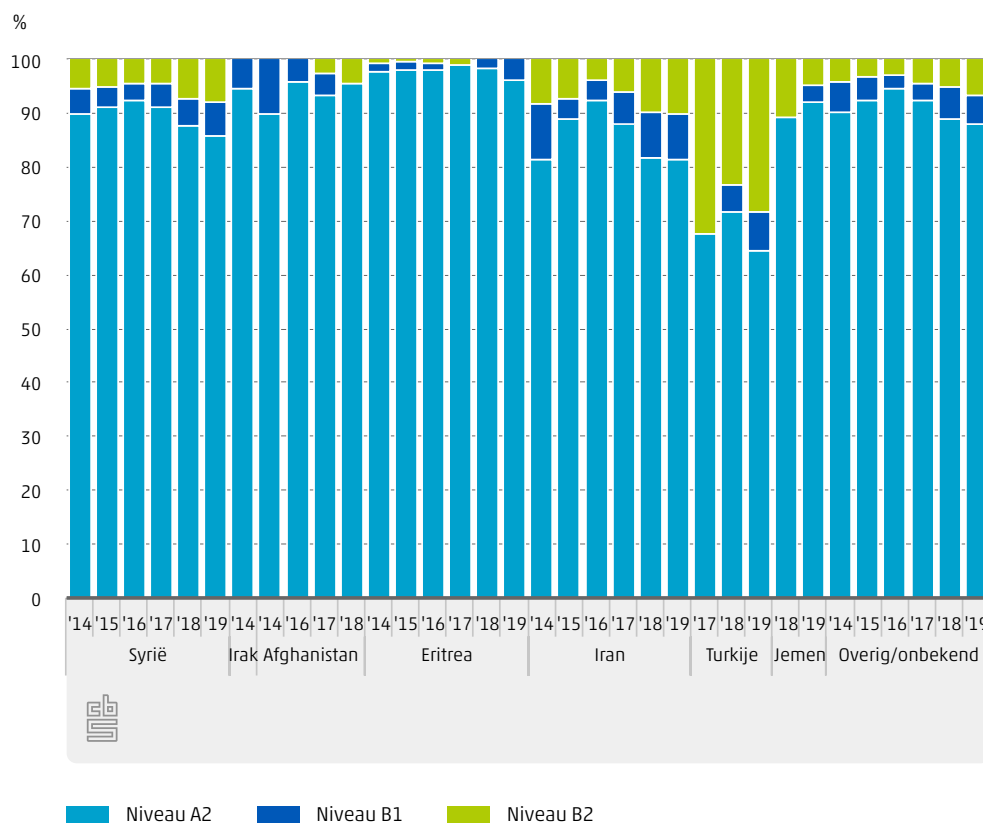
De meeste statushouders (92 procent) die in 2014 een verblijfsvergunning kregen en hun inburgeringsexamen hadden behaald (gemeten op 1 oktober 2024), deed dat op taalniveau A2. Ook voor andere cohorten geldt dat de meesten (83 procent of meer) het inburgeringsexamen haalden op niveau A2. Dit geldt voor alle nationaliteiten.⁶⁾ Voor personen uit cohort 2014 met een Iraanse herkomst is dit aandeel het laagst (82 procent) en voor Eritrese personen het hoogst (98 procent). Dit betekent dat personen met een Iraanse herkomst vaker hun inburgeringsexamen op een hoger niveau halen dan andere nationaliteiten.

⁵⁾ <https://www.inburgeren.nl/u-gaat-inburgeren/cursus-keuzen.jsp>

⁶⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

Op 1 januari 2022 is de nieuwe Wet inburgering 2021 ingegaan. Doelstelling van deze wet is dat inburgeringsplichtigen zo snel mogelijk meedoen aan de Nederlandse maatschappij. Er zijn drie leerroutes om in te burgeren. Bij twee van deze routes leren inburgeringsplichtigen de Nederlandse taal op minimaal niveau B1.⁷⁾ In dit onderzoek zijn voor de inburgeraars die onder deze nieuwe wet vallen (personen die vanaf 2022 inburgeringsplichtig zijn geworden) nog geen gegevens beschikbaar over het taalniveau.

3.9.3 Taalniveau op 1 oktober 2024 van personen met verblijfsvergunning asiel verkregen in 2014 tot en met 2019 naar nationaliteit*

* Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers.

Naturalisaties nemen vooral toe vanaf zes jaar na ontvangen vergunning

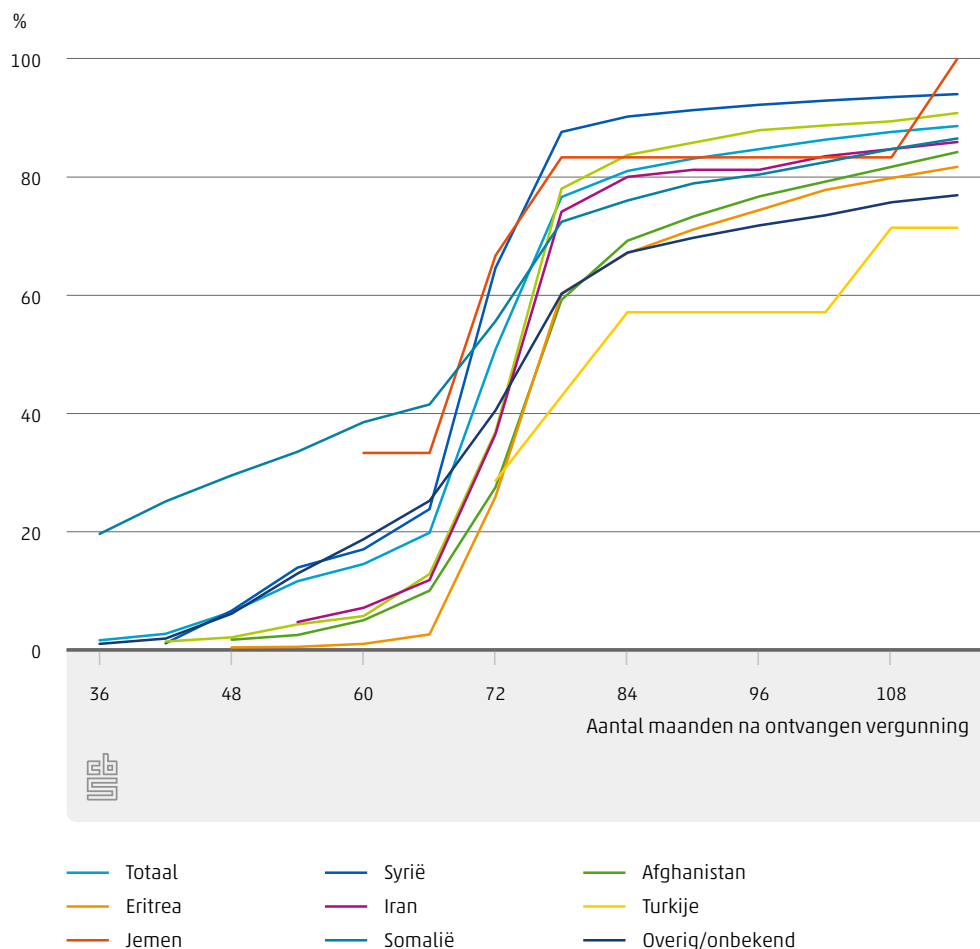
Wanneer statushouders vijf jaar in Nederland zijn met een geldige verblijfsvergunning en hun inburgeringsexamen hebben gehaald, kunnen zij, onder voorwaarden⁸⁾, de Nederlandse nationaliteit aanvragen (naturaliseren). Van het vergunningscohort 2014 is na negen-en-een-half jaar 89 procent van de statushouders genaturaliseerd en officieel Nederlander geworden. Van de Syriërs die in 2014 een verblijfsvergunning kregen, heeft 94 procent na negen-en-een-half jaar de Nederlandse nationaliteit gekregen. Voor personen uit Turkije en Eritrea duurt meestal wat langer voordat zij naturaliseren. Na negen-en-een-half jaar heeft 71 procent van de vluchtelingen uit Turkije en 82 procent van die uit Eritrea de Nederlandse

⁷⁾ <https://www.staatsexamensnt2.nl/actueel/nieuws/2021/12/22/nieuwe-wet-inburgering-2021-en-het-staatsexamen-nt2>

⁸⁾ <https://ind.nl/Nederlanderschap/naturalisatie/Paginas/Naturalisatie.aspx>

nationaliteit gekregen. Voor alle cohorten die zes-en-een-half jaar of langer gevolgd worden, is meer dan 80 procent genaturaliseerd.

3.9.4 Aandeel genaturaliseerden onder statushouders per nationaliteit en vergunningscohort*, aantal maanden na ontvangen vergunning, 2014

* Deze figuur bevat een selectieknop voor vergunningscohort. Niet alle gegevens zijn zichtbaar per uitsplitsing vanwege onderdrukking van cijfers. In de PDF-versie wordt alleen de eerste variant van de selectie getoond. Voor de andere varianten kan de [webpublicatie](#) geraadpleegd worden.

3.10 Sociaal-economische positie

Werk belangrijkste inkomstenbron voor 4 op de 10 statushouders negen jaar na verkrijgen verblijfsvergunning

Veel statushouders hebben in de eerste maanden na het krijgen van hun vergunning nog geen inkomen. Dit komt doordat ze vaak nog in een opvanglocatie wonen en leefgeld krijgen. Zes maanden na het krijgen van de verblijfsvergunning heeft 28 procent van de statushouders uit het cohort 2014 geen inkomen. In de loop van de tijd krijgen steeds meer statushouders een uitkering (waaronder ook pensioen valt). Het aandeel statushouders dat een uitkering ontvangt is meestal het hoogst anderhalf jaar na het verkrijgen van een vergunning. Daarna daalt dit aandeel weer. Twee jaar na het verkrijgen van een

verblijfsvergunning heeft 2 procent van de statushouders uit het originele cohort geen inkomen en is voor 62 procent een uitkering de belangrijkste inkomstenbron. Het gaat dan meestal om een bijstandsuitkering. Na negen jaar is dit gedaald tot 25 procent van de statushouders uit het originele cohort. Als alleen gekeken wordt naar statushouders die nog in Nederland zijn (dus niet vertrokken of overleden), is dit 27 procent.

Het aandeel statushouders met werk als belangrijkste inkomstenbron neemt toe als statushouders langer in Nederland zijn. Bij cohort 2014 is dit 38 procent negen jaar na het verkrijgen van de verblijfsvergunning. Als alleen de statushouders die nog in Nederland zijn worden meegerekend, is dit 41 procent. Bij personen uit Eritrea is dat nog een stuk hoger: 61 procent van de Eritreeërs die in Nederland verblijven heeft werk als belangrijkste inkomstenbron negen jaar na het verkrijgen van de verblijfsvergunning.

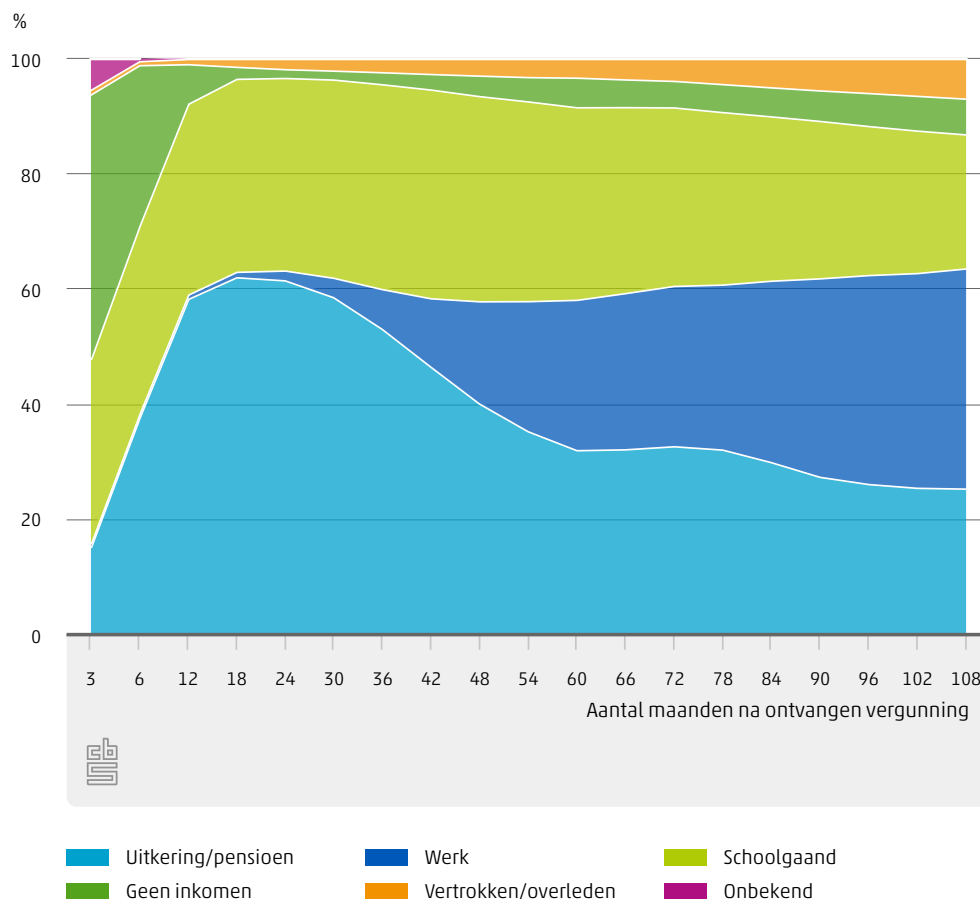
Mannelijke statushouders hebben vaker werk als belangrijkste inkomstenbron dan vrouwelijke statushouders. Bijvoorbeeld, negen jaar na het verkrijgen van hun vergunning heeft 50 procent van de mannelijke statushouders uit het originele cohort 2014 werk als belangrijkste inkomstenbron, tegen 18 procent van de vrouwen. Vrouwelijke statushouders zijn dan vaker schoolgaand (34 procent tegen 17 procent van de mannen) of hebben een uitkering als belangrijkste inkomstenbron (31 procent tegen 22 procent van de mannen). Ook hebben zij vaker geen inkomen, namelijk 10 procent, terwijl dit voor mannelijke statushouders 4 procent is.

De belangrijkste inkomstenbron is leeftijdsafhankelijk. Voor het originele cohort 2014 geldt dat, na negen jaar, meer dan de helft van de statushouders tussen 25 en 45 jaar werk als belangrijkste inkomstenbron heeft: 58 procent van de statushouders tussen 25 en 35 jaar en 52 procent van de statushouders tussen 35 en 45 jaar. Tot 18 jaar gaan bijna alle statushouders naar school (95 procent). Voor 18- tot 25-jarigen is dit bijna de helft (47 procent). Vanaf 45 jaar is een uitkering de belangrijkste inkomstenbron. Dit geldt voor bijna de helft van de 45 tot 55-jarigen en driekwart van statushouders tussen 55 en 65 jaar oud.

Wanneer verschillende cohorten en maanden worden bekeken, blijken personen uit Iran het vaakst inkomen uit werk te hebben. Bijvoorbeeld, drie jaar na het verkrijgen van hun vergunning heeft 29 procent van de Iraanse statushouders die op dat moment in Nederland verblijven uit cohort 2020 werk als belangrijkste inkomstenbron. Gemiddeld is dit 13 procent onder alle statushouders uit dit cohort dat op dat moment nog in Nederland verblijft.

De meeste amv's gaan de eerste jaren na het verkrijgen van hun vergunning nog naar school. Twee jaar na de vergunning volgt iets meer dan de helft van de amv's uit cohort 2014 nog onderwijs. De rest ontvangt vooral een uitkering (41 procent) en 1 procent heeft op dat moment werk als belangrijkste inkomstenbron. Dit percentage neemt toe als ze langer in Nederland zijn. Na negen jaar is het percentage amv's uit cohort 2014 met werk als belangrijkste bron van inkomsten gegroeid tot 58 procent en het deel dat naar school gaat gedaald tot 14 procent. Amv's hebben daarmee een stuk vaker werk als belangrijkste inkomstenbron vergeleken met de totale groep statushouders. Ook zijn ze minder afhankelijk van een uitkering. Als alleen de statushouders uit cohort 2014 die in nog Nederland zijn worden meegerekend, heeft 62 procent van de amv's werk als belangrijkste inkomensbron, tegen 41 procent van alle statushouders.

3.10.1 Belangrijkste bron van inkomen van personen die verblijfsvergunning asiel ontvingen in 2014

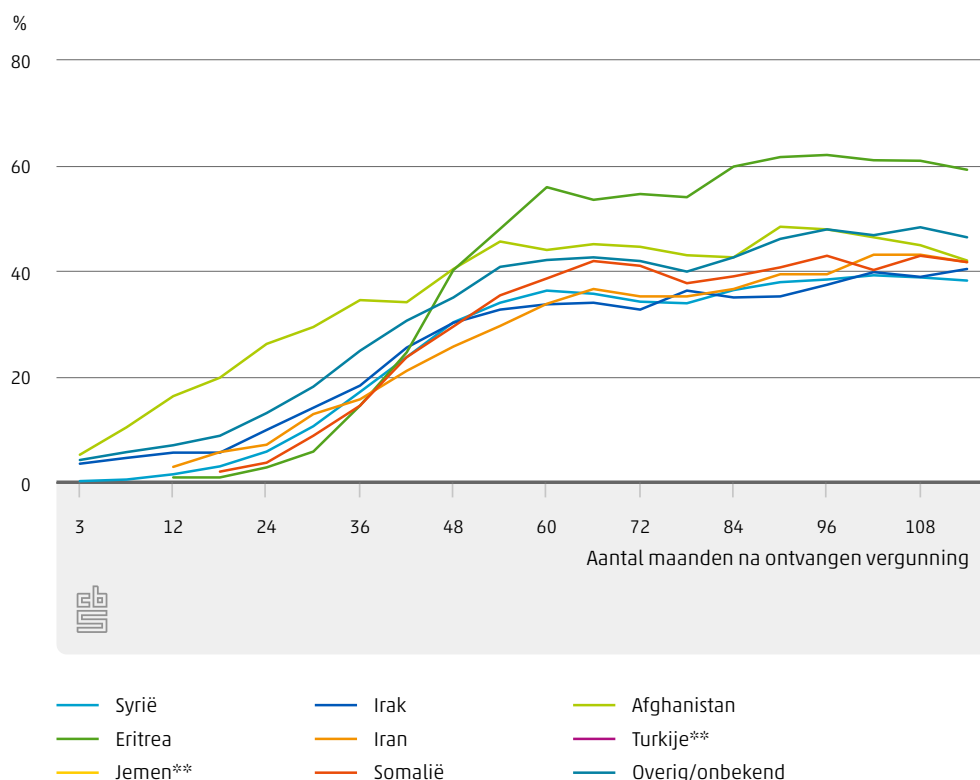
Steeds meer statushouders werken

Een jaar na het krijgen van de verblijfsvergunning is ongeveer 3 procent van de statushouders uit cohort 2014 werkzaam als werknemer of zelfstandige.⁹⁾ Voor latere cohorten zijn dat er meer met 12 procent in cohort 2022. Als statushouders langer in Nederland zijn, hebben ze vaker betaald werk. Van cohort 2014 heeft 55 procent van de statushouders na negen jaar werk. Dit is 59 procent wanneer alleen naar statushouders gekeken wordt die in Nederland verblijven. Voor alle cohorten stijgt het aandeel werkenden naarmate statushouders langer in Nederland zijn. Meer informatie over verschillen naar nationaliteiten in werkenden zijn te vinden in het [dashboard](#).

Dezelfde patronen zijn te zien bij alleen de groep werknemers (zonder zelfstandigen). Nieuwere cohorten hebben twaalf maanden na ontvangen vergunning vaker een dienstverband. Zo is bijna 3 procent van cohort 2014 werknemer, tegen 12 procent van cohort 2022. Eritrese statushouders uit cohort 2014 en Turkse statushouders uit cohort 2017 werken in verhouding vaak in loondienst. Na negen jaar heeft 61 procent van de Eritreeërs uit cohort 2014 een dienstverband, terwijl dit bij de totale groep statushouders 45 procent is. Na zes jaar is 60 procent van de Turken uit cohort 2017 werknemer, tegen 36 procent van alle statushouders.

⁹⁾ Zie in het [dashboard](#) voor meer toelichtingen en verschillen tussen cohorten en nationaliteiten.

3.10.2 Aandeel werknemers onder 18- tot 65-jarigen die in 2014 verblijfsvergunning asiel ontvingen, aantal maanden na ontvangen vergunning*

* Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers.

** Vanwege kleine aantallen geven de gegevens voor Turkije en Jemen een vertekenend beeld. Deze zijn daarom weggelaten. In het dashboard zijn deze cijfers wel beschikbaar.

In hun laatst bekende baan werken de meeste statushouders in deeltijd (65 procent) en met een tijdelijk contract (73 procent). Vrouwen werken vaker in deeltijd (82 procent) dan mannen (59 procent). Van de werkenden werkt 8 procent als zelfstandige. Bijna een kwart van de statushouders (22 procent) met een baan werkt in de uitzendbranche. Ook komen banen in de handel (20 procent) en horeca (16 procent) veel voor. Personen met een Turkse en Iraanse herkomst werken het minst vaak in de uitzendbranche (beide 13 procent). Voor statushouders uit Jemen en Somalië ligt dit aandeel met 38 en 43 procent een stuk hoger. Andere verschillen tussen nationaliteiten zijn in het [dashboard](#) te vinden.

Amv's werken vaker in deeltijd met een tijdelijk contract

Amv's zijn bij aankomst in Nederland jonger dan 18 jaar en stromen later de arbeidsmarkt op. Op 1 juli 2024 verschilt de totale groep amv's van de totale groep statushouders op de volgende punten betreffende de laatste bekende baan:

- Amv's werken iets vaker in deeltijd (68 tegen 65 procent).
- Amv's hebben vaker een baan met een tijdelijk contract (80 tegen 73 procent).
- Amv's werken vaker in de uitzendbranche (32 tegen 22 procent), en in de horeca (22 tegen 16 procent) en iets minder vaak in de handel (18 tegen 20 procent).
- Amv's werken iets minder vaak als zelfstandige (5 tegen 8 procent).

Statushouders eerst vaak als oproepkracht aan het werk

De meeste statushouders werken als oproepkracht of als werknemer. In het begin van hun werkzame carrière werken statushouders in verhouding vaak als oproepkracht. In de nieuwste cohorten is dit nog vaker. Van cohort 2014 werkt twee jaar na het verkrijgen van hun vergunning 34 procent van de statushouders als oproepkracht. Voor cohort 2021 is dit 42 procent. Het deel dat als oproepkracht werkt wordt kleiner wanneer statushouders langer in Nederland zijn. Na negen jaar werkt 18 procent van cohort 2014 nog als oproepkracht. De meeste statushouders, namelijk 66 procent, zijn dan werknemer.

Meer dan een derde van werkende statushouders van cohort 2014 heeft vijf of meer banen gehad

Statushouders uit nieuwere cohorten hebben meer banen gehad. Tot ongeveer twee jaar na het verkrijgen van de vergunning heeft 28 procent van de statushouders uit cohort 2014 meer dan één baan gehad en 49 procent van cohort 2021 heeft meer dan één baan gehad. Het aantal banen dat statushouders in hun loopbaan hebben neemt langzaam toe over tijd. Na negen jaar heeft 37 procent van cohort 2014 vijf of meer banen gehad.

Steeds vaker voltijdbaan onder werkende statushouders

Een groot deel van de statushouders, in de leeftijdsgroep van 18 tot 65 jaar, begint hun werkzame leven in een deeltijdbaan. Dit is voor eerdere cohorten vaker het geval dan voor latere. Twee jaar na het krijgen van hun vergunning werkt 86 procent van cohort 2014 in deeltijd¹⁰⁾ (tot 1 voltijdsequivalent) tegen 77 procent van cohort 2021. Dit verschil is vooral groot bij de groep met een deeltijdfactor tot 0,25 voltijdsequivalent (vte). Twee jaar na het krijgen van hun vergunning werkt 49 procent van het cohort 2014 in een baan met een deeltijdfactor tot 0,25 vte. Bij cohort 2021 is dat 29 procent. Nieuwere cohorten hebben wel vaker een voltijdbaan (1 vte) twee maanden na het krijgen van een vergunning: 23 procent van cohort 2021 tegen 14 procent van cohort 2014. De groep die deeltijd werkt wordt bij alle cohorten met de tijd kleiner. Na negen jaar werkt 54 procent van cohort 2014 nog deeltijd en 46 procent werkt voltijd.

Gemiddeld uurloon werkende statushouders neemt flink toe

Drie jaar na het krijgen van een vergunning verdient 11 procent van de werkende statushouders van cohort 2014 gemiddeld 15 euro per uur of meer. De meesten (47 procent) verdienen op dat moment minder dan 11 euro per uur. In nieuwere cohorten is de groep die meer dan 15 euro per uur verdient groter. Bijna de helft van cohort 2020 verdiende 15 euro per uur of meer drie jaar na het krijgen van een vergunning. De rest verdienen vooral tussen 13 en 15 euro (ruim een derde). Als statushouders langer in Nederland zijn en werken, dan neemt hun gemiddeld uurloon toe. Na negen jaar verdient 63 procent van cohort 2014 15 euro of meer en 27 procent tussen 13 en 15 euro per uur. Mannelijke statushouders verdienen vaker 15 euro of meer (66 procent) dan vrouwelijke statushouders (52 procent). Vrouwelijke statushouders verdienen vaker minder dan 11 euro, namelijk 14 procent. Voor

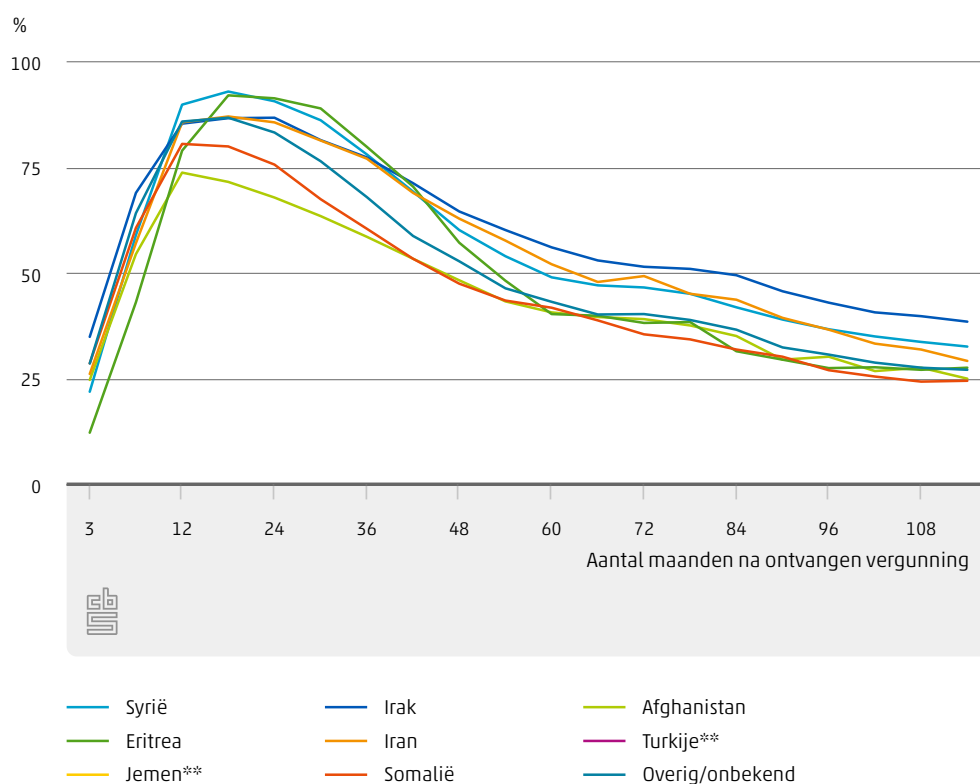
¹⁰⁾ Onder deeltijd wordt alles onder 1 vte verstaan.

mannen is dit percentage 4 procent. De stijging is minder sterk, maar nog wel zichtbaar, voor het gemiddeld uurloon gecorrigeerd voor inflatie. Daarnaast blijft er een verschil bestaan tussen recentere en oudere cohorten.

Opnieuw minder uitkeringsgerechtigden in cohort 2014

Twee jaar na het krijgen van een verblijfsvergunning, krijgt 89 procent van cohort 2014 een uitkering. Voor nieuwere cohorten is dit percentage lager. Van cohort 2021 heeft 73 procent een uitkering, twee jaar na het krijgen van een verblijfsvergunning. Als statushouders langer in Nederland zijn, wordt de groep die een uitkering heeft steeds kleiner. Dit geldt voor alle cohorten. Negen jaar na het ontvangen van een verblijfsvergunning krijgt 31 procent van cohort 2014 een uitkering. Dit is 33 procent van de statushouders uit 2014 die op dat moment in Nederland wonen. Niet iedereen ontvangt meteen een uitkering. Veel statushouders wonen de eerste maanden nog in de asielopvang, waar zij geen uitkering krijgen, maar leefgeld. Pas wanneer statushouders zelfstandig wonen en ingeschreven zijn in een gemeente, kunnen ze een bijstandsuitkering aanvragen. Meestal gaat het om een bijstandsuitkering. Andere uitkeringen, zoals werkloosheids- en arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, komen niet vaak voor. Dit komt doordat statushouders nog geen lang arbeidsverleden in Nederland hebben. Van alle uitkeringsgerechtigde statushouders van vergunningscohort 2014 krijgt 94 procent een bijstandsuitkering, 5 procent een werkloosheidsuitkering en 3 procent een arbeidsongeschiktheidsuitkering.

3.10.3 Aandeel uitkeringsgerechtigden onder 18- tot 65- jarigen die in 2014 verblijfsvergunning asiel ontvingen, aantal maanden na ontvangen vergunning*

* Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers.

** Vanwege kleine aantallen geven de gegevens voor Turkije en Jemen een vertekend beeld. Deze zijn daarom weggelaten. In het dashboard zijn deze cijfers wel beschikbaar.

3.11 Huishoudinkomen en zorggebruik

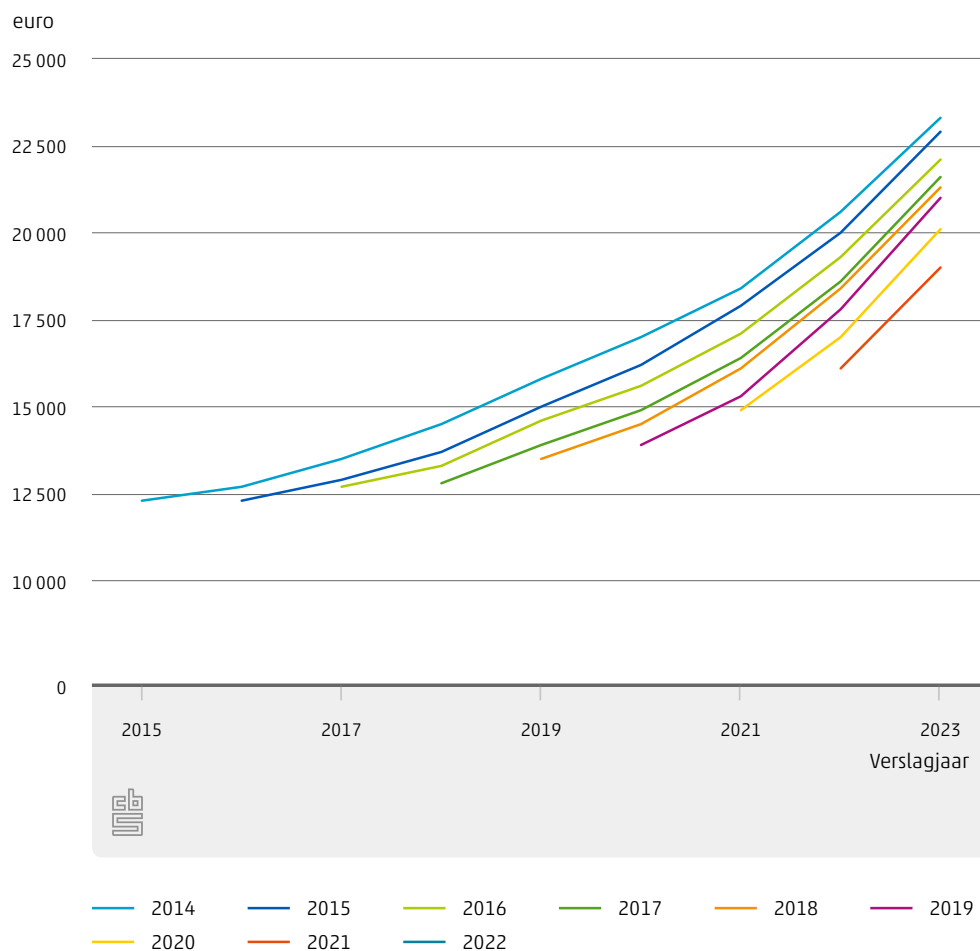
Inkomensverschillen tussen verschillende nationaliteiten blijven klein

Voor statushouders uit alle cohorten geldt dat het gemiddeld gestandaardiseerd besteedbaar huishoudinkomen¹¹⁾ stijgt als zij langer in Nederland wonen. Statushouders die in 2014 een vergunning kregen, hadden in 2015 een gemiddeld besteedbaar huishoudinkomen van 12,3 duizend euro. In 2023 was dit gestegen naar 23,3 duizend euro. De verschillen in huishoudinkomen van verschillende nationaliteiten¹²⁾ zijn klein. Dit komt doordat veel statushouders een bijstandsuitkering krijgen. De hoogte van deze uitkering hangt af van de gezinssituatie en bestaat uit vaste bedragen. Statushouders uit Iran hebben vaak het hoogste inkomen, zonder te letten op het cohort of meetmoment. Dit sluit aan bij onderzoek van het Sociaal Cultureel Planbureau (SCP) (Huijnk et al., 2021). Daaruit blijkt dat statushouders uit Iran later aan het werk gaan, maar wel een hoger uurloon verdienen.

¹¹⁾ Het gestandaardiseerd huishoudinkomen is het besteedbaar inkomen gecorrigeerd voor verschillen in grootte en samenstelling van het huishouden. Het besteedbaar inkomen bestaat uit het bruto-inkomen verminderd met betaalde inkomensoverdrachten, premies inkomensverzekeringen, premies ziektekostenverzekeringen en belastingen op inkomen en vermogen.

¹²⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

3.11.1 Gemiddeld gestandaardiseerd huishoudinkomen voor statushouders niet meer in COA-opvang per vergunningscohort

Zorggebruik blijft gelijk na ongeveer twee jaar

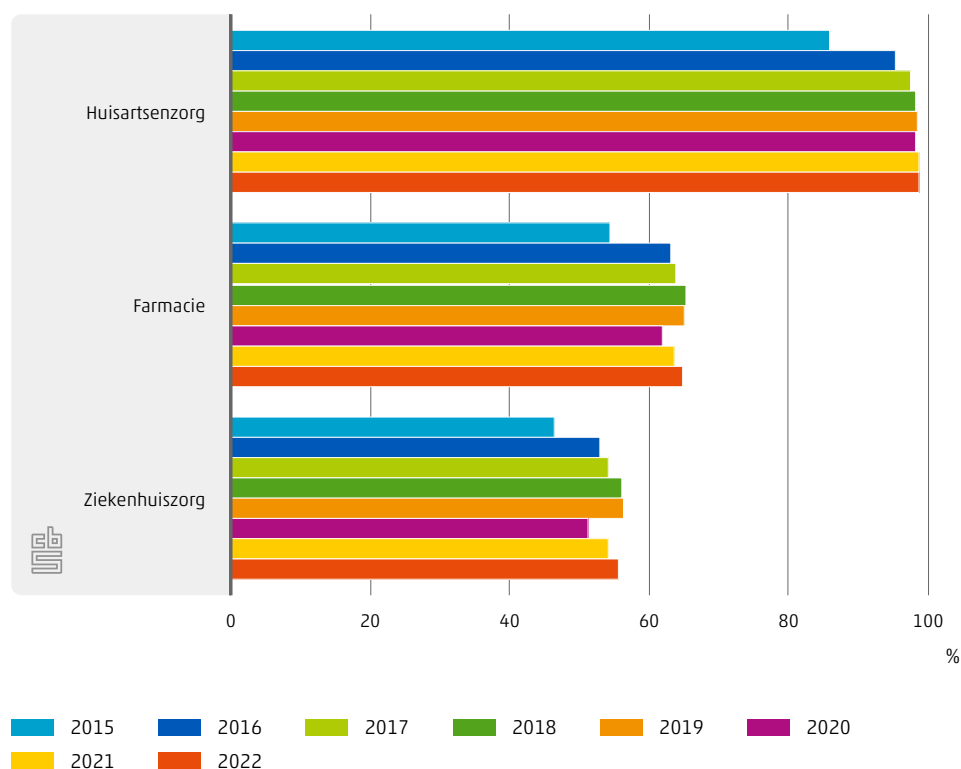
Zodra statushouders een verblijfsvergunning hebben kregen en niet meer in een COA-opvanglocatie verblijven, kunnen ze gebruikmaken van de reguliere zorg. Ze moeten dan ook een basisverzekering afsluiten. Van de statushouders die in 2014 een vergunning kregen, 18 jaar of ouder zijn en eind 2015 niet meer in een COA-opvang verbleven, had 86 procent in 2015 zorgkosten bij de huisarts. Een jaar later was dat gestegen naar 96 procent. Voor alle cohorten geldt dat twee jaar na het krijgen van een verblijfsvergunning meer dan 96 procent kosten heeft gemaakt bij de huisarts. Ter vergelijking, ongeveer 98 procent van de Nederlandse bevolking maakt jaarlijks kosten bij de huisarts. Dit hoge percentage komt omdat iedereen die ingeschreven staat bij een huisarts kosten maakt, ook als zij geen zorg afnemen.

Eritrese statushouders maken de minste kosten voor huisartsenzorg, ziekenhuiszorg en medicijnen. Dit werd eerder vastgesteld door het Kennisplatform Integratie & Samenleving (KIS). Zij wijzen op factoren zoals weinig kennis over gezondheidsrisico's, culturele verschillen, taboes, taalbarrières en onbekendheid met de mogelijkheden voor preventie en behandeling. Dit zit de medische zelfredzaamheid van Eritrese vluchtelingen in de weg.¹³⁾

¹³⁾ <https://www.kis.nl/publicatie/handreiking-voor-ondersteuning-van-eritrese-nieuwkomers-bij-hun-integratie>

Iraanse statushouders maken gemiddeld het vaakst kosten voor zorggebruik. Voor de vergunningscohorten 2014 tot en met 2020 had bijna driekwart van de Iraniërs in 2022 kosten gemaakt voor medicijnen, terwijl dit bij Eritreeërs voor ongeveer de helft het geval was. Dit geldt ook voor ziekenhuiszorg: 58 tot 66 procent van de Iraniërs maakte zorgkosten tegen 40 tot 50 procent van de Eritrese statushouders.

3.11.2 Zorggebruik in 2015 tot en met 2022 onder statushouders die in 2014 een verblijfsvergunning asiel ontvingen en niet meer in COA-opvang verblijven

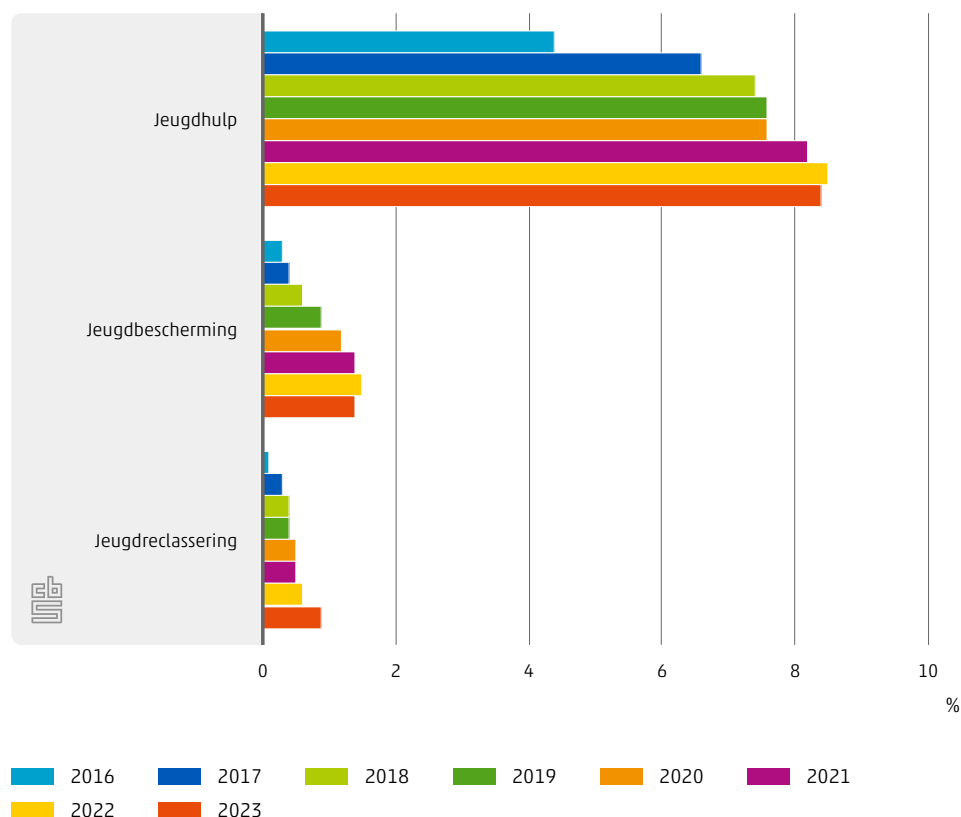
Iets meer jongeren met jeugdzorg

Bijna 5 procent van de jongeren die in 2014 of 2015 een verblijfsvergunning asiel ontvingen, niet meer bij een opvanglocatie van COA verblijven en eind 2016 niet ouder zijn dan 22, maakte in 2016 gebruik van een vorm van jeugdzorg.¹⁴⁾ In 2023 is dat gestegen naar 9 procent. Voor Afghaanse jonge statushouders is dit met 13 procent het hoogst. De meeste jongeren met jeugdzorg ontvangen jeugdhulp. Bij jeugdhulp gaat het om hulp en zorg aan jongeren en hun ouders bij psychische, psychosociale en/of gedragsproblemen, een verstandelijke beperking van de jongere, of opvoedingsproblemen van de ouders. De jongere kan thuis wonen in het eigen gezin, maar bij ernstigere situaties kan de jongere worden opgenomen in een pleeggezin of gesloten instelling. In 2016 gold dit voor meer dan 4 procent van de jongeren en vanaf 2019 is dit 8 procent. In 2023 kreeg 1,4 procent van de jongeren hulp van jeugdbescherming (bijvoorbeeld de onder voogdij plaatsing van alleenstaande minderjarige statushouders). Dit percentage is ongeveer hetzelfde als onder alle Nederlandse jongeren: 1,2 procent. Van de jonge statushouders heeft 1 procent in 2023

¹⁴⁾ Jongeren kunnen meerdere vormen van jeugdzorg tegelijkertijd ontvangen.

te maken met jeugdreclassering (begeleiding en controle voor jongeren die met de politie in aanraking zijn geweest en een proces-verbaal hebben gekregen).

3.11.3 Gebruik van jeugdzorg in 2016 tot en met 2023 onder jongeren (0 tot 23 jaar) die in 2014 of 2015 een verblijfsvergunning asiel ontvingen en niet meer in COA- opvang verblijven

3.12 Geregistreeerde verdachten

Statushouders relatief vaker geregistreerd als verdachte van misdrijf dan personen met Europese herkomst

Mannelijke statushouders zijn in verhouding iets vaker verdacht van een misdrijf dan mannen met een Nederlandse of Europese herkomst.¹⁵⁾ In figuur 3.12.1 wordt het aandeel mannelijke verdachten tussen 18 en 45 jaar in 2023 onder statushouders die in 2021 een vergunning ontvingen, vergeleken met andere bevolkingsgroepen. De bevolkingsgroepen zijn gebaseerd op de nieuwe herkomstindeling. Om bevolkingsgroepen te kunnen vergelijken, wordt hier gebruik gemaakt van relatieve cijfers. Er waren 70 verdachte statushouders uit cohort 2021 in verslagjaar 2023 in de leeftijdscategorie 18 tot 23 jaar. Dit komt neer op 420 verdachten per 10 duizend statushouders. In de leeftijdscategorie 23 tot 45 jaar zijn

¹⁵⁾ Statushouders worden hier dubbel geteld, omdat zij zowel tot de personen met een niet-Nederlandse herkomst als tot de statushouders behoren. Het gaat in deze figuur om het aandeel verdachte personen, niet om het aantal misdrijven. Personen kunnen van meerdere misdrijven worden verdacht. Deze cijfers zijn niet gecorrigeerd voor mogelijk verklarende variabelen zoals leeftijd, opleidingsniveau of sociaaleconomische positie.

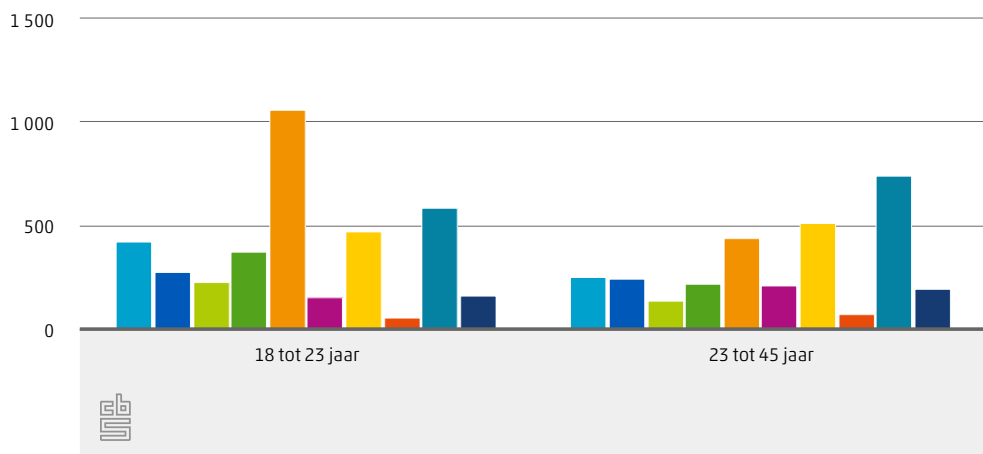
140 verdachte statushouders, dit is relatief gezien 250 verdachten per 10 duizend statushouders.

In de figuur wordt dit omgerekend naar relatieve cijfers om de verschillende bevolkingsgroepen te vergelijken. Als het totale aantal personen dat in een categorie zit (bijvoorbeeld mannelijke statushouders die een vergunning ontvingen in 2021 en 18 tot 23 jaar oud zijn) lager is dan 10 duizend, is het relatieve aantal verdachte statushouders per 10 duizend hoger dan het absolute aantal. Een rekenvoorbeeld: als er in totaal 5 duizend mannelijke statushouders zijn met een verleende vergunning uit 2021 tussen 18 en 23 jaar en 30 van hen zijn geregistreerd als verdachte in 2023, is het absolute aantal verdachte statushouders voor deze groep 30, en het relatieve aantal 60 per 10 duizend statushouders.

Er is in het rapport gekozen voor een weergave van alleen cohort 2021 en geregistreerd verdachtenschap in 2023 om aan te sluiten bij de weergave van de afgelopen jaren. In het [dashboard](#) zijn de populaties en kenmerken die hier in acht kunnen worden genomen ondertussen uitgebreid, maar vanwege de kleine aantallen is er in de rapportage voor gekozen om geen verdere uitsplitsingen te tonen. In het dashboard kan nog verder geselecteerd worden naar type delict en inkomen, gezien deze beide factoren relevant kunnen zijn.

3.12.1 Het aantal verdachten in 2023 onder mannelijke statushouders die in 2021 een verblijfsvergunning asiel ontvingen per 10 duizend mannen naar leeftijd

Per 10 duizend mannen

Naast deze rapportage is er een interactief [dashboard](#). Daarin staan nog meer cijfers over de opvang van asielzoekers. In het dashboard kunt u zelf kiezen over welke onderwerpen en voor welke nationaliteiten u cijfers (visueel) wilt zien.

3.13 Literatuur

CBS. (2024). [*Statistiek Wet Inburgering \(SWI\) 2023*](#). Centraal Bureau Voor de Statistiek.

Cleton, L., Seiffert, L. & Wörmann, H. (2017). [*Gezinshereniging van derdelanders in Nederland*](#). Europees Migratienetwerk.

Huijnk, W., Dagevos, J., Djundeva, M., Schans, D., Ueters, E., Ruijsbroek, A. & De Mooij, M. (Eds.) (2021). [*Met beleid van start*](#). Sociaal en Cultureel Planbureau.

4 Oekraïners in Nederland

Veel Oekraïners ontvluchtten hun land na de Russische invasie eind februari 2022. Zij kunnen in Nederland bescherming krijgen onder de Richtlijn Tijdelijke Bescherming (RTB) van de Europese Unie.¹⁾ Een aanvraag voor verblijf onder deze richtlijn verloopt anders dan een reguliere asielaanvraag. Iemand uit Oekraïne gaat niet langs het aanmeldcentrum in Ter Apel, maar schrijft zich in bij een gemeente en doet de asielaanvraag via een speciaal formulier bij de IND. De richtlijn biedt ook andere rechten, bijvoorbeeld het recht om meteen te werken in Nederland zonder een tewerkstellingsvergunning. Omdat de aanvraag voor verblijf voor Oekraïense vluchtelingen anders verloopt, zijn zij in een apart hoofdstuk beschreven, net als in twee eerdere edities.

In dit hoofdstuk worden de instroom en kenmerken van vluchtelingen uit Oekraïne beschreven na hun aankomst in Nederland. Hoeveel Oekraïense vluchtelingen er in Nederland zijn komt uit cijfers van de IND. In de cijfers zitten Oekraïense vluchtelingen die na 24 februari 2022 aankwamen in Nederland en die een verblijfsbewijs kregen onder de RTB. Het gaat om mensen met de Oekraïense nationaliteit, maar ook niet-Oekraïense mensen die in Oekraïne woonden. Zij worden ook wel derdelanders genoemd: Sinds juli 2022 worden er geen nieuwe verblijfsbewijzen onder de RTB meer toegekend aan vluchtelingen die niet de Oekraïense nationaliteit hebben en een tijdelijke reguliere verblijfsvergunning in Oekraïne hebben. Vluchtelingen met een permanente verblijfsstatus of een status op basis van internationale bescherming in Oekraïne kunnen nog wel onder de RTB vallen, waardoor er personen met niet-Oekraïense nationaliteit blijven instromen na juli 2022. Derdelanders die vóór die datum een RTB-verblijfsbewijs hebben gekregen, genieten vooralsnog bescherming onder de RTB. Dit heeft te maken met een bevrozingsmaatregel ten aanzien van het beëindigen van de tijdelijke bescherming. Hierover is inmiddels een beslissing van het Hof van Justitie van de Europese Unie en de verwachting is dat binnen afzienbare termijn de bevrozingsmaatregel wordt opgeheven en deze groep derdelanders Nederland zullen verlaten. Net als de andere populaties in deze rapportage, worden de Oekraïners vanaf deze editie in cohorten verdeeld. Cohorten zijn gebaseerd op het jaar waarin iemand de status tijdelijke bescherming kreeg, het moment van vestiging in Nederland. Vanwege de grote instroom in 2022 en de behoefte om de eerste golf van ontheemden apart te kunnen bekijken, is cohort 2022 opgesplitst in een eerste en tweede helft. Net als in de andere hoofdstukken, worden aantallen steeds berekend op basis van het totale aantal in het originele cohort. Een deel van deze groep kan inmiddels uit Nederland zijn vertrokken of zijn overleden.

4.1 Vestiging in Nederland

Meer vrouwen dan mannen

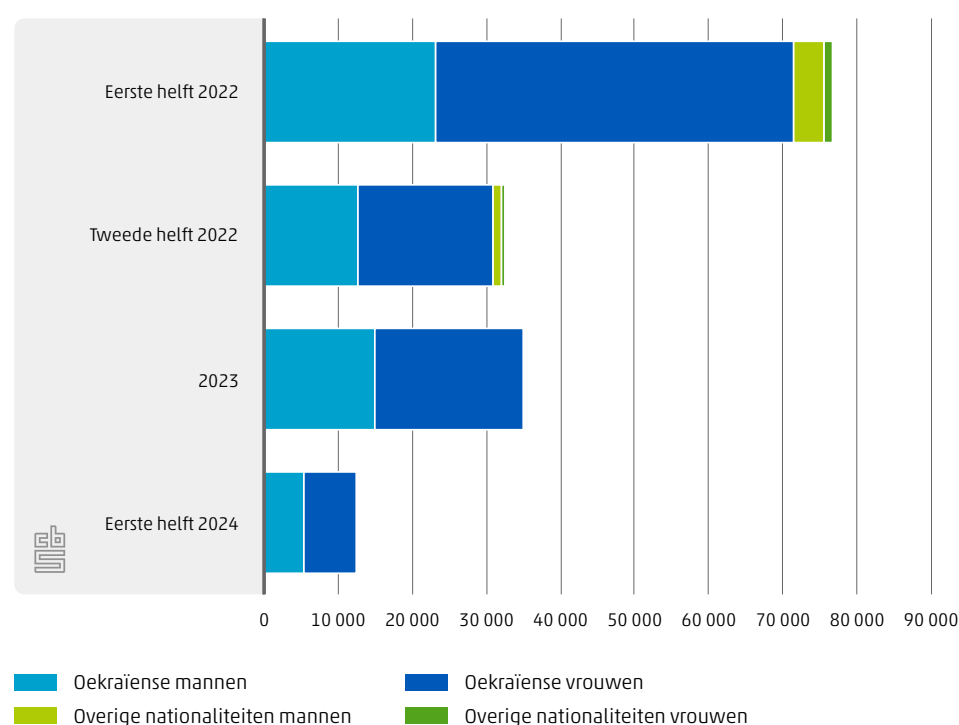
Van 24 februari 2022 tot en met juni 2024 schreven 157 duizend vluchtelingen uit Oekraïne zich in een Nederlandse gemeente in na het krijgen van het verblijfsbewijs tijdelijke bescherming. Hierbij gaat het om 150 duizend mensen met de Oekraïense nationaliteit en

¹⁾ <https://ind.nl/nl/oekraïne>

7 duizend met een niet-Oekraïense nationaliteit. Bijna de helft van alle vluchtelingen uit Oekraïne (77 duizend) vestigden zich in de eerste helft van 2022 in Nederland. In de periode daarna nam de instroom vrij snel af: in de tweede helft van 2022 stroomden 32 duizend Oekraïense vluchtelingen in. In het eerste halfjaar van 2024 vestigden bijna 13 duizend Oekraïners zich in Nederland.

Inmiddels heeft een substantieel deel van de Oekraïense vluchtelingen Nederland weer verlaten. Op 1 juli 2024 woonden er nog 115 duizend Oekraïense vluchtelingen in Nederland. Oekraïense mannen tussen de 18 en 60 jaar oud mogen Oekraïne niet verlaten²⁾, omdat zij beschikbaar moeten zijn voor het leger. Tot april 2024 mobiliseerde Oekraïne alle mannen tussen 27 en 60 jaar oud.³⁾ Tot en met juni 2022 was ongeveer 65 procent van de Oekraïense vluchtelingen in Nederland vrouw, naderhand zakte dit aandeel tot 57 procent in de overige drie cohorten. Bijna de helft van de mannen die in de eerste fase van de oorlog tot en met juni 2022 naar Nederland kwam was jonger dan 20 jaar. In de tweede helft van 2022 vermindert het aandeel jongeren onder de mannen en ligt het zwaartepunt (46 procent) bij de 20 tot 40-jarigen. In 2023 en de eerste helft van 2024 zitten relatief veel mannen in de leeftijdsgroep 15–20 jaar. Vrouwen die in de eerste helft van 2022 naar Nederland kwamen zitten relatief vaker in de leeftijdsgroep 35–40 jaar. In latere cohorten verschuift deze piek naar de leeftijdsgroep 20–25 jaar.

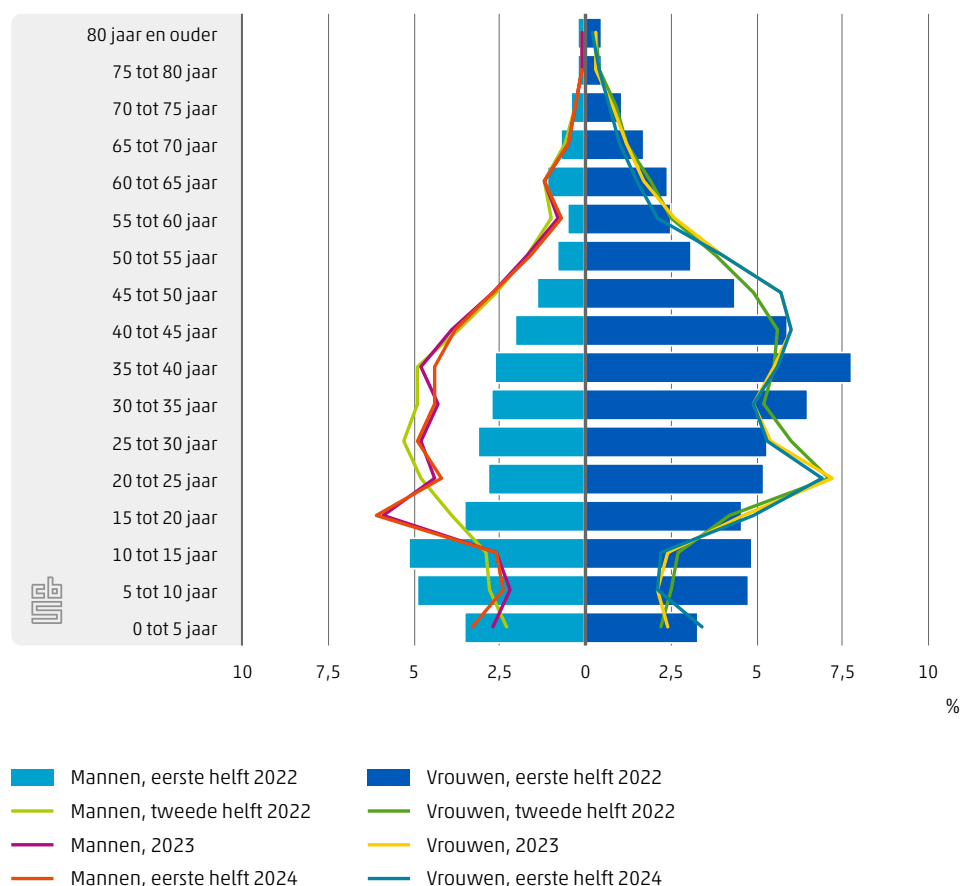
4.1.1 In Nederland gevestigde Oekraïners, naar periode van vestiging, nationaliteit en geslacht

2) Tenzij ze ziek of gehandicapt zijn, of minimaal drie kinderen hebben, zie <https://www.amnesty.nl/wordt-vervolgd/militaire-steun-oekraïne-overleven-grunberg>.

3) <https://www.nu.nl/spanningen-oekraïne/6307543/oekraïne-verlaagt-leeftijd-voor-mobilisatie-naar-25-jaar-na-druk-krijgsmacht.html>

4.1.2 In Nederland gevestigde Oekraïners, naar periode van vestiging, leeftijd en geslacht

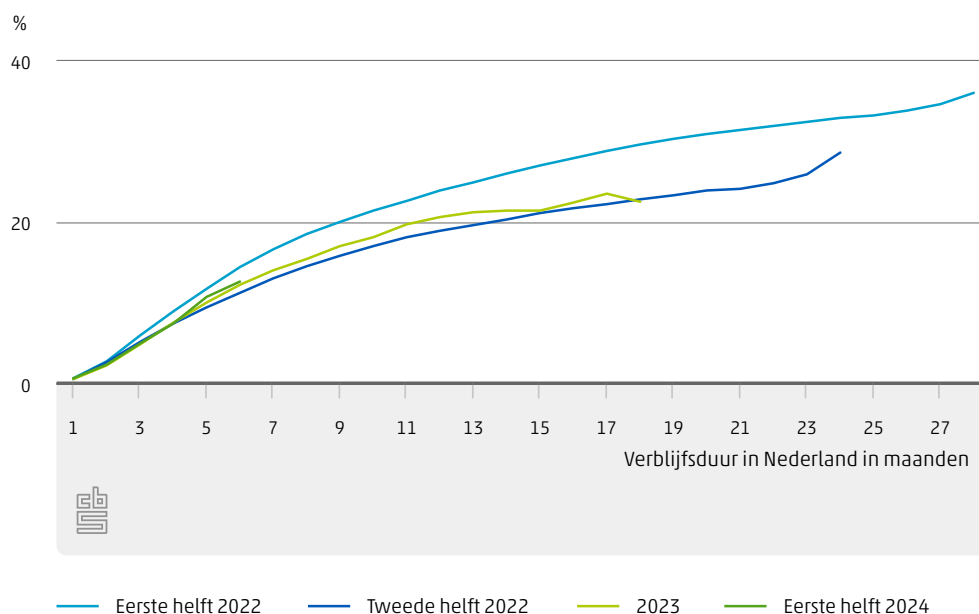
4.2 Verblijfssituatie

1 op de 4 Oekraïners is voor 1 juli 2024 uit Nederland vertrokken

Van de ruim 157 duizend Oekraïense vluchtelingen die sinds 24 februari 2022 naar Nederland kwamen, woonden ruim 115 duizend op 1 juli 2024 nog in Nederland. Van deze groep woonde eind 2023 twee derde in een Gemeentelijke Opvanglocatie voor Oekraïense Ontheemden (GOO) en 8 procent bij een gastgezin (Maliepaard et al., 2024). Vanaf april 2023 hebben Oekraïense vluchtelingen recht gekregen op huurtoeslag. Op een sociale huurwoning hebben ze geen voorrang.⁴⁾ Ruim 800 vluchtelingen die sinds het begin van de oorlog naar Nederland zijn gekomen verbleven op 1 juli 2024 in een opvanglocatie van COA en ruim 350 vluchtelingen waren inmiddels overleden. Een vierde van alle Oekraïense vluchtelingen was voor 1 juli 2024 weer uit Nederland vertrokken. Gekeken naar alle cohorten samen, was ongeveer 1 op de 10 Oekraïense vluchtelingen binnen een half jaar na vestiging in Nederland weer vertrokken, na een jaar was dat ongeveer 2 op de 10.

⁴⁾ https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/plenaire_verslagen/kamer_in_het_kort/recht-op-huurtoeslag-voor-oekraiense-ontheemden en https://www.eerstekamer.nl/handelingen/ek/20231107/recht_op_huurtoeslag_voor.

4.2.1 Aandeel Oekraïners dat voor 1 juli 2024 uit Nederland vertrok, naar periode van vestiging in Nederland en verblijfsduur in Nederland

4.3 Huishoudenssamenstelling

Vooraf alleenstaanden en thuiswonende kinderen

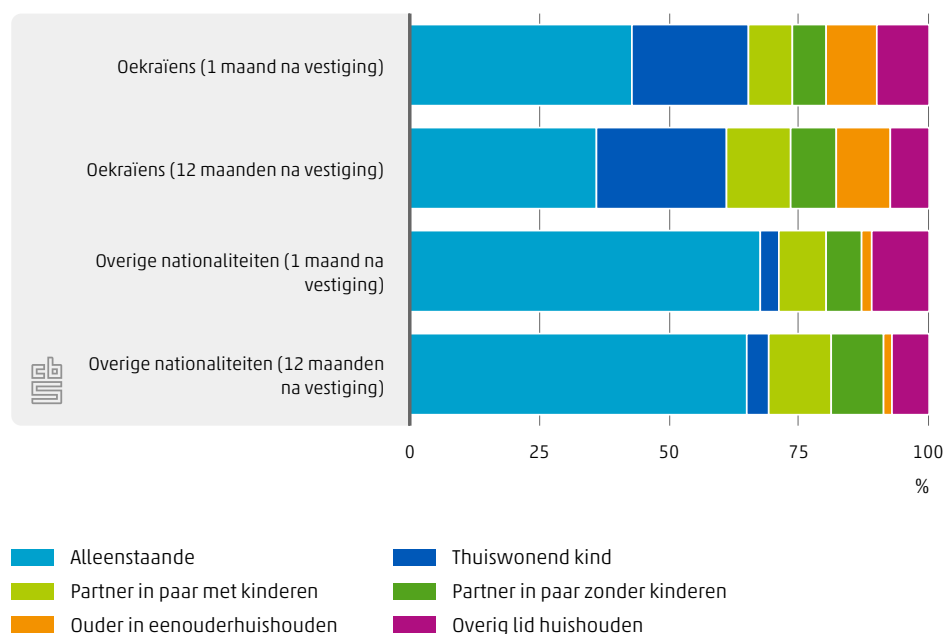
Tussen het eerste cohort Oekraïners (mensen die tussen 24 februari 2022 en 1 juli 2022 naar Nederland kwamen) en het tweede cohort (de tweede helft van 2022) zijn verschillen in de huishoudenssamenstelling. Zo was in de eerste helft van 2022 36 procent van de vluchtelingen alleenstaand. In de tweede helft van 2022 is dit 49 procent. Dit aandeel neemt licht toe in de volgende cohorten tot 54 procent in de eerste helft van 2024. De groep thuiswonende kinderen is in verhouding afgenomen. Deze groep vormde in de eerste helft van 2022 meer dan een kwart van alle vluchtelingen uit Oekraïne. In de eerste helft van 2024 daalde dit naar 18 procent. Onder de groep ouder in een eenouderhuishouden is ook een daling te zien. In de eerste helft van 2022 vormde deze groep 13 procent, en in de tweede helft van 2022 nog 5 procent. Ook zijn er in verhouding minder overige gezinsleden, zoals grootouders. Deze groep vormde in de eerste helft van 2022 nog 12 procent van alle vluchtelingen uit Oekraïne. In de eerste helft van 2024 was dit 6 procent.

Vergeleken met derdelanders⁵⁾, komen Oekraïners minder vaak als alleenstaande naar Nederland (43 procent tegen 68 procent), vaker als thuiswonend kind (22 procent tegen 4 procent) en wat vaker als ouder in een eenouderhuishouden (10 procent tegen 2 procent). Bijna 10 procent van de Oekraïners is een overig lid in het huishouden. Dat zijn bijvoorbeeld grootouders of ooms en tantes. Dit is ongeveer hetzelfde als bij derdelanders.

5) Vluchtelingen uit Oekraïne met een andere nationaliteit.

Tijdens hun verblijf in Nederland verschuift de huishoudenspositie van Oekraïense vluchtelingen een beetje. Twaalf maanden na vestiging in Nederland zijn er minder alleenstaanden (36 procent bij de Oekraïners en 65 procent bij de derdelanders) en iets meer partners in een paar, vooral met kinderen (12 procent voor beide populaties).

4.3.1 Plaats in het huishouden van Oekraïners, naar nationaliteit en peilmoment

4.4 Werk

Na vier maanden in Nederland werkt 47 procent

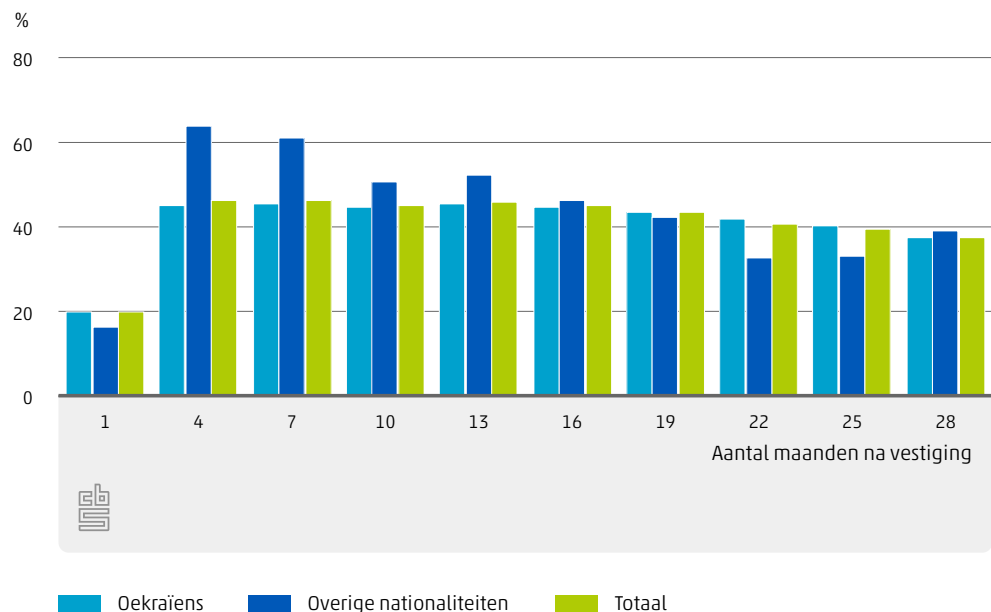
Oekraïense vluchtelingen met een verblijfsbewijs onder de RTB mogen direct werken.⁶⁾ Ze hoeven niet te wachten op een tewerkstellingsvergunning. Vier maanden na het krijgen van het verblijfsbewijs is 47 procent van het originele cohort vluchtelingen uit Oekraïne werkzaam als werknemer: 45 procent van de mensen met een Oekraïense nationaliteit en 64 procent van de derdelanders (of 50 en 67 procent van Oekraïners en derdelanders, respectievelijk, die op peilmoment nog in Nederland verblijven). In vergelijking met de reguliere statushouders werken Oekraïners veel vaker als werknemer. Dit is te zien in figuur 4.4.1. Oekraïense vluchtelingen uit het eerste cohort zijn na vier maanden minder vaak werknemer dan de overige drie cohorten. Van de personen uit het cohort van de eerste helft van 2022 werkt 42 procent na vier maanden tegen ongeveer 50 procent van de andere cohorten.

Na een verblijf van zes maanden in Nederland werkt bijna de helft (47 procent) van de werkende Oekraïners voltijd. Dit betreft (net als de andere cijfers in deze alinea) alleen Oekraïners die op peilmoment nog in Nederland verblijven. De meeste Oekraïense

⁶⁾ <https://www.rijksoverheid.nl/actueel/nieuws/2022/10/18/sticker-of-o-document-van-ind-verplicht-voor-vluchteling-uit-oekraïne-in-loondienst>

vluchtelingen werken in de uitzendbranche (50 procent) of de horeca (15 procent), net als reguliere statushouders. Na verblijf van een halfjaar werkt 28 procent als werknemer, de rest werkt als oproepkracht (26 procent) of uitzendkracht (46 procent). Tijdens het verblijf in Nederland werken steeds meer Oekraïners als werknemer: na twee jaar is dat 48 procent. Op hetzelfde moment werken er minder als uitzendkracht (28 procent na twee jaar). Na zes maanden heeft bijna een derde van de vluchtelingen met een baan als werknemer meer dan 1 baan. Na twee jaar is geldt dat voor twee derde van deze groep Oekraïners. Na zes maanden is het uurloon voor 40 procent van de werkende Oekraïners 15 euro of meer. Na twee jaar verdient 89 procent van de Oekraïense vluchtelingen dit uurloon. Vluchtelingen uit Oekraïne die niet werken krijgen leefgeld in plaats van een bijstandsuitkering.

4.4.1 Aandeel werknemers onder 18- tot 65-jarige Oekraïners die zich in Nederland vestigden, naar nationaliteit en aantal maanden na vestiging

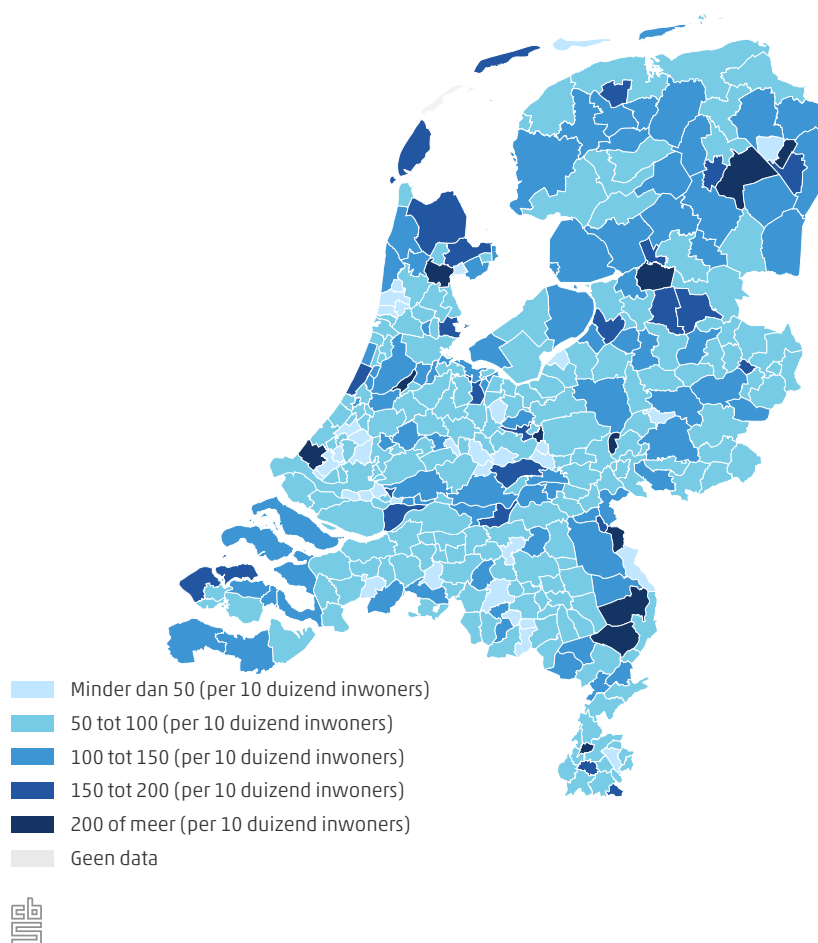

4.5 Vestigingsgemeente

Oekraïners wonen verspreid over Nederland

Net als de reguliere statushouders wonen Oekraïners verspreid over Nederland. De meeste Oekraïners die tijdelijke bescherming kregen, wonen na één maand in Amsterdam (bijna 8 duizend). Ook in Den Haag en Rotterdam wonen veel Oekraïners (beide 5 duizend). Verder staan Almere (bijna 3 duizend) en Westland (2 duizend) in de top vijf. Van deze vijf gemeenten heeft Westland in verhouding het grootste aandeel Oekraïners (209 per 10 duizend inwoners) en Rotterdam het kleinste aandeel (73 per 10 duizend inwoners). De meeste Oekraïners wonen in gemeentelijke opvanglocaties. Gemeenten met een laag aantal inwoners hebben vaker een hoog aandeel Oekraïners per 10 duizend inwoners.

4.5.1 Aantal Oekraïners per 10 duizend inwoners, een maand na vestiging in Nederland van 2022 tot en met de eerste helft van 2024

4.6 Dashboard

Naast deze rapportage is er een interactief [dashboard](#). Daarin staan nog meer cijfers over kenmerken van Oekraïense vluchtelingen in Nederland. In het dashboard kunt u zelf kiezen over welke onderwerpen en voor welke populaties u cijfers (visueel) wilt zien.

4.7 Literatuur

Maliepaard, M., Noyon, S., van Enk, B., Barsegyan, V., Negash, S. M. en Otten, K. (2024) *Tijdelijk thuis? De positie van Oekraïense vluchtelingen in Nederland*. Wetenschappelijk Onderzoeks- en Datacentrum.

Medewerkers

Auteurs

Medewerkers van CBS uit team Rechtsbescherming en Veiligheid en team Demografie
Vragen over deze publicatie kunnen gesteld worden via de Infoservice: [https://
www.cbs.nl/nl-nl/over-ons/contact/infoservice](https://www.cbs.nl/nl-nl/over-ons/contact/infoservice)

Dankwoord

We danken de medewerkers van de volgende instanties voor hun constructieve bijdrage aan deze editie van het onderzoek Asiel en Integratie:

Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA)

Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V)

Dienst Uitvoering Onderwijs (DUO)

Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)

Nidos

Ministerie van Asiel en Migratie (AenM)

Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW)

Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum (WODC)